

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 37 / IV legislatura / Segon període

Dijous, 3 de desembre de 1992

Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Presidència de l'Il·lustre Sr. Joan Roma

Sessió núm. 3

SUMARI

La sessió s'obre a les deu del matí i cinc minuts.

Preguntes (Punt primer de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre les responsabilitats que pensa demanar a una empresa que s'atribueix la redacció del Pla especial del Parc Nacional d'Aigüestortes i que ho ha complert els terminis de lliurament del treball encarregat (Reg. 1135)

El president n'anuncia la retirada (p. 873).

Proposició no de Llei sobre l'homogeneïtzació de les dedicacions i les retribucions dels veterinaris amb les de la resta de personal de nivell equivalent de la Generalitat de Catalunya (Reg. 3588) (Punt setè de l'ordre del dia.)

El president n'anuncia la retirada (p. 873).

Preguntes (Continuació).

Preguntes al Consell Executiu sobre el fet que una empresa s'autodefineixi com a redactora del Pla especial del Parc Nacional d'Aigüestortes quan el Departament de Medi Ambient encara no n'ha atorgat la

realització (Reg. 1135), sobre si un treball remunerat per un departament és compatible amb un altre en una empresa privada i amb el fet d'exercir un càrrec en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (Reg. 1137), sobre si un treball remunerat, realitzat per una empresa privada per encàrrec d'un departament de la Generalitat, és compatible amb el càrrec de director d'aquesta empresa i amb el fet d'ésser assessor del Departament que ha encarregat el treball (Reg. 1138) i sobre si l'assessor del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té cap vinculació amb l'Institut del Medi Ambient, SA (Reg. 1139)

Formulació: Sra. Utgés (S) (p. 873).

Resposta: conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 874).

Repregunta: Sra. Utgés (S) (p. 875).

Segona resposta: conseller (p. 875).

Preguntes al Consell Executiu sobre la creació d'estructures de comercialització i transformació de productes agraris, a l'empara de l'ordre del 4 de juliol de 1991 i el Reglament 866/90 de la CE (Reg. 4655), sobre la reestructuració del sector cooperatiu agrari (Reg. 4656) i sobre l'estat actual del pla per a la reconversió i l'adaptació de les cooperatives agràries a les necessitats del mercat actual (Reg. 4657)

Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 876).

Resposta: conseller (p. 877).

Repregunta: Sr. Pueyo (ERC) (p. 878).

Segona resposta: conseller (p. 878).

Preguntes al Consell Executiu sobre l'establiment de negociacions perquè la Comunitat Europea permeti el lliure trànsit de productes hortofructícoles espanyols a partir de l'any 1993 (Reg. 4658) i sobre si s'han establert negociacions amb el Govern de l'Estat perquè la fruita seca s'integri en l'organització comunitària de mercat (Reg. 4659)

Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 879).

Resposta: conseller (p. 879).

Repregunta: Sr. Pueyo (ERC) (p. 880).

Segona resposta: conseller (p. 880).

Pregunta al Consell Executiu sobre les inversions en matèria de recs per a millorar l'estructura agrícola de Catalunya (Reg. 4660)

Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 880).

Resposta: conseller (p. 880).

Repregunta: Sr. Pueyo (ERC) (p. 881).

Segona resposta: conseller (p. 881).

Preguntes al Consell Executiu sobre les accions fetes per a garantir la qualitat dels productes alimentaris i llur competitivitat davant la producció europea (Reg. 4661), sobre la transferència a la Generalitat dels serveis de lluita contra els fraus (Reg. 4662), sobre les gestions fetes amb el Govern de l'Estat per a suprimir la duplictat administrativa en els serveis a l'agricultura (Reg. 4663) i sobre el foment i el control de la sanitat animal i vegetal (Reg. 4664)

Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 881).

Resposta: conseller (p. 882).

Repregunta: Sr. Pueyo (ERC) (p. 883).

Segona resposta: conseller (p. 883).

Preguntes al Consell Executiu sobre els instruments que s'han creat per a facilitar l'adaptació de les indústries agroalimentàries (Reg. 4665), sobre les actuacions fetes per a facilitar que els titulars d'explotacions agràries i pesqueres puguin aconseguir crèdits amb condicions que permetin la competitivitat (Reg. 4666) i sobre la creació d'un mercat que canalitzi les transaccions agrícoles i ramaderes del sud d'Europa i de l'àrea del Mediterrani (Reg. 4667)

Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 884).

Resposta: conseller (p. 884).

Repregunta: Sr. Pueyo (ERC) (p. 885).

Segona resposta: conseller (p. 885).

Preguntes al Consell Executiu sobre un programa de formació no reglada perquè la població rural optimitzi la utilització dels recursos provinents de les diverses administracions (Reg. 4668), sobre les actuacions destinades a afavorir l'accés dels productors joves a l'activitat agrària (Reg. 4669), sobre el projecte per a afavorir el desenvolupament rural (Reg. 4670), sobre la modificació de la normativa que regula el cessament anticipat de l'activitat agrària (Reg. 4671) i sobre les mesures preses per tal d'evitar el despoblament de les zones deprimides (Reg. 4672)

Formulació: Sr. Pueyo (ERC) (p. 885).

Resposta: *conseller* (p. 886).

Rèplica: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 888).

Preguntes al Consell Executiu sobre els plans d'ús i gestió dels espais naturals protegits com a generadors de rendes per a llurs habitants (Reg. 4673) i sobre el Centre de la Propietat Forestal com a dinamitzador i promotor de la gestió privada de les masses forestals (Reg. 4674)

Formulació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 888).

Resposta: *conseller* (p. 888).

Repregunta: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 889).

Segona resposta: *conseller* (p. 889).

Pregunta al Consell Executiu sobre les actuacions fetes per a establir un marc legal que reconegui les organitzacions professionals agràries i en determini la representativitat (Reg. 4675)

Formulació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 889).

Resposta: *conseller* (p. 890).

Rèplica: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 890).

Pregunta al Consell Executiu sobre la proposició de llei de modificació del sistema fiscal aplicable a les activitats agràries (Reg. 4676)

Formulació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 890).

Resposta: *conseller* (p. 890).

Repregunta: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 891).

Segona resposta: *conseller* (p. 891).

Pregunta al Consell Executiu sobre la delegació de les funcions executives en matèria de pesca marítima per tal d'evitar duplicitats administratives (Reg. 4677)

Formulació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 891).

Resposta: *conseller* (p. 891).

Preguntes al Consell Executiu sobre la representació de la Generalitat davant les institucions comunitàries (Reg. 4678) i sobre les conseqüències de la segona part de la reforma de la política agrària comunitària (Reg. 4679)

Formulació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 891).

Resposta: *conseller* (p. 892).

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació del contenciós dels parcers de Montagut (Reg. 4681)

Formulació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 892).

Resposta: *conseller* (p. 892).

Repregunta: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 893).

Segona resposta: *conseller* (p. 893).

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i cinc minuts i es reprèn a dos quarts d'una i deu minuts.

Proposició no de llei sobre la introducció dels termes «cava» i «cavista» en els diccionaris (Reg. 2647) (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Montserrat (P)* (p. 893).

Posició dels grups: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 895), *Sr. Benach (ERC)* (p. 895), *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 895) i *Sr. Parera (CiU)* (p. 895).

Posició del grup presentant: *Sra. Montserrat (P)* (p. 895).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 895).

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla de reactivació de la comarca de les Garrigues (Reg. 1223) (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Utgés (S)* (p. 895).

Posició dels grups: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 896), *Sr. Llorens (P)* (p. 896), *Sr. Benach (ERC)* (p. 896) i *Sr. Companys (CiU)* (p. 897).

Votació: *rebutjada per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 897).

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla de reposició de masses forestals (Reg. 2274) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 898).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Benach (ERC)* (p. 898).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Llorens (P)* (p. 898), *Sr. Gimeno (IC)* (p. 899) i *Sr. Suñer (CiU)* (p. 899).

Posició del grup presentant: *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 899).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció* (p. 899).

Proposició no de llei sobre la revisió de la Llei 3/1988, de protecció dels animals (Reg. 1941) (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 900).

Posició dels grups: *Sr. Llorens (P)* (p. 901), *Sr. Benach (ERC)* (p. 901), *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 901) i *Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 902).

Votació: *rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció* (p. 903).

Proposició no de llei sobre les característiques de les zones sensibles de Catalunya, regulades pel Reial decret 1887/1991, del 30 de desembre, i sobre la inclusió com a zona sensible d'una àmplia franja del delta de l'Ebre (Reg. 2273) (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 903).

Posició dels grups: *Sr. Benach (ERC)* (p. 904), *Sr. Pérez de Tudela (S)* (p. 904) i *Sr. Curto i Forés (CiU)* (p. 904).

Votació: *rebutjada per 7 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 904).

Proposició no de llei sobre la dotació suficient de veterinaris als escorxadors de Catalunya (Reg. 3590) (Punt novè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Utgés (S)* (p. 905).

Posició dels grups: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 905), *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 905) i *Sr. Giménez (CiU)* (p. 905).

Votació: *rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 906).

Proposició no de llei sobre el suport tècnic necessari per a fer el control i la inspecció de les carns a Catalunya (Reg. 3589) (Punt vuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Utgés (S)* (p. 906).

Posició dels grups: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 906), *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 906) i *Sr. Giménez (CiU)* (p. 906).

Votació: *rebutjada per 7 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció* (p. 907).

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla d'actuació per a la rehabilitació de les terres abandonades i sobre un programa de conreus alternatius (Reg. 4291) (Punt desè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Pérez de Tudela (S)*. *Tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 907).

Posició del G. P. de Convergència i Unió: *Sr. Serra (CiU)* (p. 907).

Proposició no de llei sobre una campanya de publicitat que incentivi el consum de llet fresca i dels seus productes derivats (Reg. 4450) (Punt onzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 908).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Vilalta i Oliva (S)* (p. 908).

Posició del grup no esmenant: *Sr. Suñer (CiU)* (p. 908).

Posició del grup presentant: *Sr. Pueyo (ERC)* (p. 908).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció* (p. 909).

El debat del punt onzè de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts de tres del migdia i cinc minuts.

SESSIÓ NÚM. 3 DE LA COMISSIÓ D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

La sessió s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el Sr. Roma, acompanyat del vice-president, Sr. Moliner, i del secretari, Sr. Suñer. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Pau.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Capell, Sr. Castellnou, Sr. Companys, Sr. Curto i Forés (en substitució del Sr. Descals), Sr. Gavín, Sr. Giménez, Sr. Camps i Rovira (en substitució de la Sra. Pallé), Sr. Parera, Sr. Serra i Sra. Vidal, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Pérez de Tudela (en substitució del Sr. Abelló i Padró), Sr. Ganyet, Sr. Madueño, Sr. Manuel Nadal, Sra. Utgés (en substitució del Sr. Reventós) i Sr. Vilalta, pel G. Socialista; Sr. Benach i Sr. Pueyo, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Gimeno, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sr. Llorens i Sra. Montserrat, pel G. P. Popular.

Assisteix en aquesta sessió el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Sr. Francesc Xavier Marimon i Sabaté.

El Sr. PRESIDENT: Bé, bon dia a tothom.

En primer lloc, permetin-me, senyores i senyors il·lustres diputats, donar la benvinguda a l'honorable senyor conseller d'Agricultura, que avui està aquí, doncs; fa una compareixença per contestar diverses preguntes orals i que, per tant, és la primera vegada que ve a la nostra Comissió al cap de poc temps de ser designat com a nou conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Igualment he de dir que avui tenim les càmeres aquí, una mica per passar a una curta posteritat, que és: ens filmen, precisament, per al vídeo que es dona a conèixer als escolars, en fi, i a totes les visites del Parlament, i que, per tant, doncs, estaran uns minuts aquí. Per tant, no és televisió, sinó que és un equip del mateix Parlament per ensenyar posteriorment a totes les visites com funciona el nostre Parlament.

Bé, dit això, com tots hauran pogut observar, tenim un llarg ordre del dia que, per tant, ens obliga a posar-nos immediatament a la feina. Pregaria als portaveus dels diferents grups parlamentaris que, en fi, portin les substitucions de diputats o diputades que s'hagin produït i també demanar el seu assentiment per a unes modificacions a l'ordre del dia.

Pregunta al Consell Executiu sobre les responsabilitats que pensa demanar a una empresa que s'atribueix la redacció del Pla especial del Parc Nacional d'Aiguestortes i que ho ha complert els terminis de lliurament del treball encarregat

En primer lloc, notificar la retirada de la pregunta oral número..., la segona, diguem, del Grup Socialista, la de número de registre 1136.

Proposició no de Llei sobre l'homogeneïtzació de les dedicacions i les retribucions dels veterinaris amb les de la resta de personal de nivell equivalent de la Generalitat de Catalunya

També anunciar la retirada del punt número 7, per tant, de la Proposició no de Llei sobre l'homogeneïtzació de les dedicacions i les retribucions dels veterinaris.

I, finalment, modificar l'ordre de manera que el punt número 9 es substanciï al número 8, i el 8 passi a ser el número 9. O sigui, per tant, canviar l'ordre d'aquestes dues proposicions no de llei.

Hi ha l'assentiment? (Pausa.) Bé, gràcies.

Preguntes

Doncs, iniciem així l'ordre del dia, amb la primera oral, que formularà la il·lustre diputada senyora Maite Utgés.

Preguntes al Consell Executiu sobre el fet que una empresa s'autodefineixi com a redactora del Pla especial del Parc Nacional d'Aiguestortes quan el Departament de Medi Ambient encara no n'ha atorgat la realització, sobre si un treball remunerat per un Departament és compatible amb un altre en una empresa privada i amb el fet d'exercir un càrrec en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sobre si un treball remunerat, realitzat en una empresa privada per encàrrec d'un Departament de la Generalitat, és compatible amb el càrrec de director d'aquesta empresa i amb el fet d'ésser assessor del Departament que ha encarregat el treball i sobre si l'assessor del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té cap vinculació amb l'Institut del Medi Ambient, SA

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Per demanar la formulació conjuntament de la pregunta..., la primera, la segona, la tercera i la quarta. Sí?

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Aquestes preguntes van ser entrades al Parlament el dia 4 del XII del 91, és a dir que demà podrem celebrar l'aniversari de la presentació d'aquestes preguntes i, per tant, d'entrada vull manifestar la meua indignació pel retard en la contesta d'aquestes preguntes orals.

L'inici dels fets es va remuntar al moment en què la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca va proposar, el dia 15 del V del 90, la retallada del Parc Nacional d'Aiguestortes i Estany de Sant Maurici. Els diputats i diputades recordaran que la proposta de retallar unes 6.000 hectàrees de l'àrea perifèrica va ser aturada, en part, per la pressió política i social, i el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei de definició dels nous límits del parc nacional. El 20 del XII del 90 va acordar també la constitució d'un patronat que es va formar el 26 del II del 91.

Al poc temps de constituït el Patronat, es començà..., vam començar nosaltres a tenir notícies que membres de l'empresa privada IMASA -Institut de Medi Ambient, SA-, de la qual el senyor Josep Miró i Ardèvol va ocupar la presidència i va nomenar el senyor Santiago Vilanova director de la mateixa empresa. El senyor Vilanova és a la vegada assessor per a temes de medi ambient de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, almenys en aquell moment. Aquesta empresa, com els deia, estava cercant informació per fer un estudi de redacció del Pla director d'ús i gestió del Parc Nacional d'Aiguestortes.

Als pocs mesos d'aquets sondejors apareix al *Diari Oficial de la Generalitat*, al DOGC del 10 del VII del 91, un anunci de licitació per tràmit d'urgència de l'adjudicació del Pla rector d'ús i gestió del Parc Nacional d'Aigüestortes. Aquest estudi estava pressupostat en 18.400.000 pessetes i havia de lliurar-se el 20 del XII del 91. Segons el diari de Lleida *El Segre* del dia 27 del XII del 91, es van presentar en aquest concurs tres empreses: Expogràfic, SA, Enginyeria i Gestió Forestal i Prisma, SL. L'adjudicació se la va emportar Prisma, SL, que és Promoció d'Indústries i Serveis Mediambientals, empresa que és del Grup Torras-Ercros. Prisma, SL es va constituir a Madrid el 3 de l'I del 91 i el 8 del III del 91 es va modificar el capital de l'esmentada empresa en entrar-hi a formar part diverses empreses relacionades amb la indústria del medi ambient. Aquestes empreses són: Promotora para el Tratamiento de Residuos, SA, Meta, Espincesa i IMASA. L'adjudicació que es va fer a l'empresa Prisma, aquesta va encarregar els seus treballs a la participada IMASA, de la qual és director —ho he comentat abans— l'assessor de la Conselleria que va adjudicar el treball, el senyor Santiago Vilanova.

Segons manifesta aquesta mateixa empresa Prisma, SL, la coordinació de l'estudi ha estat realitzada pel senyor Lluís Paluzié i Mir, que és advocat i actual sots-director —en aquell moment—, sots-director general de la Secretaria General d'Esports i membre del Consell de Protecció de la Natura, que és un organisme assessor del Parlament i del Govern de la Generalitat.

A tot això s'hi afegeix també un nou element, a tota aquesta situació irregular, i és que el 18 de l'XI del 91, quan el *Diari Oficial de la Generalitat* anuncia que la Conselleria de Medi Ambient posa a concurs la realització d'un altre pla del Pla especial del Parc Nacional d'Aigüestortes i que està pressupostat en 11.400.000 pessetes, resulta curiós que l'empresa Prisma, SL comunicés a un diari de Lleida, abans del 24 del X del 91, que l'equip realitzador del Pla rector d'ús i gestió del Parc Nacional d'Aigüestortes era el mateix, era el mateix que ha de realitzar el Pla especial de protecció del Parc Nacional d'Aigüestortes.

Per tant, és per això que li preguntem al senyor Conseller, primer, si té coneixement el Consell Executiu que l'actual —si encara ho és—, l'actual assessor de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, senyor Santiago Vilanova, té alguna vinculació amb l'empresa Institut del Medi Ambient, SA. Si és així, voldríem saber si té constància el Consell Executiu de si l'esmentat Institut té alguna vinculació amb l'empresa Prisma, que ha estat la guanyadora del concurs per a la realització del Pla rector d'ús i gestió del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. Tercera pregunta: considera el Consell Executiu que és compatible la realització d'un treball remunerat i ésser a la vegada assessor de la mateixa Conselleria? I finalment, considera el Consell Executiu que és compatible la realització d'un treball remunerat per la Conselleria i ésser un alt càrrec de la Generalitat, com és el cas del senyor Lluís Paluzié?

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable senyor conseller.

Prèviament, permetin-me els senyors periodistes i senyores periodistes, que aquesta sala no és la més adequada per fer aquesta activitat i, per tant, el fet que hi hagi la sala número 1 ocupada, sí que els demanaria que, per favor, poguessin ocupar

els seients que hi ha al fons, perquè a mesura que van entrant els diputats, lògicament, tinguin el seient oportú. Gràcies.

Honorable senyor conseller, té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Francesc Xavier Marimon): Senyor president, senyors diputats, jo primer vull dir que he estat a disposició de la Comissió i que, si no he pogut donar contesta amb anterioritat no ha estat pas pel meu desig, donat que la meua voluntat hi era; el que diferents temes, doncs, han ajornat la meua compareixença.

Jo voldria dir en una prèvia que aquest tema, doncs, que és un tema que, com molt bé vostè ha ressaltat, és un tema antic, doncs; en aquest moment hi ha hagut unes resolucions per part de la fiscalia que jo crec força aclaridores, i també dir-li que és un tema que pel mateix motiu, primer, perquè no era responsabilitat —en el seu moment, quan es va produir— meua, i segon, perquè hi ha hagut unes resolucions de la fiscalia que crec que el deixen força aclarit, no el coneix amb profunditat. De totes maneres, sí que he procurat, veient les seves preguntes, donar-li una contesta que li llegiré i que espero, doncs, que resolgui aquest tema, no?

Contestant la primera pregunta, no es dedueix que l'empresa Prisma s'atribuís la redacció del Pla especial d'Aigüestortes i de l'Estany de Sant Maurici abans que aquell hagués estat adjudicat, sinó la del Pla rector d'ús i gestió, el qual sí que havia estat adjudicat amb anterioritat a l'esmentada empresa pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. I en qualsevol cas el concurs d'adjudicació del Pla especial va complir tots els requisits establerts per la legislació vigent sense que fos objecte de cap recurs ni impugnació ulterior, i aquest Pla va ser adjudicat per Medi Ambient.

Es veu en les preguntes —o almenys ho sembla— una certa confusió entre els terminis del Pla especial i el del Pla rector d'ús i gestió, no? En el cas concret del Pla especial el lliurament final del treball tenia com a termini la data de l'1 de juny; aquest termini fou prorrogat per sol·licitud de l'empresa adjudicatària fins el dia 22, data en què, evidentment, es va entregar, no? Quant al Pla d'ús i gestió, l'empresa adjudicatària va complir el compromís adquirit lliurant abans del termini assenyalat, el 20 de desembre, l'avanç del Pla d'ús i gestió.

Un cop donat compliment a l'anterior, dins la data assenyada i donada la necessitat que el treball definitiu fos d'aplicació immediata per a la gestió del Parc Nacional, els tècnics del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, després d'examinar el conjunt de la documentació lliurada, van considerar oportú que es realitzessin determinades modificacions concretes i ampliacions necessàries a fi d'ajustar el treball lliurat a les disponibilitats tant pressupostàries com operatives del Departament. A aquests efectes es van donar les instruccions oportunes a l'empresa. Aquesta redacció final de les modificacions i ampliacions requerides també ja ha estat definitivament i satisfactòriament acceptada, havent-se emès un total de tres certificacions d'acord amb la complimentació successiva del requerit.

Continuant. Ja ho he mencionat abans —vull dir—: com es va posar de manifest al fiscal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la redacció del Pla es va encarregar a l'empresa Prisma i no a la de l'Institut del Medi Ambient, no a IMASA.

Llavors, l'última pregunta: per ordre de l'1 de febrer del 89 el senyor Santiago Vilanova i Tané va ser nomenat personal

eventual per tal de dur a terme l'organització d'un simposi sobre l'estat i necessitat de promoció del medi natural. La vigència d'aquest nomenament finalitzava el 31 de desembre del 89 i després se li va prorrogar per fer el simposi «Una sola terra».

Bé, quant a la pregunta puntual que vostè mencionava, que si creu que és compatible un càrrec remunerat amb el d'assessor, jo crec que sí, perquè aquesta persona que en el seu moment va fer d'assessor i altres persones que en el seu moment puguin ser requerides se les requereix per un tema concret que comença i acaba normalment amb l'objecte de l'assessoria. I vull dir, en aquest cas el senyor Santiago Vilanova, doncs, va assessorar per uns temes de medi ambient i que, fins i tot en aquest moment, vull dir que es parla –el que passa és que en aquest moment la proposta no seria del Departament d'Agricultura, sinó del que seria del Departament d'Agricultura i del Departament de Medi Ambient– de si seria convenient fer el tercer simposi, doncs, també s'ha parlat amb ell perquè entenem que és una persona que hi entén molt i que ha fet la seva feina amb anterioritat bé; per tant, entenem que sí que és compatible i que és una persona, doncs, que se l'ha de tenir en compte per aquest tema, independentment d'aquests altres.

No sé si hi havia alguna altra pregunta.

El Sr. PRESIDENT: Bé, en tot cas, la il·lustre diputada senyora Maite Utgés pot repreguntar.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. En primer lloc, fer unes matisacions. Nosaltres tenim, en el nostre quadern, un fax en el qual, quan es pregunta què és l'empresa Prisma, abans que sortís l'adjudicació del Pla especial –abans que sortís l'adjudicació del Pla especial–, aquest fax diu clarament que l'empresa Prisma és la redactora del Pla rector i del Pla especial. Nosaltres li podem ensenyar aquest fax, com ella s'autodefineix abans que sortís l'adjudicació d'aquest Pla. Per tant, d'alguna manera, havia de tenir coneixement que ella era la que seria la futura redactora d'aquest Pla especial.

Jo crec que el senyor conseller ha parlat de les resolucions de la fiscalia. Evidentment, aquest és un camí que ha fet el fiscal, però no em negarà –no em negarà– que hi ha una sèrie de consideracions ètiques i polítiques que és el que el senyor conseller ens ha de contestar en aquesta Comissió. I des d'aquestes consideracions ètiques i polítiques, si vol li torno a explicar amb més detalls la vinculació que tenen l'empresa Prisma i l'empresa IMASA.

L'empresa IMASA, que també és del grup Ercros, igual que la Prisma, i de la qual és president –ho torno a repetir–, soci president del Consell d'Administració el senyor Josep Miró i Ardèvol, antic conseller d'Agricultura, i de la qual també són socis accionistes el senyor Carles Vilarrubí i Carrió, que també ha desenvolupat càrrecs en l'Administració autonòmica, i els senyors Carles i Josep Folchi, que també estan vinculats familiarment amb el senyor Miró. No em negarà el senyor conseller que, de tot aquest procés, se'n dedueix clarament que hi ha una evident relació personal, familiar i institucional entre els adjudicatari de la concessió i l'organisme que l'acorda, independentment, evidentment, de la seva capacitat científica que, com és obvi, no posem pas en qüestió, ni volem entrar a valorar.

Per tant, és significatiu que un treball encomanat a l'empresa Prisma el realitza una altra de diferent, del mateix grup Ercros, que és la societat IMASA, precisament presidida pel senyor

Miró, i en la seu de la qual el mateix senyor Miró diu que es produeixen les reunions de treball.

Per tant, nosaltres creiem, senyor conseller, que es pot desprendre clarament d'aquesta circumstància que els socis d'IMASA –i encara que vulguin donar raons tècniques o comercials– estan en vinculacions directes o indirectes amb l'Administració autonòmica, i que es van servir de la societat Prisma per afavorir l'atorgament de la concessió. I més quan, en aquesta mateixa data en què el Servei de Parcs i Espais Naturals informa –informa– favorablement de l'adjudicació, i abans que la taula de contractació proposi al conseller l'adjudicació del Pla a la societat Prisma, SL, el senyor Miró i Ardèvol, que ni ha participat en el concurs ni forma part de la societat Prisma, SL, actua ja com a adjudicatari *de facto*, i sembla, evidentment, conèixer per endavant el sentit d'una resolució administrativa que encara no s'ha produït. Això ho va dir el senyor Miró a diversos mitjans de comunicació.

Nosaltres, per tant, pensem, de tot això, que aquest concurs va ser un entreteniment i que els fets constaten amb claredat que l'adjudicació, tant del Pla rector com del Pla especial de protecció del parc nacional d'Aiguestortes, es va fer, segons tots els indicis, seguint una informació privilegiada. I per tant, demanem, senyor conseller, les mesures oportunes –oportunes–, ètiques i polítiques, perquè això no torni a succeir en el futur. Pensem que compatibilitzar càrrecs, com el de ser assessors, i participar en concursos de la mateixa Conselleria vulnera, evidentment, la necessària objectivitat i la igualtat d'oportunitats de les diverses ofertes que es puguin produir.

Quan el senyor conseller comentava el tema que és compatible ser assessor per temes puntuals, que sigui compatible amb participar en determinats concursos... A veure, si un assessor, un assessor ha de ser..., un assessor és un personatge que assessora la Conselleria i no ho fa per temes puntuals –no ho fa per temes puntuals–, si no, posi vostè personal eventual. Si vostè fa un *symposium* i vol organitzar un *symposium*, doncs, el que hauria de fer és posar una sèrie de persones com a personal eventual, i quan s'acaba el *symposium*, les persones a fora. Vostè té un assessor i, per tant, aquest assessor cobra cada mes. Per tant, si no és incompatible ser assessor amb formar part de determinades societats privades, llavors, evidentment, no hi ha aquesta objectivitat que crec que el senyor conseller ens hauria de garantir. Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. L'honorable senyor conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER: Sí, contestant pel final. El senyor Santi Vilanova era un contracte eventual, i un contracte eventual per hores. Vull dir que el fet que se li digui assessor no treu la fórmula de contracte, i la fórmula de contracte, precisament, és la que vostè demana que es té de fer. Vull dir: a aquest senyor se l'ha contractat diferents vegades per a un cas en concret.

Jo tampoc he dit una cosa que ha dit la senyora diputada, que jo no sé si en el Departament tenien coneixement de la vinculació del senyor Vilanova amb aquesta empresa o no. No ho sé, jo no hi era en aquells moments i tampoc..., ho desconec. En tot cas, que quedi molt clar que el contracte no es va fer perquè aquest senyor era assessor, com es despenia de les seves paraules.

Jo entenc que els noms i la popularitat d'aquests noms vinculats amb aquesta empresa, doncs, que poden o que desporten

la imaginació de tothom, no? Però, el que és, és molt clar, i no m'agradaria allargar-m'hi, perquè entenc que és una mica perdre el temps, ara. Primer, el concurs va ser fet correctament. Nosaltres això li ho podem garantir. Vostè té la documentació, doncs, per examinar-la quan ho cregui oportú. I segon, quan aquest tema va ser portat a la fiscalia, va ser ratificat en aquest sentit. Independentment, vostè em demana unes valoracions de tipus ètic, i jo ja li contesto: si les coses van estar ben fetes, èticament estaven bé, independentment que els noms haguessin estat vinculats en el passat amb el Departament o no. Vull dir, entenc que totes les empreses tenen la llibertat de presentar-se a concurs, que aquest concurs es va fer, hi ha una cosa que és significativa, i ho veiem freqüentment: quan hi ha concursos o subhastes, les empreses que no surten beneficiades amb molta regularitat presenten recursos i, en aquest cas, no va estar així. Per tant, fins i tot, els altres participants devien entendre que l'execució del concurs es va fer amb tota legalitat i correctament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Passem a les preguntes orals formulades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya: té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable senyor conseller, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, en primer lloc voldria saludar l'honorable conseller, donar-li la benvinguda en aquesta primera compareixença davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb el desig que aquestes compareixences, en aquest cas a petició o proposta dels grups, i esperem també que a petició pròpia del conseller, sovintegin al llarg d'aquesta quarta legislatura.

Amb la presentació de vint-i-set preguntes orals, el meu Grup Parlamentari, senyor conseller, no pretenia ni de bon tros sotmetre'l a una mena d'interrogatori de tercer grau, especialment tenint en compte que vostè es troba encara dins del que es considera moratòria tradicional dels cent dies, sinó que més aviat la intenció del nostre Grup, a banda d'obtenir públicament determinades informacions, era facilitar-li i facilitar a aquesta Comissió una mena de guió que, pràcticament –pràcticament– li ha de permetre o li pot permetre d'informar el Parlament de quines seran, en el futur i a partir de l'any 93, les línies i les orientacions de treball que vostè pensa imprimir a la Conselleria de què s'ha fet càrrec.

De tota manera, i amb la vènia del senyor president –i per tranquil·litzar els senyors diputats i les senyores diputades, que consulten amb nerviosisme la llarguíssima llista de preguntes que el meu Grup ha presentat– dic que, amb la vènia del senyor president, voldríem agrupar al màxim –agruparem al màxim– les preguntes presentades, malgrat que, com sia que no estan numerades, doncs, no li faré una relació de quines són les que agrupo en cada cas, però intentaríem que aquestes vint-i-set preguntes es veiessin reduïdes a onze preguntes, fins i tot saltant-ne alguna o passant-hi més ràpidament per damunt.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor diputat... (Pausa.)

Bé, en tot cas, a l'efecte d'organitzar més bé, tot i que no estan numerades aquí, sí que tenen el número d'entrada al registre, per tant, seria bo, a efectes..., jo ho dic també per l'honorable senyor conseller, que porta degudament numerades i degudament preparades cadascuna de les preguntes, potser

que fem servir el número de registre per fer un primer..., o en dos o tres blocs, si vostè ho vol o, en fi, tants blocs d'agrupaments com vostè vulgui.

El Sr. PUEYO: El senyor president té tota la raó. I, si no tinguéssim la raó, té tota l'autoritat, la qual cosa, doncs, (*remor de veus*) ja sap que no deixem de reconèixer sempre. En tot cas, el que havíem previst és que la formulació de les preguntes sigui textual en relació amb les preguntes presentades i, si en algun cas es planteja algun dubte, amb molt de gust podem recórrer al número de registre, per tal que no hi hagi cap mena de problema. Si a vostè li sembla bé... Gràcies.

Aleshores, bé, dir que celebrem..., començo a plantejar aquestes preguntes.

El Sr. PRESIDENT: Perdó...

Preguntes al Consell Executiu sobre la creació d'estructures de comercialització i transformació de productes agraris, a l'empara de l'ordre del 4 de juliol de 1991 i el Reglament 866/90 de la CE, sobre la reestructuració del sector cooperatiu agrari i sobre l'estat actual del pla per a la reconversió i l'adaptació de les cooperatives agràries a les necessitats del mercat actual

El Sr. PUEYO: Ah, sí, gràcies. Gràcies, senyor president, he tingut un petit incident amb l'interruptor.

Dic que celebrem aquesta sessió, i em penso... (Pausa.) Ara sembla que... (Pausa.)

Dic que celebrem aquesta sessió i, em penso que l'honorable conseller també hi estarà d'acord, en un clima d'autèntica crisi del sector agrari català. En el recent debat recordàvem els diversos grups, i penso que també el mateix conseller que el va antecedir en el Govern, que l'any 1991 la renda agrària global del país havia baixat un 5,9%, que l'ocupació agrària havia baixat un 4%, que la reducció de rendes de les explotacions familiars agràries és...

Senyor president ho sento, però deu haver-hi algun problema amb aquest...

El Sr. PRESIDENT: Sí, en tot cas, pregaria que canviés de micròfon i així...

El Sr. PUEYO: Molt bé, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Pot continuar.

El Sr. PUEYO: Ho sento, espero que no hi hagi problemes amb aquest.

Deia que, en qualsevol cas, doncs, hi ha una manifesta reducció de les rendes de les explotacions familiars agràries, hi ha un desànim que, si vostè vol, és difícil de constatar objectivament, però que jo crec que tots nosaltres hem constatat amb una certa dosi de subjectivitat inevitable, però que es constata en els agents socials del sector agrari i ramader del país, que hi ha un impacte important de l'accés al mercat únic i de les condicions en què es va pactar la incorporació a Europa, etcètera, etcètera.

En aquestes moments, però, des d'Esquerra Republicana considerem –i a fi, també, una mica, de centrar o de donar un marc a les preguntes que li plantejem– que la política agrària de la Catalunya autònoma, per coherència política i també per pura observació de la legalitat vigent, hauria de passar especialment per dos eixos que són, d'una banda, les vint-i-vuit resolu-

cions adoptades pel plenari del Parlament de Catalunya el 29 de maig d'enguany, després del debat monogràfic, i també hauria de passar pels acords derivats de la concertació entre el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els sindicats agraris, que es van signar, aproximadament, un mes després d'aquest plenari del Parlament. En aquests moments, la compareixença de l'honorable conseller coincideix, pràcticament, amb l'inici, amb els primers compassos del debat sobre pressupostos, però preferiríem deixar aquest tema a banda, malgrat que determinats aspectes dels pressupostos del seu Departament ens desvetllin una preocupació profunda i ens faci dubtar, almenys de moment, fins que no s'expliquin amb més profunditat o no es debatin amb més intensitat; ens fan dubtar —dic—, almenys de moment, del rigor amb què sembla que la seva Conselleria està disposada a regir-se per aquestes vint-i-vuit resolucions i per aquests compromisos derivats de la concertació amb els sindicats agraris.

Per tant, doncs, i passant a formular-li la primera pregunta, honorable conseller, en relació amb l'estructura cooperativa del país, recordar molt breument..., és innecessari, però recordar que la cooperativa ha estat i és un instrument tradicional, un instrument important per assumir la tasca de comercialització, de transformació i de distribució de les produccions agràries, però recordar —i crec que hi estarem tots d'acord— que les estructures del cooperativisme a Catalunya no resulten en aquests moments suficientment eficaces, ni de bon tros, i recordar que es fa urgent un procés de reestructuració i d'adaptació de les cooperatives agràries catalanes a la situació actual. En aquest sentit, la nostra pregunta —i penso que coincideix textualment amb la que havíem plantejat— és: des del seu punt de vista, quin és l'estat actual del Pla per a la reconversió i l'adaptació de les cooperatives agràries a les necessitats i a les condicions del mercat actual?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Tanmateix, per a properes intervencions, seria bo d'agrupar les preguntes en funció, diguem, dels mateixos registres d'entrada, precisament per centrar més el debat en cada una de les preguntes que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana hagi formulat.

Bé, en tot cas, té la paraula l'honorable senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Molt bé. Sí, jo voldria... Això que ha dit vostè, senyor Pueyo, és cert; el que jo crec és que en aquest moment el camp pateix, doncs, una crisi potser en alguns punts més agreujada que en altres sectors, però que és una crisi comuna. I en tot cas, jo crec i demano..., no és un fet que s'hagi d'amagar, però que un dels problemes que en aquest moment té el camp —i entrant en el que vostè deia, que diu que «és difícil de detectar»; no, no, no és gens difícil de detectar, perquè tothom ho diu—, nosaltres estem creant una psicosi que res no funciona bé i que els pagesos estan aplanats per una llosa que no se'n sortiran. Jo crec que seria bo que anéssim canviant aquest missatge, tot i reconeixent, doncs, les dificultats que en aquest moment hi ha en el camp. No en tots els sectors: jo entenc que hi ha un seguit de sectors, doncs, que estem arribant a un punt..., no diré òptim, però sí que estem arribant a un punt que permetrà una bona sortida. Per exemple, doncs, crec que s'ha resolt amb una bona solució i a satisfacció de tothom, potser no al cent per cent, però sí molt elevada el tema de les quotes lleteres; que el tema dels cultius herbacis, doncs, en aquest moment,

també, a través de les primes i de les orientacions de cultiu que s'han donat, crec que està en bon camí, i n'hi ha d'altres. Evidentment, doncs, que el sector fruter i el sector de la fruita seca estan patint un moment difícil, però jo sí que agrairia, doncs —ho dic com a filosofia—, que parléssim de l'estat actual, però no agreujant les tintes, perquè ajudem tots a anar a caure en un pou.

Quant al tema de les cooperatives, aquest és un tema que, com segurament tots els membres d'aquesta sala coneixen, és un tema, doncs, que, com molt bé ha citat, hi ha moltes cooperatives que tenen problemes de gestió. Probablement s'ha dut una política en alguns casos equivocada, s'ha dut una política de tipus molt paternalista i perjudicant la cooperativa en lloc de ser realistes amb l'agricultor i el ramader i, en definitiva, doncs, és una pilota que també torna..., també torna al productor, no?, sigui pagès o sigui ramader. Nosaltres hem preparat amb molta il·lusió el Pla de reestructuració de cooperatives. Jo he de dir una cosa —ho dic sobretot perquè han sortit notícies als mitjans de comunicació, cosa que, doncs..., dient més o menys, no?—: nosaltres, aquest Pla, com tots sabeu, s'ha lliurat a través de la Taula de Concertació a tots els agents implicats, però a la vegada també l'hem lliurat a tots els partits polítics, i l'hem lliurat amb una voluntat de fer-hi aportacions, i aquest document és l'esborrall de projecte, no és el projecte definitiu. Jo he de dir que, nosaltres, fa..., als partits polítics haig de reconèixer que els l'hem lliurat més tard, perquè jo esperava veure'ls i no va ser possible, jo esperava aquesta compareixença amb anterioritat, i el meu desig hauria estat entregar-lo en aquesta compareixença; quan per diferents motius d'ordre funcional del Parlament no va ser possible, jo vaig optar per passar-lo a cada un de vostès; en tot cas, els prego que m'excusin, perquè la meua voluntat no era donar-los-el amb més retard que a la Taula de Concertació, perquè entenc que és un pla prou important perquè aconseguim, doncs, un consens, sinó que va ser aquest el fet puntual. Jo esperava la meua compareixença, doncs, fa més d'un mes, va resultar que hi havia ple aquell dia, es va ajornar, es va parlar de deu dies després i, quan vaig veure que deu dies després es tornava a ajornar, jo els l'he lliurat. Sàpi-guen, doncs, que en un termini curt, ara sí —i ho lamento—, si vostès volen incorporar-hi esmenes, doncs, els n'estarem agraïts, perquè el que voldríem és que, precisament, fos un pla que poguéssim estar-hi tots d'acord.

Una vegada dit això, i ja que ha mencionat el tema de pressupostos, jo hi ha una cosa que em preocupa extraordinàriament, i és que s'entengui el Pla de reestructuració de cooperatives com un pla de finançament de cooperatives. Quan la gent parla de la gran quantitat de mils de milions que fan falta, la gent parla d'un pla de finançament de cooperatives, i jo no sé si és voluntat d'aquesta cambra, però en tot cas del Govern no ho és, anar a un pla de finançament de cooperatives. Entenem que el finançament és un problema que tenen les cooperatives i que en tot cas tampoc s'ha de defugir, però en tot cas s'haurà d'examinar una per una i veure les solucions que se li dona, però el que no es pot fer és un pla de finançament de cooperatives. Per una raó molt clara: perquè el sector privat, que ja veu amb unes certes reticències el pla de reestructuració de cooperatives, en el moment que entengués que això és un pla de refinançament de cooperatives entendria, i és lògic, que això és una competència total i absolutament deslleial. Per tant, que

quedi clar: el Pla de reestructuració de cooperatives és això, és un pla de reestructuració. En aquest Pla, doncs, hi ha una partida pressupostària, que és de 900 milions de pessetes, que s'apliquen en les fórmules que vostès han vist, que bàsicament, doncs, és per promoure la fusió, és per promoure les absorcions entre cooperatives o per promoure estructures de comercialització.

Ara, cal dir una cosa: aquest Pla, que en principi pot semblar més o menys limitat..., jo, per exemple, doncs, quan vaig mencionar aquesta quantitat davant de la Federació de Cooperatives, vaig veure que a ells els semblava bé, no?, d'aquelles coses; després, segurament, més tard, es diu: «Escolti, és poc!», perquè sempre és poc, i tant de bo tinguéssim molts més diners per a agricultura, jo també ho reconec, però jo crec que és una quantitat prou important perquè ens permeti treballar bé.

Conjuntament amb això, cal recordar també que a través de l'Institut Català de Crèdit Agrari, doncs, també, nosaltres pensem donar una prioritat en els avals a la gent que s'aculli a aquest Pla de reestructuració. Però, també —i avui sí que em va bé, doncs, que hagi estat tardana—, jo vaig tenir aquest dimarts unes reunions a Brussel·les per veure que aquest Pla de reestructuració de cooperatives entrés dintre dels objectius 5.a) de la Comunitat Econòmica Europea, cosa que el director general, senyor Franco Milano, doncs, no hi va veure cap problema. Em va dir: «Miri, vostès vagin avançant, i en el moment en què ho creguin oportú i tinguin una proposta concreta..., nosaltres en el que no entrarem és en el Pla globalment, donant-hi una quantitat» —cosa que s'entén—, «però sí que nosaltres podem entrar en els casos puntuals, sobretot en els que es necessiti modernització de les infraestructures, que es necessiti crear camins de comercialització, etcètera.»

Aquesta és la nostra voluntat en el Pla de reestructuració de cooperatives. Nosaltres, he de dir que de tota la gent a qui s'ha demanat les modificacions, només l'he rebut d'un sindicat, exactament d'Unió de Pagesos; que jo avui he fet enviar telegrams a tothom recordant-los, doncs, que si volen introduir esmenes que ens les enviïn al més curt termini possible, i també recordar que aquest Pla de reestructuració de cooperatives, com totes les altres ajudes del Departament, ha de tenir l'aprovació prèvia de la Comunitat Econòmica Europea —per tant, jo el que vaig fer en aquest viatge a Brussel·les és garantir-me que se li doni un cert tractament d'urgència.

També, encara que no estigui dintre de la pregunta, donat que en el Departament, doncs, hi ha tot un seguit d'ajudes que es van donant a agricultors i ramaders, la nostra voluntat per a aquest any proper és que totes anessin de cop, no que s'anessin produint al llarg de l'any, sinó que nosaltres hem preparat ja tot el dossier de totes les ajudes perquè, doncs, han de tenir el vist-i-plau de Brussel·les, i en aquest moment ja estem en condicions d'enviar-les a Brussel·les per fer l'aprovació i, llavors, doncs, en el moment que se'ns retornin amb el vist-i-plau, publicar-les totes perquè la gent sàpiga un cop a l'any, per dir-ho d'alguna manera, totes les ajudes de què pot disposar i no haver d'anar llegint, doncs, el *Diari Oficial de la Generalitat* dia rere dia.

En el Pla de reestructuració de cooperatives, sí que voldríem deixar el document definitiu enllestit abans de Nadal, si fos possible, perquè seria el més operatiu. Si nosaltres no rebem altres aportacions, doncs, en cinc o vuit o deu dies, jo el que sí que faré —i m'hi comprometo— és, a tots els grups d'aquesta

cambra i a la Comissió, lliurar-los el document que nosaltres considerem definitiu, doncs, abans de Nadal, al voltant del 20, 22...

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pel temps esmerçat, jo entenc —i una mica pels temes tocats— que hauríem..., o que estem substanciant les preguntes..., les tres primeres: 4655, 56, 57. En tot cas, per a una breu repregunta, illustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Sí, senyor president, té raó: aquesta pregunta, d'alguna manera, engloba les tres primeres. Inicialment hauríem de compartir amb l'honorable conseller aquesta remarca que ell fa sobre la conveniència, naturalment, de no agreujar un sentiment negativista, però jo voldria també recordar-li que la nostra anàlisi es fa sempre des d'una posició de responsabilitat i de representativitat, i de connexió íntima amb els sectors implicats. Nosaltres estem d'acord que cal buscar elements i mesures que impulsin cap endavant, evidentment; no practiquem cap mena de victimisme autocontemplatiu, però, doncs, en gran mesura les coses són així; probablement poden canviar, però ara són així.

En relació amb el tema del Pla de reestructuració, jo agraeixo que digui que és un primer esborrany, un primer esbós, i que d'alguna manera vostès estan a l'aguait de rebre propostes de modificació, reclamacions, comentaris, etcètera, etcètera, dels agents socials: la primera que han rebut, inicialment, és probablement més crítica del que aquests mateixos agents socials esperaven en relació amb aquest Pla. També voldria dir-li, encara que sigui a tall d'anècdota, que aquest diputat va aconseguir el Pla, un exemplar d'aquest Pla, després de reclamar-lo telefònicament a la seva Conselleria, encara que això només sigui una anècdota, però sí que d'alguna manera, doncs, li agrairíem que en un futur fos més fluida, aquesta comunicació, o aquesta relació.

Res més, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. L'honorable senyor conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER: No, jo, d'acord, no ho deia en un sentit de dir que no sigui correcte, el que vostè ha dit; jo, el que crec que és bo per al sector agrari i ramader és que entre tota la classe política anem donant una certa confiança de sortida i que no sempre anem parlant d'un futur negre.

Quant al tema aquest, jo sí que he de dir una cosa. Jo els explicat com es va enviar l'avantprojecte; ara, sí que he de dir una cosa: que jo, a qui primer el vaig enviar, fins i tot abans que a la mateixa Taula de Concertació, va ser a la Comissió. Vull dir que la Comissió va ser el primer estament que va tenir els documents a sobre la taula, abans que tothom. Jo no vaig tenir coneixement que vostè hagués trucat, perquè en el moment que hagués trucat jo els hi hauria donat. És més: si no els vaig donar als diferents grups polítics era perquè esperava, precisament, tenir-ho.

Jo també li haig de dir que nosaltres, en el tema... Jo no he llegit, perquè m'ha arribat aquest matí, les aportacions que em puguin fer: a mi em sembla molt bé que siguin el tot de crítiques possible. Jo espero també, doncs, que la Federació de Cooperatives, que sé que hi ha estat treballant molt i que crec que és l'agent més implicat al respecte, crec que també m'ho farà arribar. A mi no em preocupa; al contrari: m'agrada que la gent, doncs, critiqui el document. I jo sí que li garanteixo que hi

ha la voluntat d'assumir-ne el màxim possible. Ara, també hi ha una cosa que s'ha de dir, per alguns comentaris més de premsa que que ningú m'hagi dit. És un pla de govern, i això cal que també ho entengui tothom, i és un pla que –jo ja ho manifesto en aquesta sala– jo espero obtenir el màxim consens possible, però també vull que s'entengui que és un pla de govern i quan, doncs, algú diu que vol participar en la gerència, dir: miri, jo no ho entenc; entenc que pugui participar en determinats òrgans, però l'òrgan de decisió, en definitiva, correspondrà al Govern.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Per al bon govern de la Comissió, pregaria l'agrupament de preguntes. En aquest cas he sigut, en fi, flexible en el temps, però crec que a partir d'ara seria bo, degut també a la longitud que tenim de l'ordre del dia, que es digui quines preguntes s'agrupen a efectes, doncs, també del control de temps.

Estem..., per tant, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Miquel Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Si, com és habitual, les preguntes haguessin estat numerades, aquesta agrupació la hi hauríem lliurat fins i tot per escrit abans de començar la Comissió. De tota manera, dir-li...

El Sr. PRESIDENT: No, hi ha la numeració del registre, que jo crec que ens serveix i, a més, estan registrades i posades exactament per ordre correlatiu. Per tant, podem fer servir aquest número, si li sembla bé. Ara, per exemple, estaríem en la 4658. Hauríem substanciat les tres primeres i...

Preguntes al Consell Executiu sobre l'establiment de negociacions perquè la Comunitat Europea permeti el lliure trànsit de productes hortofructícoles espanyols a partir de l'any 1993 i sobre si s'han establert negociacions amb el Govern de l'Estat perquè la fruita seca s'integri en l'Organització Comunitària de Mercat

El Sr. PUEYO: Sí, sí, senyor president, sí, sí, no hi ha cap problema. Amb bona voluntat, que sap que per part nostra hi és, ens entendrem i les classificarem de la manera més eficient i ordenada possible.

Efectivament, la propera pregunta..., agruparíem la 4658 i la 4659, en el sentit de..., bé, recordar, encara que és ben sabut per part de tots els diputats i diputades, que la Comunitat Europea, en els darrers anys, ha anat signant una sèrie d'acords bilaterals amb els països del Magrib i amb altres països tercers. Recordar que el mateix Govern de l'Estat ha plantejat o ha fet pública la hipòtesi de la creació d'una zona de lliure canvi amb el Magrib, i essencialment d'acord, doncs, amb les relacions i amb els compromisos o els interessos que el Govern espanyol té en relació amb el Govern marroquí, el Govern del Marroc; recordar que en la campanya passada les exportacions agràries provinents del Marroc a la Comunitat Europea, si no tenim els papers mullats, van créixer, aproximadament, un 30%, en contrast, doncs, amb determinades –i en alguns casos notables– dificultats de comercialització i dificultats d'exportació dels productes de les agricultures mediterrànies de l'Estat espanyol i, en concret –que és en aquests moments el cas que estem debatent– de l'agricultura catalana.

En aquests moments, en els moments actuals, ens agradaria saber, per boca del senyor conseller, encara que ja ens consten determinades informacions sobre aquest particular, què hi ha sobre el lliure trànsit de productes hortofructícoles provinents de l'Estat espanyol a partir de l'any 1993, a partir del mes de gener, i també què pot dir-nos sobre les gestions que vostès hagin realitzat directament o indirectament per tal que la fruita seca també s'integri en l'Organització Comunitària de Mercat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: En el tema de la fruita seca, jo crec que hi va haver un petit equívoc, perquè quan es demana que la fruita seca constitueixi una organització comuna de mercat, doncs, pràcticament és impossible, perquè fruita seca està inclosa dintre fruites i verdures, i llavors això no es podrà aconseguir, perquè, és clar, hi podria haver una organització comuna, doncs, del préssec, de la pera, del no sé què. Llavors, en aquest moment, sí que la gent de l'avellana hi està inclosa i m'atreveria a dir que se'ls té en compte.

Quant a l'altre tema, és un tema que dissortadament no depèn de nosaltres. Ja ens agradaria. Nosaltres sí que en aquests moments instem el ministeri, doncs, a les resolucions més favorables per a nosaltres, quant al trànsit de fruites i verdures, i no solament quant a la sortida dels nostres, sinó quant a l'entrada. Li contesto ara perquè crec que és adient. Jo mateix ahir, bé, he estat a Brussel·les i després he parlat amb el ministre, quant al fet que crec que en el mercat espanyol s'haurien de prendre unes mesures de precaució referents a diversos productes que ens estan entrant, que ho podríem estalviar; poso, per exemple, els pollastres: el pollastre, doncs, hi ha una pràctica més o menys comuna a Europa, que és la refrigeració amb aigua –i vostès saben que el pollastre és com una esponja i que n'admet moltíssima–, i que en aquest moment estem observant que se'ns està prenent molt mercat a través d'aquest pollastre, quan en realitat aquí no és una pràctica que es faci. Jo sí que he aconseguit un compromís; primer el vaig aconseguir a Brussel·les, amb el senyor Milano i Mansito, que sembla ser que estan disposats a fer un reglament que garanteixi que no es pugui comercialitzar pollastre en aquestes condicions, si no és en països que habitualment utilitzin aquesta pràctica, sinó que pel mateix, jo, ahir, en la taula sectorial amb el ministre ja vaig reclamar que l'Estat espanyol declari que aquesta no és una pràctica habitual, que en aquest moment no ho és. Pot ser-ho, perquè, doncs, com tots sabeu hi ha diferents organitzacions o escorxadors francesos que estan comprant instal·lacions aquí i, probablement, la posin en pràctica. En aquest moment, això, em comuniquen, doncs, la Federació de criadors i d'empresaris de la carn del pollastre, que els està prenent cotes de mercat important, sobretot en llocs de la costa.

Quant a això altre, hem fet totes les gestions possibles; en aquest moment vostè sap que hi ha tot un seguit de negociacions i sembla ser que es reuneixen tots els ministres i es parlarà d'aquest tema abans del Nadal.

Jo sento no poder-li donar més informació; sí que sàpiga que per part nostra hem fet tot el possible per aconseguir, doncs, que els nostres productes poguessin sortir amb tota normalitat i per garantir que els productes que, doncs, entenem que perjudi-

quen les nostres pràctiques o el nostre consum o els nostres productors, doncs, evitar-ho.

En aquest sentit, també, estem fent un esforç important a veure si podem aconseguir una conscienciació dels sectors productors perquè facin una bona política en aquest sentit. Per exemple, doncs, jo mateix he recomanat als productors d'oli d'oliva que en aquest moment s'abstinguin de vendre l'oli. Fins i tot el senyor Franco Milano m'ho deia, de dir: «Escolti, a veure si aquest any no baden» —i això que aquest senyor, com tots saben, és d'origen italià— «i que no venguin l'oli als italians», i el cert és que en aquest moment a totes les almàsseres, sobretot les de Lleida, de les Garrigues, que és de les que tinc més coneixements, doncs, ja hi ha ofertes i es demanen mostres, i crec que seria un any ideal per iniciar una línia de comercialització que dotés d'un valor, d'una renda afegida als nostres pagesos que fins ara, doncs, el venen en garrafes de 25 litres o en cisternes, amb honrosíssimes excepcions, ja sé que se'n ven aquí, però que caldria fer una política.

I, també en aquest sentit, jo passaré una proposta que havia d'haver passat aquesta setmana, tot i que ja la vaig avançar al Comitè de la fruita dolça de Lleida, per veure si arribéssim a un acord en el tema de comercialització, perquè crec que a vegades més que una problemàtica, més que una problemàtica aranzelària o de duanes és una problemàtica de falta d'organització dels mateixos sectors, i aquí sí que hi hem d'entrar en profunditat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot preguntar, il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Estem d'acord en algunes coses, senyor conseller. Realment entenem que la situació de la comercialització, en general —i aquí no em fa por de ser alarmista— és en molts casos patètica. Pel que fa al que vostè deia en relació amb l'oli d'oliva, em sembla que és un tema que hauríem de continuar parlant-ne, perquè pot ser un tema exemplar en relació amb com de vegades no es fan bé les coses i com podrien fer-se d'una altra manera, no només per part de l'Administració, sinó també per part dels implicats, però, de tota manera, sí que m'agradaria que ens digués alguna cosa més sobre el tema de la fruita seca. Vostè sap que és un tema que genera molta inquietud i que malgrat tot ens digués... És clar, vostè diu que no tenim competències, és cert, però també recordi que hi ha una resolució del Parlament de Catalunya perquè el Govern de la Generalitat negociï, en la mesura de les seves possibilitats, amb Brussel·les, amb el Govern de l'Estat i, de tota manera, sí que ens agradaria que es mullés una mica més, en sentit figurat, i ens digués si des del seu punt de vista, realment, a partir de gener de 1993 hi haurà o no hi haurà lliure trànsit de productes hortofructícoles.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Senyor conseller, li recordo que, en fi, té un minut de temps.

El Sr. CONSELLER: Molt bé. Sí, en el tema dels fruits secs jo també he tractat aquest tema. La Comunitat sembla ser que es pot replantejar revisar el tractat que té amb Turquia. Sembla ser, vull dir, jo li contesto com a mi se'm va contestar, de dir: miri, en un futur és probable que ens ho haguem de plantejar; les coses han canviat molt; en aquest moment ells reconeixen que reben també moltes pressions d'Itàlia, a part de les nostres, i és possible que en un futur hi pugui haver un cert replantejament.

Per altra banda, ja que toquem el tema fruits secs, i potser és objecte d'alguna altra pregunta i està aquí, nosaltres sí que hem constituït una vella aspiració del sector, que era un ens per a la gestió de les terres per poder-se acollir a la prejubilació.

Vostès saben que hi ha hagut una modificació important en el decret de prejubilació que havia fet l'Estat. Va ser, doncs, una de les primeres coses que vaig fer com a conseller, sol·licitar que es canviés la resolució en què deia que per poder-se jubilar s'havien de deixar les terres a tercers. Això aquí a Catalunya dificultava extraordinàriament, doncs, el fet que s'hi acollís ningú; en tres anys em sembla que s'hi havien acollit setanta-nou persones.

En aquest moment, doncs, hem aconseguit que es modifiqui aquest decret, i que si el pare ven la terra al fill o li fa un contracte d'arrendament, doncs, pot acollir-se a la prejubilació, però, a part d'això, en la zona de l'avellana, per facilitar-ho, vull dir, s'ha creat un ens de prejubilació i de gestió dels fons de terres, per facilitar-ho.

Quant a la lliure..., en aquest moment no li ho puc dir, senyor Pueyo, vull dir, ho desconec. Jo entenc que l'1 de gener hi haurà lliure circulació, no sé si serà amb tots els productes i quins productes tindran càrregues aranzelàries. Vull dir, li ho contesto amb tota sinceritat; no sé més del que li he dit.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Senyor Pueyo, pot fer la següent pregunta dient si n'agrupa algunes o no.

*Pregunta al Consell Executiu sobre les inversions
en matèria de recs per a millorar l'estructura
agrícola de Catalunya*

El Sr. PUEYO: En aquest cas no, senyor president. La següent pregunta seria la que correspon al número de registre 4660, i els senyors diputats i senyores diputades i l'honorable conseller entendran que aquesta pregunta havia estat formulada abans que arribés a la cambra el Projecte de llei de pressupostos per a 1993 i, de tota manera, entenem que malgrat que ara disposem d'una sèrie d'informacions, la presència del conseller seria interessant que ens precisés i que ens expliqués una mica millor i que ens detallés quines són les seves prioritats, les seves previsions des del punt de vista del regatge, és a dir, tant pel que fa a les transferències a Regssa, que vostès tenen previstes en el pressupost, com pel que fa a aquelles execucions que han previst que siguin realitzades directament pel Departament, la pregunta era quines són les inversions previstes en matèria de recs per millorar l'estructura agrícola de Catalunya.

D'alguna manera jo li demanaria, doncs, que com que una part d'aquesta informació en aquests moments els membres de la Comissió la tenen, que vostè, d'alguna manera, doncs, la completés o l'ampliés en la línia que consideri més aclaridora.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Senyor conseller?

El Sr. CONSELLER: Sí, bé, al Departament els pressupostos destinats a posar superfícies amb reg han anat augmentant. L'any 90, doncs, van ser 876 milions i una miqueta més; l'any 91 van ser 998,5; l'any passat van ser 1.543, però van ser 1.126 del Departament, més 416 de gestionats, i aquest any tenim nostres..., els que gestionarem encara no els porto avaluats, pe-

rò tenim 1.355 milions i mig, no?, o sigui que hi ha un increment important d'un 20,4 respecte a l'any passat.

Nosaltres, el tema de reg, la nostra voluntat és potenciar-lo al màxim, i sobretot potenciar-lo en les zones en què veiem que sigui rendible i a la vegada en què es pugui anar cap a un tema de concentració parcel·laria, que creiem vital per al camp català i que és molt difícil portar-ho a terme en altres llocs, però, en canvi, en els nous regs sí.

Dintre —i potser d'aquí ve la pregunta— hi ha l'Algerri-Balaguer, que com vostès saben està molt avançat. En aquests moments jo he procurat fer reunions amb les comunitats de regants expectants i amb tothom que ha sigut necessari per portar endavant la concentració parcel·laria, que va més de pressa el reg que no pas la concentració, i entenem, doncs, que ha d'anar conjuntament. En aquest moment em sembla que ho tenim bastant desembussat i, doncs, el tema està tirant endavant. Estem fent una anàlisi del Garrigues-sud; estem fent una anàlisi que jo no puc deixar. És un projecte, doncs, que fins i tot l'honorable president, el molt honorable president ja ha anunciat que s'anava a presentar; és un projecte que jo veig amb molt respecte perquè és un projecte, doncs, d'un cost de realització molt alt i a la vegada d'un cost energètic molt alt. En aquest moment sí que nosaltres estem afinant el llapis al més possible per veure, doncs, de reduir, primer, els costos de realització, però, a la vegada, també d'informar bé els pagesos de quin cost veritablement tindrà aquest rec, no?

D'altra banda, doncs, hi ha altres petites coses en el conjunt de Catalunya, però m'atreveria a dir que els grans temes són aquests.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar, il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, voldria repreguntar en dues direccions. Una és saber la seva opinió —perquè hi ha una opinió, en principi, del Govern, però voldríem saber també la seva opinió particularment— sobre la possibilitat que determinades economies familiars puguin afrontar el famós 30%, el famós 30% dels costos de determinades obres de regatge, tenint en compte que, a més a més, després hi ha unes despeses posteriors, d'adequació de finques, etcètera —vostè ho sap molt bé—, i què en pensa, d'això? Vull dir, en tot cas, què en pensa el Govern en aquests moments?

Hi ha una llei, certament; vostè em recordarà que hi ha una llei d'infraestructures hidràuliques, que va ser votada en un sentit determinat pels grups del Parlament, etcètera, però vostè també sap que les lleis són fetes, precisament, per corregir-les i modificar-les, i també sap que hi ha altres possibilitats de finançament.

I una altra qüestió, que vostè ha tret en la seva resposta i m'agradaria que me la precisés una mica, i és que el projecte del Garrigues-sud, aquest projecte d'elevació d'aigua a fi de facilitar reg de suport als olivers, m'agradaria saber si realment..., quina inversió hi haurà l'any 93 en aquest projecte, si és que n'hi haurà. Perquè, d'alguna manera, s'està generant una frustració en la comarca, perquè ja s'ha anunciat —com a mínim dues vegades, si no tres— que en el pressupost de l'any vinent o en el pressupost d'enguany hi haurà una inversió de 150 milions o d'«ics» milions per a aquest projecte, i tenim la sensació que per enèsima vegada això es quedarà en un anunci.

Per tant, digui'm, si us plau, si hi ha una previsió d'inversió i quin és el seu volum per a 1993, pel que fa al Garrigues-sud.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Vint segons per contestar, senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: És difícil. Primer, nosaltres, en aquest sentit, el que sí que hi ha és una facilitat..., perquè l'altre dia, jo, parlant amb alguna comunitat d'aquestes, deien: «És que hem de pagar abans de començar.» Això no és cert; vull dir, hi ha un sistema, ja previst, d'hipoteques sobre la terra, però sense cap cost per al pagès, en què fins que no té l'aigua el tros o fins que no té l'aigua la parcel·la no li cal pagar res.

Quant a l'altre tema, sí que estem disposats a estudiar solucions. En tot cas, el que sí que també he de dir és que no estem disposats a assumir graciosament aquest 30%, perquè entenc que les terres regables pugen automàticament de valor i és una propietat particular. Ara, una vegada dit això, nosaltres estudiarem, en cada comunitat, les possibles ajudes que haguem de donar. Evidentment, doncs, això pot passar per crèdit, pot passar per crèdit més o menys subvencionat, etcètera. La voluntat és tirar endavant aquests regs i tirar-los a satisfacció dels interessats.

L'altra pregunta. En el Garrigues-sud nosaltres estàvem esperant la concessió d'aigües; la concessió d'aigües ja la tenim, i la intenció era fer tota la primera part, que és el tema de la captació i de la impulsió i elevació de l'aigua; aquesta és la voluntat. No em faci dir quants diners, perquè el projecte que a mi m'han presentat originàriament, jo el trobo molt elevat. En aquest moment veiem que en totes les obres que presentem hi ha unes baixes extraordinàries i, per tant, jo, el que he demanat és, al nostre gabinet tècnic, que resitui en la mesura del possible els números. Per tant, no voldria avançar una quantitat; sàpiga que la voluntat és aquesta: la captació, la impulsió i l'elevació de l'aigua.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Tots dos han dallò..., passat el temps i, per tant, pregaria que en les properes preguntes-respostes es limitin molt al temps.

Il·lustre diputat senyor Pueyo, pot formular la següent o següents preguntes.

Preguntes al Consell Executiu sobre les accions fetes per a garantir la qualitat dels productes alimentaris i llur competitivitat davant la producció europea, sobre la transferència a la Generalitat dels serveis de lluita contra els frauds, sobre les gestions fetes amb el Govern de l'Estat per a suprimir la duplictat administrativa en els serveis a l'agricultura i sobre el foment i el control de la sanitat animal i vegetal

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Aquest diputat procurarà que en el saldo final no hàgim abusat tan àmpliament de la seva generositat, des del punt de vista del temps, perquè també lamentem, doncs, que per a temes tan importants hagin deixat a l'honorable conseller un període de temps tan escàs com són vint segons.

Voldríem plantejar la pregunta que fa referència al número de registre 4661 i, pràcticament, miri, si li sembla, podríem

agrupar les quatre següents –perquè així també la Comissió tindrà la sensació que avancem amb més agilitat i, fins i tot, potser amb més elegància–, que serien el registre 4661, 62, 63 i 64; encara que són temes relativament diversos.

Ens interessa molt plantejar el tema de la comercialització, el tema de la qualitat, el tema de la competitivitat, i estem segurs que el conseller coincidirà amb nosaltres que aquest és un tema que val, és un tema fonamental, és un tema important.

La comercialització constitueix una de les fases més delicades, més «fràgils» –entre cometes, si es vol– del procés de creació i distribució dels productes agraris, i entenem que avui per avui, doncs, es detecten deficiències notables en matèria de comercialització i que aquestes deficiències sovint són la causa principal o una de les causes principals de la crisi de rendes que pateix una part del sector. L'adequació del producte, és a dir, la normalització, la presentació, l'etiquetatge, l'homogeneïtzació del producte són essencials, així –naturalment– com la impulsó d'una política de promoció, una política de vendes adequada.

Aquesta és una pregunta sobre la qual podríem estendre'ns molt de temps, perquè, a més a més, doncs, podríem repassar quines són les especificitats de cada sector i, evidentment, no diríem el mateix si parlàvem, doncs, de l'oli d'oliva o si parlàvem de la fruita dolça o si parlàvem de la fruita seca. Però, malgrat tot, demanaríem a l'honorable conseller que ens digués quines accions han fet vostès o pensen fer o estan realitzant a fi de garantir la qualitat dels productes alimentaris i la seva competitivitat, especialment enfront de, o en relació amb la producció europea.

Gràcies.

El Sr. CONSELLER: Molt bé. Jo entenc –ho dic per anar molt de pressa– que les contestes que li he de fer són: la que correspon al punt 7, que és continuar l'acció per tal de garantir al consumidor del nostre país la qualitat dels productes alimentaris; la 8, reclamar al Govern de l'Estat la transferència urgent dels serveis de lluita contra els frauds; negociar amb el Govern de l'Estat, amb urgència, amb màxima urgència, la desaparició de duplicitats, etcètera, i potenciar la seva organització, foment i control de sanitat animal. Corresponen, aquestes?

El Sr. PUEYO: Només, si em permet... Té raó, senyor conseller; de fet, m'he deixat la formulació de les altres, però, evidentment, és aquest bloc de preguntes el que volíem plantejar-li.

El Sr. CONSELLER: Molt bé. En el primer tema, que és el de reclamar –no, no és el primer, és el segon; però jo el posaria el primer perquè és molt curt, i així ja ho deixaríem avançat– al Govern de l'Estat la transferència urgent del servei de lluita contra els frauds, he de dir que no solament hem demanat la lluita contra els frauds, sinó que hem demanat el traspàs del Servei de Normalització de Fruites i Verdures i que també hem demanat el traspàs del SOIVRE. Entenem que el SOIVRE, com a tal, deixa de tenir les funcions en el moment que les fronteres estiguin obertes, però que és una estructura que hi ha aquí, a Catalunya, i que nosaltres podríem aprofitar.

He de dir que el Ministeri està molt ben disposat en els tres casos, i ho dic favorablement perquè en el tercer cas jo no m'esperava una resposta positiva. Sí que en els dos primers casos es va comprometre que l'1 de gener tindrem el traspàs del Servei de Normalització; que durant l'any 93 assumirem el traspàs de lluita contra els frauds i el del SOIVRE. Llavors, nosaltres ens hem posat en contacte amb el Departament de Comerç i

creiem que, en el moment en què es formalitzin aquests traspasos, veritablement es podrà fer una estructura aquí, a Catalunya, de control i d'assessorament a agricultors i a ramaders per la qualitat del producte, que, de veritat, si no ho fem bé, serà molt culpa nostra, perquè tindrem els mecanismes per fer-ho.

Per tant, jo estic molt il·lusionat i esperançat amb aquests traspasos, perquè entenc que poden ser la pedra fonamental per aconseguir aquesta qualitat dels productes; no solament aquesta qualitat en el mercat exterior, sinó la qualitat en el mercat interior.

En el tema de la qualitat dels productes alimentaris en el nostre país, evidentment que des de l'Administració i des del meu Departament fem tot el possible, i aquí m'estendré una mica més perquè aquests dies, precisament, jo he anat aprenent moltes coses al respecte, i m'atreiria a dir que, si hi ha un país en tot Europa en què es garanteixi la qualitat, és Catalunya, sense cap mena de dubte.

I sobretot, doncs, en moltes preguntes que s'han fet referents a finalistes, betagonistes, etcètera, jo he quedat sorprès quan en una entrevista, precisament abans-d'ahir, amb el senyor Bartsch, que és el president de l'Associació d'Escorxadors Europeus, doncs, el conjunt de seguiment que fan de les explotacions a Europa és d'un cinc per mil dels animals vius, i les anàlisis en escorxadors només i únicament es fan en el moment en què hi ha sospites –vol dir que no se'n fan, en plata. I en canvi, aquí, a Catalunya, nosaltres estem portant un control del 15% dels animals en granja i estem analitzant totes i cada una de les canals que van al mercat. Ho dic per un tema que preocupa moltíssim, fins i tot a mi, i faig una reflexió en el si d'aquesta cambra, que probablement, amb el nostre rigor en aquest sentit i la difusió que se'n fa, potser estem perjudicant, fins i tot, als mateixos productors. Perquè, evidentment, quan es fa aquest control tan exhaustiu, doncs, evidentment, es troben infractors. En canvi, quan en altres països d'Europa aquest control és tan lleuger no se'n troben, tot i que sabem els recents escàndols que hi ha hagut a Alemanya i a Bèlgica per aquest tema.

Però, vull dir, sí que m'agrada palesar-ho en aquesta cambra, perquè crec que a vegades tots hem tingut la sensació que no es feia prou i, en tot cas, jo no sé si es fa prou i sempre és bo anar a la perfecció, però el que és clar és que, comparat amb Europa –i m'atreiria a dir que comparat amb la resta de l'Estat espanyol–, nosaltres portem un control exhaustiu.

Per tant... Aquí, jo tinc la relació; el que passa és que no m'hi voldria estendre, perquè tinc tota la relació del que es fa amb el Pla PIRACC i de tot el que es fa en control de residus, plaguicides, etcètera, sinó que voldria deixar en el si de la Comissió, i després, doncs, a fora... Els ho puc donar a vostès. Veuran que el control que estem fent aquí a Catalunya sobre els temes de plaguicides, pesticides i productes hormonals en aquest moment m'atreiria a dir amb sinceritat que és modèlic en el si de la Comunitat Econòmica Europea, i això reconegut per diferents directors generals de la mateixa Comunitat i reconegut pels representants dels escorxadors.

Bé, en el tema de negociar amb l'Estat la urgent desaparició de duplicitats en la prestació als serveis d'agricultura, especialment la gestió íntegra dels ajuts per a l'Administració catalana, bé, hi ha unes sentències del Tribunal Constitucional que aproven molt. Nosaltres, cada vegada que el Govern intenta pagar alguna cosa, doncs, recurs «al canto», cosa que ahir em recor-

dava el ministre Solbes. En aquest moment el Ministeri ve obligat per aquests recursos, bé, per aquestes sentències del Tribunal Constitucional, no solament a passar-nos a Catalunya, sinó a totes les comunitats..., i ahir el minstre, doncs, ja ens va manifestar la voluntat de crear una comissió de coordinació al respecte, amb un membre de cada Comunitat, perquè a ell li fa molta por el període transitori. I, llavors, ell mateix reconeix que hi ha autonomies que estan molt preparades, i li sembla que altres no ho estan tant.

Nosaltres, evidentment, aquí sí que hem aprofitat..., i ho dic per demanar-li que ens traspassi el Senpa, perquè, és clar, si nosaltres, en aquest moment, hem d'exercir les funcions que es vénen fent —la majoria d'aquests pagaments es fan a través del Senpa—, si els hem de fer nosaltres, doncs, que ens traspassi una part, si no la totalitat, que potser no dediquen la totalitat, però sí que el personal humà que hi hagi en aquest respecte. Sembla que també estan ben disposats, tot i que això, amb sinceritat, està verd, tot i que s'ha decidit crear una comissió tècnica que comenci aquesta setmana a estudiar aquest tema. De totes maneres, crec que avancem d'una manera molt positiva en aquest camí, i jo no tinc cap dubte que aquesta duplicitat, doncs, pràcticament, es pot dir que ja s'ha acabat. Està en bon camí, aquest tema.

Bé, em sembla que la pregunta 10, amb l'extensió que li he donat al començament sobre el tema de control de finalistes i de «plaguicides», queda contestada. En tot cas, en la repregunta, si hi ha algun punt que li pugui aclarir, m'ho diu.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Realment, aquesta agrupació de preguntes genera una amplitud de temes que és difícil d'acotar i, naturalment, de descriure amb el temps limitat que tenim. Jo voldria plantejar-li, de tota manera —vostè ha parlat especialment del tema de la salubritat, del tema dels finalistes, etcètera—, plantejar-li el tema de l'homogeneïtzació, la presentació, la normalització, des d'un punt de vista d'estratègia comercial i —li diria— des d'una preocupació que, si vostè vol, m'és molt propera i que per vostè també ho és, territorialment, que és en relació a com ha anat, per exemple, la campanya de la fruita dolça aquest estiu, en què hi ha hagut una penetració, jo crec que molt profunda, i vostè probablement tindrà dades més precises, una penetració, per exemple, doncs, de fruita provinent de l'Estat francès, de pomes franceses, que en alguns moments eren gairebé majoritàries en determinats mercats, per exemple en la ciutat de Barcelona, o en determinades moments fins i tot a Mercabarna.

Per exemple, aquest estiu, determinades empreses del país justament han estat premiades, des de l'Estat francès, per la seva capacitat importadora i, a canvi, hem de dir que hem vist sovint en mercats, en botigues, en fruiteries, etcètera, etcètera, una presentació en alguns casos realment escandalosa de la fruita del país. És a dir, quan sabem que ha quedat a l'arbre fruita d'una certa qualitat, fruita de calibre, fruita amb un aspecte interessant, en canvi hem vist presentat... I això probablement no és només una responsabilitat del seu Departament —vostè probablement hauria també, entre cometes, de «tibar-li les orelles» al seu col·lega de Comerç, i probablement també hi ha una part de responsabilitat de les autoritats locals, o d'altres nivells—, però sí que he de dir-li que, per exemple, em consta

que en una gran superfície comercial del país, en una gran superfície comercial en concret de la ciutat de Lleida, a finals de la setmana, la fruita que es compra és la fruita que un determinat assentador de la ciutat no ha pogut vendre als minoristes, la qual cosa fa que aquesta fruita tingui una presentació que, si damunt d'aquesta presentació s'hi posa «fruita catalana» o «fruita de Lleida», això no només no és una promoció, sinó que és absolutament tot el contrari. I en aquest sentit he de manifestar-li una preocupació, a més a més, doncs, personalment molt sentida, perquè entenem que, tenint un bon producte, per diverses circumstàncies se'n fa, sovint, una pèssima presentació.

I també m'agradaria, ja aprofitant el tema, que ens digués alguna cosa sobre quina mena de relació —em penso que probablement abuso una mica del sentit de la pregunta, però va lligada a aquests problemes—, quina relació i quina mena de col·laboració té previst establir amb els comitès econòmics i, ja que li feia aquesta referència a la fruita, en concret amb el Comitè Econòmic de la Fruita Dolça.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Quatre minuts per contestar, senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Molt bé, gràcies. Més que suficient, aquest cop.

Bé, jo comparteixo totalment la preocupació del diputat, i no solament la comparteixo, sinó que hem treballat des d'aquest punt de partida. En aquest moment, l'índex de penetració de la fruita forana es situa a Catalunya al voltant del 20%. Jo això ho trobo absolutament preocupant. Vull dir, trobo que és moltíssim. Un país productor, com és el nostre, de fruita, i d'una qualitat excel·lent, doncs, aquesta penetració d'un 20% de mercat és preocupant. Ara, fent una anàlisi, aquest 20% ens penetra a través pràcticament d'una sola empresa, que és SOPECSA —no sé..., sí, sí, SOPECSA, ja ho he dit bé, ja—, que és l'empresa que ens ho està portant. Jo crec que, nosaltres, el problema que tenim —i així ho vull plantejar, ja ho he plantejat, en unes jornades a Lleida—, és que a Lleida tenim quaranta-una cooperatives i vora cinc-cents assentadors, que cada un fa la guerra pel seu lloc. La solució meua, particular, com he anunciat, i presentaré un document al respecte, és que crec que nosaltres en general hem de modificar potser una política que ha vingut seguint tot el país, de fer moltes petites denominacions i moltes coses, i anar cap a unes marques comercials que siguin conegudes.

En aquest cas, nosaltres fem una proposta al Comitè Econòmic de la Fruita Dolça, de creació..., hi havia un sindicat que ens demanava que les quaranta-una cooperatives en formessin una de segon grau. L'opinió del Departament, després d'haver-ho analitzat, seria fer una proposta en què les quaranta-una cooperatives formessin una societat anònima amb participació dels assentadors que hi volguessin entrar i, a la vegada, d'alguna entitat financera —és un model que està funcionant en algun gran país— i constituir unes marques que fossin conegudes arreu d'Europa. Nosaltres creiem que aquesta és la solució, o una de les solucions. Evidentment, doncs, la possibilitat de creació d'un mercat de futurs, o la possibilitat de creació d'una llotja única de fruita, doncs, també hi ajudaria. Ara, en el cas concret que vostè em diu, de Lleida, jo presentaré ja un document elaborat al Comitè Econòmic de la Fruita Dolça, perquè ells sospesin la seva viabilitat o no i, en tot cas, tirar-ho endavant. Ara, crec que aquest és un dels problemes greus.

També, conjuntament amb això, li he de dir que nosaltres hem fet un estudi d'anàlisi de preu de mercat i, curiosament, les pomes a Lleida van a 17 pessetes, però a la ciutat de Barcelona van de 150 a 190 pessetes. Hem fet un estudi a tot Catalunya, i a tot arreu és bastant similar. D'altra banda, el sector es queixa molt que la fruita d'importació ve més barata: nosaltres també hem controlat a Mercabarna els preus a què arriba, i en algun cas excepcional ha arribat la poma a 36 pessetes, però la poma, en general, està per sobre les 40 i escaig pessetes.

També hem parlat, en aquest sentit, i amb un ànim de fer-nos una composició de lloc adequada, amb el gremi de detallistes de Barcelona i, és clar, el gremi de detallistes de Barcelona, precisament, un dels arguments que ens fa servir pel fet que es compri poma francesa, i en alguns casos, doncs, d'altres països, és l'homogeneïtat. Exactament, el senyor Ramon Carulla, que és el president, em deia: «Miri, és que quan compra vostè una caixa d'aquestes pomes, vostè en compra una i una fotocòpia d'aquella una; en canvi, quan comprem pomes d'altres llocs, doncs, miri, les de sobre són molt maques, les de sota menys i al cul n'hi ha alguna de podrida, a vegades». Jo tampoc em penso que això, en aquest moment... —i ho vull dir davant d'aquesta cambra, d'aquesta Comissió—, jo crec que en aquests moments això tampoc és tan veritat. És cert que probablement al nostre mercat li fa falta una presentació estètica més correcta, però, quant al tema de la qualitat, jo m'atreiria a dir que hem fet unes fites importants.

També vull dir que crec que aquest any haurà estat un any que ens ha d'ensenyar molt a tots, a l'Administració i als agricultors. Allò de... Jo poso l'exemple de posar el palot a sota la perera, començar a collir a dalt i acabar a baix. És l'últim any que s'ha fet. Vull dir, no s'ha de fer això, i tots sabem que és una pràctica més o menys habitual. Hem d'anar cap a la consecució d'una qualitat.

Nosaltres..., també he de dir una cosa, i que demostra l'atomització del sector: és que a través de l'empresa, de SOPEC-SA, s'ha demanat a totes les cooperatives la quantitat de producte que tenen i el calibre, per intentar fer alguna acció. Fins i tot, jo l'altre dia em vaig entrevistar amb un exportador, que és Ibertrade, que és una empresa que està lligada al BBV i que mou molta fruita i altres productes als Estats Units. He de dir que només ens ha contestat, sorprenentment, una sola cooperativa; per tant, vol dir el desconcert una mica que es viu en aquests moments en el sector i, evidentment, aquest és un camp que hem d'aprofundir-hi i treballar-hi.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Senyor Pueyo, pot formular la pregunta o preguntes següents.

Preguntes al Consell Executiu sobre els instruments que s'han creat per a facilitar l'adaptació de les indústries agroalimentàries, sobre les actuacions fetes per a facilitar que els titulars d'explotacions agràries i pesqueres puguin aconseguir crèdits amb condicions que permetin la competitivitat i sobre la creació d'un mercat que canalitzi les transaccions agrícoles i ramaderes del sud d'Europa i de l'àrea del Mediterrani

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. En realitat, voldria plantejar a l'honorable conseller la pregunta amb el núme-

ro de registre 4665, però de tota manera m'agradaria consumir al mateix temps el temps que correspon a les dues següents, a la 4666 i 4667, per donar més agilitat a la sessió i perquè em sembla que naturalment tots els temes són interessants, però en aquests moments em voldria centrar en aquest, la qual cosa penso que no obsta perquè al conseller li quedi la porta oberta si vol ampliar-ho en una altra direcció.

Preguntar-li sobre la qüestió de les indústries agroalimentàries. Evidentment, nosaltres creiem —i no som els únics, i probablement el senyor conseller hi estarà d'acord— que el producte agrari s'ha de completar, des del punt de vista de les economies de l'empresa familiar agrària, amb l'obtenció de majors plusvàlues, és a dir, s'ha d'anar a la recerca d'activitats que generin més valor afegit, i que aquest valor afegit, doncs, es quedi com més a prop millor del productor, que aquest valor afegit no vagi a parar sempre a mans de l'intermediari o d'un tercer o un quart receptor. I en aquest sentit voldríem demanar-li quin és el punt de vista del conseller, el punt de vista de la Conselleria en aquests moments, sobre l'adaptació de les indústries agroalimentàries, i una mica en general el futur d'aquestes indústries, des de la perspectiva del mercat únic i des de la perspectiva de la nostra adaptació a Europa. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Sí, nosaltres, el tema de les indústries agroalimentàries, el considerem vital. Vull dir, exactament, peça clau perquè puguem tirar endavant la nostra agricultura i la ramaderia, i per això abans li mencionava aquestes gestions fetes en tema de pollastres o bé fetes amb el sector de porcí, etcètera.

També he de dir que, nosaltres, hi ha una partida pressupostària que va destinada a auxiliar l'adaptació de l'agroindústria a les disposicions comunitàries. Llavors, aquests diners són per subvencionar els interessos. Vull dir, que qualsevol empresa que en aquest moment..., un escorxador, una empresa de classificació de fruita, etcètera, qualsevol empresa que vulgui adequar les seves instal·lacions a la normativa comunitària sap que ho ha de fer amb els seus propis recursos o a través de crèdit, però que té —si ho fa a través de crèdit— subvencionats uns punts. He de dir que hi ha hagut bastant d'inquietud, i em sembla que, exceptuant potser —parlant clar— algun escorxador municipal que dubta si ho ha de fer o no ho ha de fer, en realitat tindrem bastant adaptades les indústries. Vull dir, les nostres indústries en aquest cas s'han desvetllat bastant.

També, dintre aquest tema, jo he estat negociant el tema de les denominacions d'origen i de qualitat, que també afecta la indústria. Vosaltres sabeu que les denominacions aquestes de qualitat o d'origen les ha d'assumir la Comunitat Econòmica Europea, que el termini de presentació final d'aquest tema és el proper dia 26 de juny i, a partir d'aquí, qualsevol altra homologació, o sigui qualsevol altre *label* o distintiu, etcètera, ha de ser atorgat ja per la Comunitat —per tant, presumiblement serà molt més complicat. Però sí que hem aconseguit un compromís, en aquest cas del director general que porta aquest tema, que és el senyor Mansito, que s'acceptaran el 99,99 —em deia ell— de les qualificacions que tinguem en aquest moment, que crec que és extraordinàriament positiu per a Catalunya. I, en tot cas, nosaltres, el que sí que miràrem, de fer un esforç perquè totes les empreses o tots els productes que creiem que puguin obtenir un marxamo de qualitat o de denominació, abans del proper dia 26, de fer-ho. (Pausa.)

He entès que em deia que havia acumulat la 465, la 466..., i 67, sí. Bé, per acabar amb aquest tema de l'agroindústria, jo he estat reunit amb tots els sectors... Nosaltres, el que volem potenciar és que rutlli bé i fàcil i, llavors, doncs, estem establint els mecanismes. Per exemple, estem molt avançats en el Laboratori Interprofessional de la Llet, que era un tema que demanaven tant el sector com els productors; en aquest moment, el Laboratori de Sanitat Avícola, que s'havia quedat el local petit a Reus, ja hem aprovat el projecte de l'ampliació i ja tenim els terrenys i aquest any ja van als pressupostos; en el tema del porcí, si fa no fa el mateix. Vull dir, que estem treballant al màxim, al més de pressa possible per aconseguir tots aquests mecanismes que ajudin la nostra indústria agroalimentària a ser competitiva i que, a la vegada, també a vegades es resolguin aquests frecs entre el productor i la indústria, que en general busquen el mateix interès; el que passa és que a vegades es dona per manca d'informació o de contrastar la qualitat dels seus productes.

També en aquest tema, estem treballant en el tema de la classificació de canals, que és un tema que preocupa moltíssim aquí a Catalunya. Aquí a Catalunya, a més, surt una inquietud que a la resta d'Europa no tenen, que és la classificació de dos tipus de canal, la canal per a consum en fresc i la canal per a xarcuteria. Hem fet... En aquest moment també estem mirant..., i crec que nosaltres hauríem de vigilar molt, perquè ens podem trobar amb una normativa que ens sigui perjudicial, de cara al porcí —i que la indústria agroalimentària em manifesta, i jo ho he traslladat tant al ministre com a la Comunitat—, que és el fet que aquí el porc, com vosaltres sabeu, no..., hi ha molta gent que no el castra. En aquest moment hi ha una normativa comunitària que no impedeix el comerç de canals de porc sense castrar, però sí que diu que podran ser refusades per l'olor. Per tant, nosaltres hem sol·licitat, fins i tot, a l'Estat espanyol, a veure si es pot treure una normativa obligant en aquest sentit.

Bé, donem per contestat això. La següent pregunta era incrementar la seva actuació per facilitar accés al crèdit als titulars. Nosaltres hem fet un estudi de les magnituds, un estudi evidentment estimatiu, de les magnituds en què ens movem en el món agrícola i agroalimentari, aquí a Catalunya. Veiem que la cartera de crèdits, en aquest moment, es mou al voltant d'uns 400.000 milions de pessetes i que el volum total de crèdits concedits anualment a Catalunya és d'uns 36.000 milions. D'això un 40% correspon a crèdit oficial i un 60% a crèdits privats. Bàsicament, van distribuïts —ho dic perquè crec que això és il·lustratiu i contesta també una mica la pregunta del tema agroalimentari—: a agricultura hi van un 37%, a infraestructura i millora rural un 6%, a la indústria agroalimentària un 39 i, llavors, a diferents temes un 17%. I la distribució per províncies, bé: a Barcelona el 59,4, a Girona el 9,4, a Lleida el 19,3 i a Tarragona l'11,9. Aquí es demostra, bàsicament, doncs, que molts d'aquests recursos, precisament, van destinats a la indústria agroalimentària, i per això al voltant de Barcelona, doncs, s'hi acumulen. No perquè sigui una província més agrària, sinó en aquest sentit.

Nosaltres creiem que és important que des de l'Administració puguem donar un suport en aquest sentit, i bé, estem demanant —i aquest any ho veuran—, doncs, en el pressupost de l'Institut Català de Crèdit, que hi ha una partida important —evidentment, no la que tots voldríem, però els pressupostos són els que són—, i l'ICCA aquest any que ve disposarà de 7.000 milions propis per exercir en aquest capítol.

Llavors, en relació amb el punt següent... Ah, no: el mercat de futurs agraris és una pregunta que no m'ha preguntat vostè encara. O hi entrava?

El Sr. PUEYO: La 67 sí, senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Sí, sí, molt bé. Bé, nosaltres hem iniciat els tràmits de cara a la creació d'un mercat de futurs agraris, cosa que veiem, doncs, necessària i positiva, i hem fet..., o sigui, el punt en què està el següent: hem realitzat els informes preliminars per determinar les formes generals d'operació del mercat quant a sistemes de contractació, agents que hi han d'intervenir, volum i característiques de les transaccions i els procediments de compensació i de liquidació. La recopilació de dades referides a l'experiència d'altres mercats ja constituïts o en fase de constitució i l'avaluació del cost econòmic del nou mercat i redacció del projecte. Llavors, la constitució d'un grup de treball interdepartamental, bé, que incorpori totes les aportacions externes. He de dir que en aquest sentit aquest tema està encapçalat pel Departament d'Economia i Finances i que s'està portant a terme.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pràcticament ha esgotat el seu temps, però en tot cas l'il·lustre senyor diputat pot repreguntar.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president, però no em caldrà. No repreguntaré; procuraré tirar endavant. De tota manera, també he de dir-li a l'honorable conseller que té una gran sort d'hore-se-les amb el senyor Mansito, que pel que ens ha dit sembla molt receptiu —probablement, en relació amb l'etimologia del seu cognom— a totes les propostes que vostè li fa arribar, i esperem que continuï així.

El Sr. CONSELLER: No, jo —si em permet una petita contesta—, jo crec que en aquest moment —i crec que tots ho hem d'aprofitar i per això demanava un cert missatge positiu dintre de la mesura—, jo crec que en aquest moment tant al Govern de l'Estat com a la Comunitat Econòmica Europea hi ha una preocupació per no fer servir la paraula «por», i això fa que en aquest moment, probablement, es sigui molt més receptiu a les iniciatives que veuen que poden portar a un cert futur que no en altres moments. I aquest era una mica l'esperit que m'agradaria que tots tinguéssim, i jo, doncs, tampoc em dol deixar anar «prendes», que es diu, en el reconeixement de les accions d'altres persones o institucions.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. L'il·lustre senyor diputat pot formular la següent o següents preguntes.

Preguntes al Consell Executiu sobre un programa de formació no reglada perquè la població rural optimitzi la utilització dels recursos provinents de les diverses administracions, sobre les actuacions destinades a afavorir l'accés dels productors joves a l'activitat agrària, sobre el projecte per a afavorir el desenvolupament rural, sobre la modificació de la normativa que regula el cessament anticipat de l'activitat agrària i sobre les mesures preses per tal d'evitar el despoblament de les zones deprimides

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Acumularíem també, en principi, la número 4668, la número 4669 i, bé, la 4670, pràcticament. Interessant-nos d'entrada per les mesures

que s'han pres o que es pensa prendre perquè, a més a més, aquesta és una de les resolucions que va prendre el plenari del Parlament i també forma part, si no m'equivoco, dels compromisos signats entre la Conselleria i les organitzacions agràries en el sentit de què pensen fer sobre la posada en marxa d'un programa de formació no reglada, d'un programa de formació no reglada propi del Departament, que ajudi en molts aspectes diferents la població rural a optimitzar la utilització dels recursos procedents de les diverses administracions i, en definitiva, també a optimitzar el seu propi treball, la seva pròpia activitat.

Lligada amb aquesta pregunta també li plantejem la de quines actuacions pensen realitzar –en la mesura que sigui possible estem concretant-nos o centrant-nos en l'any 1993–, pensen realitzar, dic, a fi d'afavorir l'accés dels productors joves a l'activitat agrària, i també, per últim, quins projectes tenen per afavorir el desenvolupament rural, així com –i si vostè vol podria afegir-hi la pregunta 4672– quines mesures pensen prendre per aturar el depoblament de les zones deprimides.

Ja comprenc que l'agrupació, probablement, és titànica, i bé, en tot cas l'agrupació és fàcil de fer. Potser la resposta resultarà més complexa, però em sembla que són temes que l'un amb l'altre estan connectats.

Moltes gràcies.

El Sr. CONSELLER: Sí, sí, van connectats. Bé, nosaltres en el tema de la formació hem endegat diferents coses. Nosaltres en aquest moment estem establint els punts prioritaris que han d'inspirar el programa de formació no reglada. He de dir que aquesta formació es ve fent ja d'una manera important i a la vegada, doncs, també hem instat les organitzacions professionals del sector perquè participin en accions formatives i que ens presentin una oferta per a aquest any 93 a fi de concertar un programa. O sigui, no solament fer-la nosaltres sinó que a través de les organitzacions professionals entenem que es pot arribar en alguns casos potser, fins i tot, més bé a la gent, i demanàvem que se'ns presentés les propostes per fer un pla global. Això quant a formació no reglada amb la voluntat d'estendre-ho el més possible.

En el tema de la formació reglada, jo entenc que en alguns casos, doncs, no s'ajusta ben bé a les necessitats que en aquest moment hi ha al camp i, per tant, he demanat que se'm prepari un programa que, evidentment, després, doncs, haurà de passar a Ensenyament, veure si compleix amb la LOGSE i amb el disseny curricular i tots aquests temes, però que contemplés aspectes de formació que en aquest moment no es donen que crec que són importants. Vol dir, doncs, entrar dintre de la formació professional agrària, entrar en els temes de l'agroturisme, entrar en els temes d'esports d'aventura, entrar en els temes mediamambientals, etcètera. Sàpiga que ho estem preparant. D'altra banda, també estem mirant altres tipus de formació que em sembla que poden donar sortida a algun sector, que poden ser útils en el camp català.

En aquest sentit, hem iniciat una experiència que crec –jo n'estic molt orgullós– que és molt exitosa, que és que hem començat..., hem creat el curs de ferradors. Vull dir: ferradors, aquí a Catalunya, no n'hi havia, almenys amb formació oficial, com no n'hi ha a l'Estat espanyol; vull dir, no n'hi ha a cap lloc. Hem creat la primera escola de ferradors, que ha començat ara i que es fa en tres tipus: es fa d'ajudant de ferrador, que és un any, ferrador, que és dos anys, i mestre ferrador, que és tres

anys. Ho dic perquè veig algun somriure a la sala, però en aquest moment estan ocupades totes les places i aquest curs, que compta amb la participació de la Facultat de Veterinària i a la vegada, doncs, també amb la col·laboració del mateix exèrcit, que és el que en aquest moment té molts animals aquí a Catalunya, garanteix... Sí, no, ho deia d'animals (*rialles*), no se'm malinterpreti. Però, vosaltres sabeu, doncs, que tenen des dels temes de remunta fins a nombroses quadres, no?

Doncs, aquest és un tema que garantirà –jo crec– una sortida professional per a bastant de gent, sobretot tenint en compte que hi ha 20.000 cavalls de lleure i que hi ha més de 200 animals que se'ls ha de cuidar els cascos o els ungles. Ho poso com a exemple, però de totes maneres sàpiga que, en el tema de formació no reglada, nosaltres estem oberts no solament a potenciar la que vulguem fer nosaltres sinó la que les organitzacions professionals tinguin a bé presentar-nos.

Quant al següent punt, el contingut d'aquest punt coincideix substancialment amb l'acord agrari número 6, no?, que va ser signat el passat 25 de juny entre el Departament i les organitzacions professionals agràries i la Federació de Cooperatives de Catalunya. I tal com es preveu en aquest acord de referència, s'ha constituït una comissió mixta de treball per debatre i aprovar, si s'escau, un bloc de mesures encaminades a racionalitzar la dimensió de les explotacions agràries de Catalunya.

Dintre d'aquesta comissió ja s'està treballant. Jo li avenço una mica els temes que està treballant, que és: estudiar el finançament d'adquisicions de terres, tant en els casos d'agricultors ja establerts com les de noves adquisicions; examinar la legislació vigent en matèria d'arrendaments rústics per tal de revisar-la i adequar-la, si s'escau, i analitzar la fiscalitat que graven les transmissions de finques rústiques, tant pel concepte de l'impost sobre successions i donacions com pel de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Aquí nosaltres hi hem treballat, tot i que sigui curt el temps que hi portem, hi hem treballat amb intensitat perquè entenem que és una peça clau per renovar, doncs, l'empresa familiar agrària i per evitar el despoblament que es dona en determinats llocs. També en aquest sentit crec que la nostra preocupació ha estat ben acceptada, en aquest cas, pel Ministeri. Ja heu vist que el ministre fa declaracions de la reducció de l'impost patrimonial, que el ministre, doncs, també fa manifestacions que cal ajudar les permutes o l'increment de les superfícies agràries. Potser és una falta de modestia, però crec que hi hem influït molt, nosaltres, en aquest sentit, i he de dir que està en un bon camí.

Nosaltres, de totes maneres, en el tema fiscal hi aprofundirem molt més perquè entenem que hi ha una discriminació de tracte entre el que es dona al pagès i el que es dona, doncs, per exemple, al funcionari o el que es dona a altres sectors, perquè el pagès sempre que ven ha de pagar a l'Estat i llavors, doncs, entenem que hi hauria d'haver un marc mínim. No com en altres països. Hem fet un estudi de com estan els diferents països i, per exemple, veiem que, no ho sé, a Alemanya i Irlanda –em sembla que és–, per exemple, fins a 6 milions el pagès no ha de depositar diners a l'Estat, o bé altres països... Els països més baixos es mouen en 1.400.000; com a mínim hauríem de pretendre arribar com els països més baixos. En aquest moment aquí no hi ha aquest tracte de gràcia.

Aquest és un tema que nosaltres també mourem i a la vegada, doncs, sí que també voldríem fer un estudi en aquests mo-

ments sobre l'IVA i, sobretot, un estudi sobre les indústries agroalimentàries, donat que en aquest moment es donarà un desfasament molt important perquè hi ha empreses —per exemple, la llet— que baixen el 3% d'IVA, que vol dir que ells en pagaran molt i en recolliran molt poc, amb què hi haurà unes devolucions molt importants de l'Estat, i aquestes devolucions, doncs, es produeixen anyalment. Posant una empresa de Molle-russa, manifestaven —per no dir el nom— que ells abonaran a l'Estat al voltant de 360 milions de pessetes i que d'aquests 360 sols els n'haurà de retornar al voltant de 330. Per tant, aquí nosaltres també estem iniciant en aquest moment uns contactes per veure si poguéssim aconseguir que aquesta devolució, ja entenem que el no-ingrès és molt difícil, però que si la devolució pogués ser trimestral o semestral, si més no.

També hi té a veure amb això: hi ha una preocupació important en els terminis de pagament de les grans empreses que afecta l'empresa agroalimentària. També hi estem treballant. Aquí he de dir que sense cap mena d'èxit fins ara.

A veure... Quant al punt següent, nosaltres hem mantingut contactes amb diferents consells i altres entitats locals, ajuntaments, a fi d'establir estratègies integrades de desenvolupament que doni lloc a unes sinèrgies que impulsin el desenvolupament de les zones rurals. En aquest sentit, doncs, hem continuant donant suport..., aquí posa als dos —ara ja en tenim tres— projectes líder: el del Pallars, que abraça el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà, i el de la Terra Alta. En aquest moment, doncs, ja hi ha un altre projecte líder aprovat, que és el de la Vall d'Aran, i jo també he sol·licitat en aquest sentit a la Comunitat Econòmica Europea que es perllongui. El senyor Milano em diu que ell té tota la voluntat i molt probablement es perllongarà, però que en tot cas la decisió no és seva i que nosaltres fem pressió en el nostre ministre, perquè, escolti, són dotze ministres que ho han de votar. Nosaltres veiem molt bé el projecte líder, creiem que és una bona font de dinamització de determinades zones, per tant, hem demanat que s'ampliï.

També hem demanat que s'ampliï l'objectiu 5.b) perquè, doncs, entenem que els paràmetres que es van utilitzar són tots correctes, però que hi ha hagut algunes comarques han quedat fora que també hi haurien pogut entrar perfectament. Aquí sí que la Comunitat Econòmica es barra; vull dir, senzillament, l'oferta que ens fa, que és una oferta a considerar tot i que jo comprenc que és molt difícil l'aplicació, és que si en algun moment la comunitat autònoma considerem que hi ha alguna comarca en què s'han complert els objectius 5.b) ells no tenen cap inconvenient que ho traslladem cap a una altra comarca. Però en tot cas ells ens reclamen un canvi; el que ens neguen és la possible ampliació.

També en aquest sentit nosaltres estem fomentant en la mesura del possible tot el tema de l'agroturisme. Aquest és un tema que crec que hem d'impulsar. En aquest moment, a Catalunya hi ha al voltant de quatre-cents pagesos que han optat per aquesta modalitat. Recentment, doncs, ara estem treballant perquè en el teletext i en l'agrotext surtin les cases. La mitjana d'ocupació d'aquestes cases..., només per citar com a anècdota, en quatre mesos, si no ho demanes amb uns quatre mesos d'antelació no pots aconseguir lloc, ja ho dic, en general. Potser en trobaran una que em diran: «S'hi pot anar», però, en aquest moment per Nadal és impossible trobar una casa d'aquestes i per Setmana Santa ja també està molt difícil. Vol

dir que aquest és un tema que el tenim d'impulsar perquè està donant un gran resultat.

Crec que aquí el que ens falta —i farem un esforç— és una millor coordinació entre la gent que té les cases de pagès, les diferents associacions —bàsicament n'hi ha una molt forta i una de més minoritària—, però que caldria que es posessin d'acord amb l'Administració per donar-li, doncs, la promoció necessària en aquest sentit, tot i que en aquests moments, com dic, sembla que rutlla bastant bé.

Després, hi ha tot un seguit de mesures que vostè ja sap, de cara a evitar el despoblament o a millorar els serveis, que és tot el tema de telèfon rural. Llavors, en el tema també hi havia la 4671, també hi entra...

El Sr. PRESIDENT: No.

El Sr. CONSELLER: Sí, sí, m'ha dit fins a la 72, el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Per mi no hi ha cap inconvenient...

El Sr. PRESIDENT: La podem considerar...

El Sr. CONSELLER: La contesto i, en tot cas, a la repregunta...

El Sr. PUEYO: La podem considerar afegida i agrupada.

El Sr. CONSELLER: Bé, el punt 4671 és precisament aquell que he mencionat abans, que era el de cessament de l'activitat agrària. En aquest sentit, crec que hem aconseguit un pas importantíssim en aconseguir que es modifiqués la normativa de cessió que tenia de ser a tercers i, en aquest moment, és a fills. Això significa que molts pagesos que aquest any tinguin 60 anys es poden acollir a la jubilació. A més, sabeu que aquesta jubilació té una prima per hectàrea que se cedeix, vol dir que és una jubilació important. Se seguirà un criteri que és que, en cap cas, el pagès que es retiri obtingui més rendes que quan treballava, i aquí només hi queda un greuge —que nosaltres hem demanat al Ministeri, que és en definitiva qui fa aquesta reglamentació, que canviï i es mostren disposats a fer-ho— que és que per obtenir aquesta jubilació anticipada es marca una unitat econòmica que és 6 UDE. L'UDE, bàsicament —ara no us ho sabré dir exactament, entengueu-ho, doncs—, em sembla que són unes unitats de 1.300 ecus, per tant, 6 UDE voldria dir 7.800 ecus de renda, la qual cosa vol dir que hi ha moltes explotacions aquí a casa nostra que no hi arribarien, sobretot, per exemple, en les zones de tipus més forestal de muntanya o en les zones de l'avellana. Probablement, en zones cerealistes o de fruita és relativament més fàcil arribar a aquesta unitat, però, en tot cas, nosaltres hem demanat que es redueixi perquè entenem que això serà positiu.

Aquí només hi ha un problema, i és que l'Estat, entre Estat i Comunitat, només estan disposats a finançar el 70% d'aquestes jubilacions —ahir vam tenir, precisament, en la taula sectorial, una llarga discussió— i que s'assignen una espècie de quotes anuals perquè la partida pressupostària no pot depassar una determinada quantitat. A Catalunya ens assignen vora..., em sembla que ens n'assignen molts. Jo no crec que hi hagi tanta gent que es jubili; ens n'assignen, em sembla, 864 per any, que serien les persones que es podrien jubilar, i, en tot cas, hi ha pendent l'aportació de la Comunitat o no.

De totes maneres, nosaltres, aquest, el valorem com un programa prioritari, perquè permetria accedir a gent jove a la propietat i significa —parlant en plata, encara que aquesta no sigui la finalitat— mantenir dintre de la família una renda afegida im-

portant. Perquè segons la terra que abandoni pot arribar a ser molt important, aquesta jubilació. Per tant, crec que aquí anem pel bon camí. Si convé assumir-ho, la voluntat del Govern de la Generalitat és assumir-ho, vull dir que, per nosaltres, no es perdrà aquest programa, perquè ahir el ministre era molt dur en aquest sentit i deia: «Miri, la comunitat autònoma que no s'hi vulgui acollir, que no s'hi aculli, i els que s'hi acullin en podran jubilar més.» Per tant, doncs, va per bon camí i em penso que ens serà útil.

Vol que li contesti la 72 o em pregunta?

El Sr. PRESIDENT: Sí, entenc que s'havia fet aquesta pregunta però, en tot cas, el temps està pràcticament esgotat. Hauria de ser brevíssim.

El Sr. CONSELLER: Bé, en el tema de manteniment de la gent dintre dels espais naturals hi ha unes partides importants que jo crec que contribuiran notablement, també, a mantenir les famílies en la zona. Només volia dir-li això.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar, tot i que he de remarcar que el conseller no tindria, no disposaria de temps perquè l'ha esgotat amb aquestes respostes.

El Sr. PUEYO: Bé, no voldria aprofitar aquesta ocasió per llançar una ofensiva verbal, però, malgrat tot, sí que en aquesta repregunta jo volia dir-li a l'honorable conseller i volia dir-li-ho abans de descobrir que s'havia exhaurit el temps –en qualsevol cas, ell podrà respondre'm *a posteriori*, sens dubte– que tenim la sensació que en alguns dels acords que vostès van signar amb els sindicats agraris i, pel que fa a algunes de les resolucions que es van prendre al Parlament, vostès s'hi han adaptat molt o força, especialment pel que fa a la constitució de comissions, a la constitució de meses, a la realització de contactes, etcètera. Però, si veiem els pressupostos –i una de les poques referències que li faré al tema dels pressupostos és inevitable perquè, naturalment, aquests dies ens els hem estat mirant– veiem, per exemple, que fins i tot en alguna de les partides o inversions que vostè citava, com l'ajut al telèfon rural, són partides que decreixen i que, en alguns casos, com pel que fa a la formació no reglada, vostès el que fan, d'alguna manera, és gestionar altres recursos i el que fan és concedir determinats ajuts o beques, però no hi ha –diguem-ne– una responsabilització financera pròpia del Departament en aquesta línia, com tampoc no hi és, doncs, en el cas de l'accés dels productors joves, etcètera, que és una de les coses que hem notat.

Però, en qualsevol cas, segurament tindrem ocasió de tornar-ne a parlar en alguna de les preguntes i, per tant, si el senyor president hi està d'acord, passàriem endavant i m'agradaria... Bé, em sembla que l'honorable conseller, pràcticament, ha respost també la pregunta que duu el número de registre 4673, si no...

El Sr. PRESIDENT: En part, entenc que...

Preguntes al Consell Executiu sobre els plans d'ús i gestió dels espais naturals protegits com a generadors de rendes per a llurs habitants i sobre el Centre de la Propietat Forestal com a dinamitzador i promotor de la gestió privada de les masses forestals

El Sr. PUEYO: Miri, doncs, si m'ho permet, agrupant la 4673, en la mesura que no hagi estat contestada del tot, i la

4674, encara que només sigui a fi i efecte de disposar de temps, jo voldria preguntar-li al conseller si realment creu que, en aquests moments, des del punt de vista d'inversions previstes, es pot dir que hi ha una autèntica..., o que hi haurà una autèntica política de complement a les rendes dels habitants afectats en les seves propietats o en la seva activitat agrària o ramadera, per l'impacte o per la proximitat d'espais naturals.

Jo li he de dir que, si no ho recordo malament, la previsió pressupostària que hi ha sobre aquest particular, almenys que aparegui directament adreçada a aquestes finalitats, és de 10.800.000 pessetes i, francament, llevat que hàgim de llegir o interpretar el pressupost del Departament en un altre sentit, 10.800.000 pessetes generaran molt poques rendes suplementàries per a aquells propietaris i per a aquells agricultors o ramaders que es vegin afectats pels espais naturals.

Tenim una certa inquietud perquè és relativament fàcil crear sobre el paper un espai protegit o un parc o una àrea reservada i, en canvi, entenem que si no aconseguim una complicitat activa dels ciutadans afectats i, per tant, doncs, també una compensació en les seves rendes, difícilment això anirà gaire més enllà del paper. Quin és el seu parer sobre el particular?

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Sí. No hi ha compensació en les rendes, eh?, ni crec que hi tingui de ser, amb sinceritat. O sigui, el Pla d'espais d'interès natural no perjudica ni limita en res les activitats que porta aquesta persona; per tant, si vostè em pregunta si hi ha diners directes per a les rendes, no. I a més, si pregunta: «Creu que hi tenen de ser-hi?» Tampoc. Tampoc. Que tindrà increments en les seves rendes? Segur, perquè amb el temps –i d'això n'estem tenint una prova–, els espais protegits són un focus d'interès que aporten ingressos. Ara, si vostè diu: «Ingressos indirectes», ingressos indirectes, sí. Jo vaig expressar l'altre dia en el Parlament que la quantitat destinada al Pla d'espais naturals ronda..., ara no ho voldria dir, però sobrepassa els 1.600 milions de pessetes en els diferents conceptes. El senyor Gimeno em diu que no. El dia que toqui ja ho explicarem, però, evidentment des d'àrees d'esbarjo forestal, fins al tema d'arranjaments de torrenteres, fins al tema de reforestació, etcètera, són elements que donaran molta vida. I d'ajuts a les comunitats rurals, si no me'n recordo..., hi ha una línia directa que em sembla que se'n va al voltant dels 350 milions de pessetes per a temes comunitaris dintre els espais d'interès natural.

Per tant, jo entenc que sí que ajudarà les seves rendes; ara, no hi veig cap necessitat per complementar les rendes amb un aspecte que no afecta substancialment el creixement ni econòmic ni, evidentment, agrícola o d'explotació del territori. Senzillament, crec que el Pla d'espais d'interès natural..., el que fa falta és que tothom ens el llegim amb molta cura i vegem les limitacions, perquè fins i tot amb persones que hi han intervingut molt o que hi tenen molt interès –i ho dic per una reunió recent amb tots els alcaldes d'una zona de muntanya– doncs, hi havia tot un seguit de malentesos que, llavors, quan els vas desfent, es van solucionant. He de dir-los –no entra ben bé en la pregunta– que nosaltres, tal com jo em vaig comprometre en el Ple del Parlament, hem examinat ja totes les alegacions i les que no han estat acceptades..., ens estem reunint amb tots els sectors o amb les persones implicades, doncs, em sembla que amb uns bons resultats.

A veure... Sí, bé, evidentment nosaltres..., jo ja els vaig manifestar que nosaltres presentaríem a la Comunitat Econòmica Europea tot un seguit de propostes per a la conservació mediambiental que afectaran aquest tema. Jo reconec que el pressupost del Departament d'Agricultura, que és un pressupost de què jo estic molt content, perquè ateses les actuals limitacions ha crescut un 16,3%, és el Departament que més ha crescut i, per tant, crec que es manifesta una voluntat i una sensibilitat del Govern, jo sé que és un pressupost a què hem tingut de donar unes prioritats en uns temes enfront d'uns altres. Ara, també vull recordar que la previsió que nosaltres tenim de gestionar diners, en aquest cas del FEOGA i de l'Estat, doncs, sobrepassa els 30, o sia, la previsió inicial és de 32.000 milions de pessetes i, evidentment, la meua tasca a través d'aconseguir, doncs, que en aquest moment sembla ser que hi ha la possibilitat d'aconseguir una quantitat important per a reforestació, sembla que podríem aconseguir per a 5.000, 6.000 hectàrees –dic «sembla ser»; en tot cas que ningú ho prengui com un compromís, sinó, en tot cas, com un avenç d'unes negociacions– més l'ajut que se'ns pugui donar pel Pla de reestructuració de cooperatives, etcètera. Crec que aquest any no tindrem el pressupost que tots voldríem, com ja vaig repetint, però crec que tindrem un pressupost digne i que ens permetrà treballar.

Dintre d'aquests pressupostos, jo espero que, de tot aquest programa que presentem a la Comunitat Econòmica Europea per a temes mediambientals, evidentment, serà una repercussió positiva, tota aquesta inversió, en les zones afectades pel PEIN.

La 4674...

El Sr. PUEYO: Aquesta encara no la hi havia formulat, honorable conseller. La 4675...

El Sr. PRESIDENT: Bé, en tot cas, pot repreguntar l'il·lustre senyor diputat.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. El senyor conseller ha respost, naturalment, un tema molt ampli que li hem plantejat en aquestes preguntes. Jo no voldria..., no voldria perquè tampoc no tenim pràcticament temps i, a més, sobre aquest tema tan summament important que és el Pla d'espais d'interès natural, doncs, evidentment, hi haurà ocasions en el plenari i en comissions successives per continuar parlant-ne i per contrastar els diferents punts de vista.

De tota manera sí que voldria, només, puntualitzar. Evidentment, el pressupost del seu Departament sofreix o, millor dit, experimenta un increment notable, un increment que vostè ha dit –em sembla– el 16,3%, però tampoc no és únicament això, perquè vostè haurà d'acceptar –o si no, doncs, doni'ns la seva versió– que una gran part d'aquest increment no va precisament a les partides que d'alguna manera es transfereixin directament als agents socials o als agents productius, o que generin determinades transformacions; perquè tenen vostès, per exemple, si no ho hem calculat malmanet, un increment d'un 47%, per exemple, en el lloguer d'immobles, o un increment, per exemple, únicament en el seu gabinet i en la Secretaria General, del 92% en inversions en edificis, que d'alguna manera contribueix –a banda d'altres partides, que ara crec que no és el moment de detallar–, contribueix notablement a donar aquesta sensació d'enorme creixement aparent, però que en alguns aspectes creiem que és més aparent que real, encara que això, de tota manera, suposo que tindrem ocasió de debatre-ho tot parlant dels pressupostos.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. L'honorable senyor conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER: Sí, això és cert. Nosaltres ens veiem obligats a canviar de lloc perquè no hi cabem i perquè, a més, crec que la dispersió que en aquest moment es dona no és positiva. De totes maneres, és un increment important sobre el gabinet, però no és una quantitat important sobre el pressupost. En xifres totals, després ho podem discutir. El cert és que hi ha un increment important en el tema de cooperatives: vostès ho veuran, encara que si ho analitzen vostès veuran que també hem donat de baixa determinades partides que podien ser afins, però el cert és que hi ha un increment important, que en el tema del Pla d'espais naturals, doncs, hi ha un increment important i que també en les ajudes, doncs, diríem del 5.b) a les zones que no són 5.b), també hi ha tot un seguit de mesures que són importants. I aquests han estat..., nosaltres hem hagut de prioritzar. Evidentment, doncs, quan jo vaig fer el pressupost, tot i que vaig arribar que pràcticament ja estava allò conduït, vaig insistir molt en determinades partides. Vam prioritzar sobre aquestes tres.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Il·lustre senyor diputat, pot formular la següent o següents preguntes.

Pregunta al Consell Executiu sobre les actuacions fetes per establir un marc legal que reconegui les organitzacions professionals agràries i en determini la representativitat

El Sr. PUEYO: La següent, senyor president. Voldria formular la que duu el número de registre 4675, que d'alguna manera ja és una pregunta típica, en cert sentit, en el millor sentit de la paraula, però en qualsevol cas li agrairia al conseller que no ens donés una resposta típica. En general –en general– totes les respostes que ens ha donat aquest matí han estat significatives i penso que han aportat informacions interessants, o almenys ens han permès de contrastar determinats punts de vista, i sobre aquest particular penso que l'honorable conseller pot, si vol, donar-nos novetats o informacions significatives.

Com és evident, quan preguntem què pensen fer per establir un marc legal que reconegui les organitzacions professionals agràries i en determini la representativitat, vostè ja sap i els senyors diputats i les senyores diputades saben que li estem preguntant també sobre la convocatòria d'eleccions sindicals al camp –és a dir, l'arribada finalment de la democràcia al camp–, sobre els traspàs de les cambres agràries, sobre les previsions que vostès tenen al respecte i sobre alguna cosa que ens semblava intuir de la lectura més o menys esbiaixada del pressupost i de determinades informacions que ens havien arribat sobre el projecte que sembla que vostès tenien de crear una mena..., de complicar encara més el marc de les cambres agràries sobre el qual, doncs, nosaltres mantenim una posició que probablement és diferent de la de vostès, però complicar-ho –dic– introduint una mena de cambres agràries comarcals. En qualsevol cas ja li dic que això és una hipòtesi que ens ha arribat i ens agradaria, bé, que vostè ens respongués a aquesta pregunta. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Recordar que en aquest cas hi han dos minuts i mig per respondre, senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Molt bé; telegràficament. El tema de les cambres agràries ja està fixat el traspàs; ja s'ha arribat a un acord amb el Ministeri. En aquest moment està treballant la Comissió de Traspàsos, i la Comissió de Traspàsos, bàsicament, el que ens traspassa és 160 funcionaris, un llistat de patrimoni impressionant i els diners que hem acordat per fer-ho anar endavant, no? He de dir que ha estat una negociació molt dura perquè el Ministeri, doncs, tenia un convenciment diferent del nostre, però al final hem arribat a un acord.

Quan nosaltres parlem de cambres hi ha una cosa que és molt clara –per això li deia jo el llistat de patrimoni i de funcionaris–; aquí hi ha dues postures que en aquest moment per sort no són tan radicals com fa uns anys, que hi ha uns senyors que volen cambres locals, que és moltíssima gent, i hi ha alguns altres senyors que no volen cambres agràries. D'una altra banda, tenim una llei marc de l'Estat que ens diu que, com a mínim, hi ha d'haver cambres agràries provincials. Per tant, la proposta del Departament, en aquest cas, doncs, propiciada pel conseller, era –i se li pot donar el nom que es vulgui–, vull dir, que hi hagués cambres agràries provincials amb representació a les comarques o bé que hi hagi cambres agràries comarcals. De totes maneres, nosaltres sí que en aquest tema estem en converses amb les organitzacions professionals agràries i que la meua intenció i la intenció del Departament és atendre en bona part les suggerències que aquestes ens facin. Ara, cal tenir en compte que s'han d'adscriure aquests funcionaris i que llavors, doncs, s'haurà de renegociar tot aquest patrimoni que ja dic que és importantíssim.

Aquest tema em sembla, doncs, que en el primer trimestre de l'any quedarà resolt i a partir d'aquí nosaltres sol·licitaríem... No per llei. En aquest moment nosaltres no podem convocar eleccions; sí que des de l'Estat se'ns diu que en el moment que ho sol·licitem ens les convoquen. Per tant, nosaltres el que faríem és, si en el primer trimestre –no és una promesa, és una intenció–, si en el primer trimestre queda resolt el tema de les cambres agràries en el dibuix que pactem entre les organitzacions sindicals, les mateixes persones que en aquest moment estan en les cambres agràries –que crec que, doncs, se'ls ha d'agrair la tasca que han fet i escoltar-los per la seva representativitat– i nosaltres mateixos arribem a un acord, si en el primer trimestre poguéssim tancar aquest dibuix, crec que seria ideal poder fer eleccions al camp abans de l'estiu. Aquesta és la meua voluntat; no sé si podré complir-la, donat que hi ha uns paràmetres que són, primer, el de la finalització del traspàs i, segon, de l'acord amb les organitzacions professionals. Si es desenvolupa tot segons el calendari previst, doncs, preveuríem que les eleccions fossin abans de l'estiu o, en tot cas, a més tardar a primers de la tardor.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Se li ha esgotat el seu temps. En tot cas, pot repreguntar sabent que el conseller ha esgotat el seu temps.

El Sr. PUEYO: Ho lamento. De tota manera, miri, vostè diu que no és un compromís perquè evidentment depèn d'altres coses que ha plantejat, però m'agrada que per primera vegada, després de tant de temps d'anar-hi darrere, hi hagi una hipotètica o previsible data per a unes eleccions al camp. Discrepem en el futur i en el tema de les cambres agràries. Vostè parla, doncs, que són 160 funcionaris, un patrimoni notable, però tingui en compte que en gran part és una organització molt esclerotitzada.

I vostè parla de la representativitat. Escolti, en les úniques eleccions que es van celebrar hi va haver un percentatge de participació tal que els electes de les cambres agràries poden ser qualificats amb adjectius positius, tants com vulgui, però no em sembla que puguin ser qualificats d'altament representatius en el panorama del camp català.

Bé, no voldria dir res més sobre aquest particular. En tot cas, si el senyor president ho considera oportú...

El Sr. PRESIDENT: Sí, podríem passar a la formulació de la següent o següents preguntes.

*Pregunta al Consell Executiu sobre la proposició
de llei de modificació del sistema fiscal
aplicable a les activitats agràries*

El Sr. PUEYO: Sí; voldríem formular la pregunta que duu el número de registre 4676, tot dient que a banda de la situació actual de l'agricultura en el país, que l'hem estat analitzant, n'hem estat parlant ja fa força estona i, per tant, renuncio a tornar a fer-ne una definició que sigui breu, he de dir que em sembla que estem tots d'acord que hi ha una pressió fiscal important, molt important –nosaltres pensem que desproporcionada– en relació amb l'activitat agrària i, per tant, nosaltres el que li preguntem és què s'ha fet en relació amb el compromís de presentar una proposició no de llei. Què s'ha fet? Bé, de moment no s'ha fet res, perquè aquesta proposició de llei no ha estat presentada, però voldríem saber què pensen fer vostès en relació amb la presentació al Parlament de Catalunya d'una proposició de llei, que seria elevada posteriorment al Congrés dels Diputats, de modificació del sistema fiscal aplicable a les activitats agràries i a les persones físiques i jurídiques que les exerceixin; una proposició de llei que hauria d'incloure, doncs, la reducció d'aquesta excessiva pressió fiscal i, en especial –en especial– la que afecta les transmissions patrimonials.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Senyor conseller?

El Sr. CONSELLER: Nosaltres hem presentat al Projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat, a través del Grup Parlamentari Català al Congrés, diferents esmenes –no?– i que són la reducció del valor de l'adquisició en les transmissions *mortis causa* d'empreses agràries, l'exempció de l'impost de transmissions patrimonials en les transmissions a què doni lloc la concentració parcel·laria, les de permuta forçosa de finques rústiques, les permutes voluntàries, les d'accés a la propietat derivada de la legislació d'arrendaments rústics i les adjudicacions fetes a l'empar de la Llei de reforma i desenvolupament agrari, la no-subjecció de les activitats ramaderes a l'impost d'activitats econòmiques, sigui quin sigui el seu caràcter o forma d'explotació, també la reducció del 90% de la base imposable de l'impost en les transmissions d'explotacions agràries que s'efectuïn a favor d'un col·laborador, i equiparació de les activitats agroturístiques i artesanals a l'activitat agrària a efectes fiscals.

Jo, en una pregunta anterior, ja li he contestat que en aquest moment una bona part d'aquest esperit semblava recollit pel Ministeri i em sembla que aconseguirem que hi hagi una modificació. De totes maneres, resta el nostre compromís pendent.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar.

El Sr. PUEYO: Gràcies. De tota manera, honorable conseller, a mi m'alegra que el seu Grup Parlamentari a Madrid hagi presentat aquestes propostes –en essència, doncs, hi estariem d'acord–, però en realitat la nostra pregunta anava adreçada, feia referència a un acord molt precís que forma part dels acords agraris, no entre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i els sindicats agraris, sinó entre el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els sindicats agraris. Per tant, esperàvem que..., o en tot cas li preguntàvem sobre una iniciativa molt més institucional que o bé fos presentada..., és a dir, totes les vies són interessants mentre s'arribi al resultat que desitgem, però el que li preguntàvem era la possibilitat que el Govern duï al Parlament –o bé si la majoria estaria disposada a acceptar-ho si ho feia un altre o altres grups– una proposició de llei en el sentit de l'acord a què la seva Conselleria va arribar amb els sindicats agraris.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Jo ja li he dit que mantenia el meu compromís; per tant, entenc que ja li he contestat la seva pregunta. Evidentment, que estem disposats. Si li he manifestat això és perquè en ocasió de la discussió de la Llei de pressupostos de l'Estat era un bon moment. D'altra banda i tenint en compte, doncs, que en el Departament hi ha persones molt ben formades en temes fiscals, en aquest moment nosaltres estem fent una anàlisi que jo espero, doncs, que els podrem presentar en breu. En tot cas, jo també li reconec que és molta feina i poc conseller. Vull dir, anem fent, però jo he fet un esforç, amb sinceritat, per poder passar un balanç al més positiu possible dels acords que es van prendre en aquest Parlament. Crec que em reconeixeran que aquest esforç ha estat considerable. De totes maneres, jo entenc que aquest compromís era per a una legislatura, que no era per al primer més i mig o els primers dos mesos del conseller.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Senyor Pueyo, pot formular la següent o següents preguntes.

Pregunta al Consell Executiu sobre la delegació de funcions executives en matèria de pesca marítima per tal d'evitar duplicitats administratives

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Només, molt breument, recordi el senyor conseller que la primera cosa que li hem dit en iniciar la Comissió era que no havíem vingut a sotmetre'l a un interrogatori de tercer grau i que, evidentment, entenem que hi ha un període per davant i en aquest sentit, doncs, celebraré, celebrarem que ens anéssim veient amb una certa freqüència en aquesta Comissió i que cada vegada que vostè vingui pugui donar-nos algun punt nou en el sentit que hagi estat aconseguit. Evidentment, la nostra intervenció avui aquí no volia ser en absolut polèmica, sinó més aviat aclaridora i informativa.

La següent pregunta és la que fa..., la que duu el número de registre 4677, i voldríem que ens informés, ens donés la seva opinió sobre la delegació de les funcions executives en matèria

de pesca marítima per tal d'evitar duplicitats administratives en aquesta matèria.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Senyor conseller, té la paraula.

El Sr. CONSELLER: Sí. Aquest és un punt, doncs, on la contesta no és tan positiva.

Nosaltres, ràpidament, després de l'acord del Parlament, ja es va fer una carta al ministre reclamant, doncs..., exactament es feia una fórmula de proposta de conveni per a l'execució de totes les actuacions relatives a la pesca marítima, perquè fossin realitzades per la Generalitat de Catalunya. Això ho va fer el conseller Joan Vallvé; posteriorment, jo, en la primera entrevista amb el ministre, vaig parlar-li'n, d'aquest tema. Ell, aquest tema, parlant amb sinceritat, així com en altres temes ha estat molt dialogant i molt obert, en aquest tema, doncs, es tanca bastant. Després d'una llarga conversa, ell em reclama que jo li passi un llistat de les competències que voldríem exercir. Evidentment, nosaltres vam fer una anàlisi molt detinguda dels temes que creïem que podíem assumir, i més perquè en aquest moment –no sé si vostès ho coneixen– hi ha hagut un canvi: moltes d'aquestes competències eren exercides pel Ministeri..., pel mateix Ministeri de Marina, i en aquest moment es passen, doncs, a la marina mercant i, vull dir, s'està produint –s'està produint– un canvi d'exercici de competències o, si no d'exercici de competències, sí del seu exercici en la vessant administrativa; per tant, entenem que era un bon moment perquè se'ns traspassessin.

Bé, no hem tingut..., no hem tingut contesta. Jo amb molt de gust puc sotmetre a la seva consideració el llistat de tots els temes que nosaltres demanem, que evidentment són amplis, que entenem que tenim la capacitat per gestionar-los i que, a més, no significaria cap mena de trasbals i que, a la vegada, donaríem satisfacció a totes les confraries de pescadors, donat que en aquest moment ja hi ha una estreta col·laboració amb ells. És un tema, doncs, que tenim pendent en el Ministeri, però que així com en l'altre dono bons averanys, en aquest el veig..., més aviat veig una postura tancada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar, senyor diputat.

El Sr. PUEYO: No repreguntaríem, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pot formular la següent o següents preguntes.

Preguntes al Consell Executiu sobre la representació de la Generalitat davant les institucions comunitàries i sobre les conseqüències de la segona part de la reforma de la política agrària comunitària

El Sr. PUEYO: Sí. Voldríem formular agrupadament les dues següents, en realitat especialment perquè el conseller pugui aprofitar el temps corresponent a les dues, la 4678 i la 4679, però amb un interès o amb una preocupació bastant precisa.

Hi va haver un acord, una resolució, posterior al debat monogràfic d'agricultura del Parlament, i a més a més, doncs, crec que hi ha la sensació en els sectors econòmics i productius del país, també en una bona part de la classe política –almenys des d'Esquerra Republicana, doncs, n'estem segurs–, que una bona part de les decisions que afecten l'agricultura i la ramaderia ca-

talanes, doncs, es prenen fora del país i amb una incidència escassa, o molt escassa, de les nostres institucions. Aquí, doncs, naturalment podríem parlar –però els senyors diputats i les senyores diputades ja ho coneixen i suposo que ja s'imaginen quin seria el sentit de les meves paraules–, podríem parlar de l'especificitat social i econòmica a Catalunya, podríem parlar d'una arrelada i acreditada vocació europeista del país, podríem parlar d'aquest eufemisme singular que és el fet diferencial –però que de vegades, com a element denominatiu, doncs, pot servir–, però el que és evident és que la pregunta és molt clara, no? És: què s'està fent, què han fet, què pensen fer per cercar, en la mesura que sigui possible –i és possible, almenys fins a certa mesura, si em permet el joc de paraules–, què s'ha fet per cercar canals d'interlocució amb Brussel·les? És dir, què s'ha fet en relació amb la representació de la Generalitat davant les institucions comunitàries i/o què s'ha fet perquè el Govern de l'Estat admeti, com altres governs d'altres estats admeten, la presència en determinades negociacions d'una representació del territori el futur –diguem-ne– del qual, des del punt de vista, doncs, en aquest cas, de l'activitat agrària i ramadera, s'està decidint en una determinada negociació?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor conseller.

El Sr. CONSELLER: Sí. Aquí hi ha una resposta en bona part positiva i en bona part, doncs, possibilista. Nosaltres, davant de l'Estat, evidentment, fem totes les pressions possibles per tenir aquesta representativitat, sense massa èxit. D'altra banda, sí que, els contactes amb Brussel·les, se'ns accepten sense preguntar-nos si passen per l'Estat o no per l'Estat. Per tant, nosaltres hem agafat un aspecte pràctic, i vostès han vist en les meves contestes, sobretot en les primeres, doncs, que ja hi ha hagut una intensa relació amb la Comunitat Econòmica Europea i, per tant, sembla que el que no podem aconseguir de dret ho estem aconseguint *de facto*. Vull dir, aquesta és la contesta a la primera part.

De totes maneres, nosaltres ens adonem que, per tenir influència en les decisions de la Comunitat Econòmica Europea, hi ha diferents sectors que tenen una gran influència. I aquí sí que nosaltres estem treballant tant com podem, no?, per aconseguir que la presència sigui la màxima possible. Per exemple, en aquest *lobby* en què estan integrats totes les indústries agroalimentàries de la carn, doncs, en aquest moment, hem aconseguit que Catalunya hi tingui dos representants; en canvi, l'Estat espanyol no n'hi té cap, en aquest moment, o en tot cas els té a través de la representació catalana.

Estem treballant en el món dels cereals: sembla ser que no hi ha cap problema per a la inclusió de persones; jo tinc previst entrevistar-me amb les organitzacions professionals per veure qui creuen ells que hi pugui anar, i a més amb el mateix sector, per veure si poguéssim també fer com en el *lobby* de la carn, d'introduir-hi dues persones. En el tema lleter, també el tenim molt avançat. I en el tema oliverer, doncs, també –de fet, s'hi està treballant. Vull dir, en aquest moment, el balanç que jo faria de la incorporació de persones de Catalunya dintre d'aquests organismes –que, tot i ser consultius, tots sabem que tenen una gran influència en les decisions de la Comunitat Econòmica–, doncs, és positiu. Em sembla doncs que no tindrem problemes a aconseguir integrar persones nostres –quan dic «nostres» em re-

fereixo de Catalunya, no de l'Administració– en aquests sectors. I per una altra banda, doncs, el que seguiríem és en aquesta política de fets, sense oblidar de reclamar els drets.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar senyor diputat.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Hi renunciaria.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pot formular la següent o següents preguntes.

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació del contenciós dels parcers de Montagut

El Sr. PUEYO: Miri, suposo que amb enorme satisfacció per part dels membres de la Comissió, li formularé una darrera pregunta, al mateix temps que voldria agrair la diguem-ne resistència del conseller i, diguem-ne, no només la seva presència –que evidentment, doncs, això respon a unes determinacions molt precises–, sinó, doncs, el *fair play* amb què ha assistit a aquest llarguíssim interrogatori. I la darrera..., jo també li demanaria una resposta molt precisa, honorable conseller, perquè fa referència a la situació actual d'aquest contenciós històric llarguíssim –que, com vostè sap, fins i tot ha donat peu a la redacció d'una tesi doctoral, a l'aparició d'estudis–, que és el famós contenciós dels parcers de Montagut, que segurament, doncs, tots els diputats i diputades de la Comissió coneixen, encara que només sigui en síntesi.

Darrerament, i després del seu accés a la Conselleria, va semblar que una vegada més s'obria una porta, o una llum, que feia preveure una possible solució negociada –perquè evidentment, doncs, s'haurà d'anar a una solució negociada–, però entenem que la Conselleria i el Govern de la Generalitat, tenint en compte les seves competències, han de participar-hi d'una manera directa. Hem vist a través dels mitjans de difusió que hi havia una oferta, per part del Ministeri espanyol, de participar econòmicament en l'adquisició d'una finca veïna, que hi havia per part de vostès una certa predisposició a fer d'element negociador, a participar en aquesta solució, però ara ens agradaria si vostè ens pogués precisar una mica més què hi ha sobre això, quin *tempo* podríem imaginar i quines previsions tenen vostès. Perquè realment fóra, jo crec, una extraordinària notícia que, finalment, durant l'any 93, aquest contenciós històric, significatiu en molts aspectes, es pogués resoldre i hi hagués hagut una participació positiva, negociadora i integradora per part del Govern de la Generalitat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Senyor conseller?

El Sr. CONSELLER: Sí. Bé, aquest és un tema extraordinàriament complicat, sobre el qual s'ha opinat moltíssim i, com vostè ha dit, fins i tot hi ha diferents estudis. Nosaltres, el que hem fet... Perquè jo tinc una percepció bastant diferent: jo, el tema Montagut l'he viscut des de l'ombra, però l'he seguit sempre; per tant, voldria que la resolució que prenguéssim fos ajustada a dret, i que fos justa –les dues coses.

Per això mateix, he començat analitzant un per un els expedients; segon, entrevistant-me amb totes les persones que històricament han tingut relació amb aquest tema; el següent pas que s'hauria produït, si no se m'hagués avançat el viatge a Brus-

selles, era anar-me reunint amb les organitzacions professionals, perquè em diguin el que pensen, i posteriorment penso entrevistar-me amb els parcers. Una vegada tingui tots aquests elements de judici, prendrem una resolució, que espero, doncs, que sigui acceptada per tothom, o almenys jo penso preparar un informe en què quedin molt clars tots els moviments que s'han produït, o tots els processos que s'han produït al llarg del temps, i que em sembla que seran esclaridors.

Una vegada fet això, la meua voluntat és deixar resolt al primer trimestre el tema dels parcers de Montagut. El que jo no dic és que això passi per l'adquisició de terra —també ho vull deixar clar en aquesta cambra, perquè quan he fet l'anàlisi puntual de tot aquest tema, aquí es poden generar uns greuges comparatius. Tampoc no dic que no sigui, eh?, que quedi clar: no voldria que prejudicessin en la meua contesta una indicació cap a un cantó o cap a un altre. Per això vostès van veure que, davant de l'oferta del Ministeri... Que en realitat no és una oferta del Ministeri, sinó que és la menció d'unes determinades persones que el Ministeri ha dit això. A mi el Ministeri no m'ho ha dit mai, eh? Que consti, també. Vull dir, a mi el Ministeri no m'ho ha dit, que està disposat a aportar diners per a aquesta solució; és una persona representant d'una organització professional, que diu que el Ministeri ha dit això. Personalment, al conseller d'Agricultura, el Ministeri no li ha mencionat aquesta voluntat. Tot i que em penso que pot ser-hi, eh?, tampoc és que la posi en dubte. I entenc que, si nosaltres som capaços de formular una proposta que resolgui aquest tema, tots els que hi hem estat vinculats, uns per responsabilitat històrica i uns altres per responsabilitat actual, podem arribar a un acord. La meua voluntat és aquesta; el que passa és que crec que s'ha d'aprofundir en aquest tema i que ens l'hem de mirar amb molta cura, perquè, doncs, intentant arreglar una cosa no n'espatllem d'altres. En tot cas, ha de ser una solució harmònica i positiva per a tothom.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot preguntar en quaranta segons.

El Sr. PUEYO: Ho faré a gran velocitat. Estudiï'l, però tingui en compte que és un tema tan..., amb un rerefons històric tan llarg que ens hi podem passar..., ens hi podríem passar tota la legislatura. No, vostè ja ha establert un límit temporal. A la Conselleria, a més a més, fins i tot, en algun calaix trobarà informes d'una agència de detectius sobre la personalitat i els ingressos i les característiques de cadascun dels parcers...

El Sr. CONSELLER: No ho he trobat.

El Sr. PUEYO: No ho ha trobat? (*Rialles.*) Entenc una mica el que em diu vostè entre línies, però tingui en compte que, d'alguna manera, s'ha de buscar una sortida. Una sortida negociada, evitant tot el que vostè diu que s'ha d'evitar, però realment seria molt satisfactori si durant el primer trimestre del 93 vostè —la Conselleria, el Govern, en definitiva— fos capaç d'engegar una solució negociada per a aquest conflicte. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Senyor conseller, té vint segons.

El Sr. CONSELLER: Sí. Jo no..., no intenti veure coses entre línies, perquè ho he dit bastant clar. Vull dir, no intento entrar matisos entre línies. Jo vull exercir..., vull veure si sóc capaç, i si som capaços al Departament, de posar les coses en el punt de cadascú i veure qui té les responsabilitats. I en tot cas,

jo no tinc cap inconvenient que qualsevol de vostès que cregui tenir una informació que em pugui ser útil..., jo agrairé molt que me la donin, igual que en el moment que es presenti una proposta, si vostès ho creuen adient, jo la puc presentar en el si de la Comissió, perquè el que vull fer és una cosa absolutament transparent, i que l'acord que prenguem sigui un acord acordat políticament, perquè volem que sigui el que he dit, ajustat a dret i just.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Bé, amb això es clou el punt primer, que són preguntes orals al conseller. Com a president i, ben segur, en nom de totes les diputades i diputats d'aquesta Comissió, agraim a l'honorable senyor conseller la seva compareixença i també, doncs, per aquesta llarga exposició que hi ha hagut contestant totes aquestes preguntes, i en tot cas, doncs, emplacem a una propera visita el conseller en aquesta Comissió.

Gràcies.

En tot cas, anem a continuar. Permetin-me només un minut per acompanyar el conseller i el senyor Maluquer a la porta. Gràcies.

(*La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i cinc minuts i es reprèn a dos quarts i deu minuts.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyores i senyors diputats, reprenem la sessió, i demano el seu assentiment per fer una modificació, demanada per la representant del Grup Popular: que ara substanciem el punt número 6, i la resta seguiria, diguem-ne, amb el seu ordre habitual.

Proposició no de llei sobre la introducció dels termes «cava» i «cavista» en els diccionaris

Per tant, si tots els grups hi estan d'acord, dono la paraula a la il·lustre diputada senyora Dolors Montserrat per substanciar el punt número 6 de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre la introducció dels termes «cava» i «cavista» en els diccionaris. Té la paraula la il·lustre diputada.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president, per la seva deferència, i per dir-los que, doncs, seré molt breu, per tal de no prendre espai a les altres proposicions no de llei. Tot seguit, passo a fer l'exposició de motius.

Els vins escumosos que s'elaboren a l'Estat espanyol són, com molt bé diu la nostra Proposició no de llei, cava, granvàs, vi gasificat, escumós de qualitat. D'aquests, en destaca especialment el cava, vi escumós de qualitat produït en una regió determinada que porta el seu nom —reconegut per la normativa europea el mes de juny de 1989—, elaborat pel mètode tradicional de segona fermentació en botella, a partir del vi provinent de les varietats dels raïms autoritzats.

Ja l'any 1872 es va introduir a Sant Sadurní d'Anoia la tècnica francesa d'elaboració de vins escumosos, elaborats segons el mètode tradicional *champenois*. Els cavistes catalans —elaboradors de cava— han estat i són els capdavanters en aquest sector.

La gran importància que té per a Catalunya —no només des del punt de vista econòmic, sinó també de prestigi i de projecció internacional— aquest sector, fa necessari que es generalitzi la utilització del mot «cava» per a denominar una beguda de gran qualitat que està competint amb el xampany que s'elabora a França.

Ajudaria molt positivament a generalitzar encara més la utilització del mot «cava» el fet que s'introduís en els diccionaris i hom pogués trobar amb facilitat una definició d'aquesta beguda.

La regió del cava la componen 162 municipis repartits de la següent manera –solament els indicaré els de Catalunya–: de Barcelona, 67 municipis; Tarragona, 52; Lleida, 12, i Girona, 5, i la resta en les altres regions d'Espanya. El 99% de la producció del cava s'elabora a Catalunya, i destaquen, dins de Catalunya, les comarques del Penedès, amb un 95% i, dins del Penedès, la vila de Sant Sadurn d'Anoia, amb un 75% de la producció del total.

Els homes viticultors, agrònoms, enòlegs del Penedès han contribuït des de 1872 –com he dit abans– que els seus vins siguin cada dia més ben elaborats, mitjançant tècniques enològiques més modernes, amb el fi d'obtenir vins escumosos de gran qualitat, que puguin competir amb els millors del món en els mercats internacionals.

El procés d'elaboració del cava es coneix internacionalment com a «mètode *champenois*» o «mètode tradicional», però, per exigències de la Comunitat Europea, a instàncies dels elaboradors francesos de la Xampanya, s'ha de suprimir de l'etiquetatge el «mètode *champenois*» tot seguit, a partir del primer de setembre de 1994.

A tall de recordatori, els passaré a significar el que és la denominació d'origen «xampany» i denominació d'origen «cava». La denominació d'origen «xampany», el Conveni sobre protecció de les denominacions d'origen, indicacions de procedència i denominacions d'altres productes i el seu protocol, signat a Madrid el 27 de juny de 1973, reserva en el territori espanyol la denominació «xampany» per als vins escumosos francesos elaborats segons la seva legislació. L'ús d'aquesta denominació per designar escumosos que no tinguin dret a la denominació «xampany» queda prohibit, encara que es faci utilitzant paraules traduïdes o acompanyades de termes com «estil», «tipus», «mètode». Des d'aquesta data, legalment a Espanya només es pot utilitzar la denominació «xampany» per als escumosos d'aquesta regió francesa. «Xampany» és una denominació d'origen i no una denominació genèrica.

La denominació «cava». Fins l'any 1986, legalment el cava estava regulat com a denominació específica i controlat pel Consell Regulador dels Vins Escumosos i Gasificats. L'ordre del 27 de febrer de 1986, adequant-se a la normativa comunitària, el va regular com a «vi escumós de qualitat produït en regió determinada», que és la terminologia que la Comunitat Econòmica Europea utilitzava per protegir els vins escumosos de més alta qualitat i que s'elaboren en una zona concreta. L'ordre del 14 de novembre de 1991, seguint la regulació establerta per la del 1986 i reconeguda –com he dit abans– per la legislació comunitària de 1989, ha establert el reglament de la denominació «cava» i ha aprovat el Reglament del Consell Regulador del Cava.

Sense cap mena de dubte, una de les accions més importants portada a terme per la gent vinculada directament o indirectament en el món del cava ha sigut mitjançant les accions empresarials i, evidentment, també per la Confraria dels Vins de Cava o, en aquests moments, Cava de Sant Sadurní. És la promoció i difusió..., o sigui ells han fet i han determinat la promoció i difusió de la paraula cava. No podem oblidar que, des dels seus inicis, el seu producte s'ha anat denominant popularment –tal

com hem dit– «xampany», degut que mètode d'elaboració seguit és, precisament, el mètode *champenois*.

Al llarg dels seus onze anys d'existència, l'objectiu principal de la Confraria i de les entitats empresarials de Sant Sadurní i del Penedès ha estat el de separar d'una vegada i per sempre els dos conceptes, portant a terme diferents accions de caràcter informatiu perquè el nom «cava» fos conegut i reconegut arreu del món. Aquestes accions, recolzades pels mitjans de comunicació i per diferents administracions, tant de l'Estat com, principalment, les autonòmiques –tots podem recordar l'Incavi–, han aconseguit fins al moment un èxit rotund, la qual cosa ha portat a obtenir un alt reconeixement vers el producte del cava per part del públic en general, que va diferenciant cada vegada més el cava dels altres escumosos i, sobretot, del seu principal competidor, el xampany.

Voldria recordar-los que, degut que fa ben poc que hi ha hagut, doncs, per part de la Real Academia Española, un afegitó en el nou diccionari, que hi ha..., o sigui, en el que va sortir el 12 de setembre. Diu: «*Apenas sale un diccionario a la calle cuando ya está empezando a trabajarse en el diccionario próximo sin pausa ninguna.*» Això ho diu l'acadèmic Manuel Seco, i hi afegeix: «*En realidad, el diccionario nunca es nuevo, por su propia naturaleza; siempre es viejo. Cada diccionario es un repaso al anterior, una modificación del sentido de algunas palabras ya consagradas y la incorporación de otras que, muchas veces, empiezan justamente a ser viejas cuando por fin se las admite.*»

Crec, il·lustres senyores i senyors diputats, que les paraules «cava» i «cavista» van prenent cos i cada dia van essent més velles i més familiars entre nosaltres. I que també crec que, cada vegada més, aquesta paraula es va consagrant dintre del nostre món empresarial i dintre de casa nostra, quan nosaltres, tots celebrem amb una copa de cava qualsevol esdeveniment.

El Grup Popular, davant, doncs, aquesta inquietud per part del cavistes i dels empresaris del món del cava, hem presentat en el Parlament de Catalunya per tal que es pugui portar a terme..., ja que, evidentment, voldria que vostès comprenguessin que jo no sóc la persona més idònia, fins i tot al Grup Popular, però, evidentment, a través i vinculant-ho a través del Parlament de Catalunya, podem trobar el camí adequat perquè el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu, via la via que cregui més oportuna, per establir les negociacions necessàries amb els ens públics i les entitats privades afectats, per tal que l'entrada de les paraules «cava» –en l'accepció de «vi escumós»– i «cavista» –en l'accepció d'«elaborador de cava»– siguin introduïdes en els diccionaris que s'editen en català.

I el segon apartat de la nostra Proposició no de llei és establir també les negociacions necessàries per tal que l'entrades de «cava» –en l'accepció de «vi escumós»– i «cavista» –en l'accepció d'«elaborador de cava»– siguin introduïdes en el diccionari de la Reial Acadèmia de la llengua, ja que, com vostès, molts, poden i hauran, evidentment, pogut veure, en els nostres diccionaris no es reflecteixen –en alguns sí; crec que n'hi ha un–, no es reflecteixen exactament totes aquestes ordres i, veraderament, tal com se l'ha de denominar, en aquests moments, «cava». Espero el recolzament de tots vostès.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. En no haver-hi esmenes en contra, procedim al posicionament dels dife-

rents grups. Té la paraula, per Iniciativa per Catalunya, l'il·lustre diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Agraint la breu però exhaustiva exposició de la diputada del Grup Popular, dir que serem més breus i, simplement, manifestarem la conformitat amb la proposta, perquè crec que ha estat a bastament defensada i molt ben exposada per la diputada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per al posicionament del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Sí, encara més breu per, doncs, reafirmar les paraules del senyor Víctor Gimeno i prendre la mateixa posició.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ramon Vilalta.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Senyor president, nosaltres, també, per reafirmar una posició favorable a aquesta proposta.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Parera.

El Sr. PARERA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, com vostès acaben de sentir, la il·lustre senyora diputada ha fet una exaltació, jo crec que molt positiva, i un repàs de tot el que representa, doncs, des del punt de vista reglamentari, però també des del que representa des d'un punt de vista social i econòmic, el que podem denominar «el món del cava».

Lògicament, des dels anys vuitanta cap a aquí, doncs, quan hi ha hagut la necessitat de cobrir un buit legislatiu, com ella molt bé ha explicat i que jo no m'hi voldria estendre i que subscric, doncs, en la forma que ho ha presentat..., és una realitat del sector, que necessitàvem tenir, doncs, una paraula adequada per a un producte tan important, tan nostre, i què millor que una paraula, doncs, que s'ha vingut utilitzant durant el llarg de moltes dècades.

I, lògicament, s'ha legislat, com ella molt bé ha explicat, i s'ha impulsat des dels estaments autonòmics, a nivell d'Estat i el reconeixement, també, per la Comunitat Econòmica Europea, com ella ha fet menció.

I, per tant, per nosaltres, tot el que representa la paraula «cava»..., estem plenament d'acord amb introduir-la, que es puguin, doncs, fer les negociacions necessàries perquè es pugui introduir en tots els diccionaris, en totes les enciclopèdies, en tots els estaments oficials, tant a nivell de casa nostra com també a nivell de l'Estat espanyol.

El que sí que hi ha, si no una contrarietat, sí una diversificació..., és amb el plural, amb el que representa el productor de cava, que si bé d'una forma habitual, des de fa un grapat d'anys, els anomenem familiarment «cavistes», sí que en moltes ocasions veiem que anomenem «sector del cava», «món del cava» i, per prendre aquesta decisió, que —alguna vegada, consultat—, doncs, veiem que n'hi podrien haver també altres de definitius, com podria ser el cas de «caver» o el cas de «cavaire», tot i que no són utilitzats, doncs, nosaltres el que farem és dir que donem suport a tot el que fa a la referència del cava, i de manera la supressió, tant en l'apartat primer com en l'apartat segon, on diu «cavista, accepció de l'elaborador de cava». O sigui, això, tant serà en el primer punt com el segon punt. Aquest tema, l'hem estat parlant també amb la senyora diputada, i ha manifestat, doncs, la seva comprensió en aquesta proposta. I

nosaltres, davant de no deixar tampoc aquest tema que l'elaborador del cava, doncs, lògicament, ens sembla que també ha de tenir una terminologia, que possiblement és la de «cavista», però demanaríem a un organisme com pot ser el Termcat, que, a més a més, està reconegut per totes les institucions, que es pogués pronunciar, i si fos així elaboraríem també el mecanisme per poder-lo incorporar. Però creiem que hem d'estar segurs, tan segurs com amb la paraula «cava», doncs, en el moment que s'introdueixi la paraula «cavista», i és en aquesta línia que jo he demanat, en nom del Grup de Convergència i Unió, doncs, de donar suport a la paraula «cava», però, a la vegada, permetre que decaigui el que fa referència a «cavista», amb l'excepció de poder-ho incorporar una vegada tinguem determinat això.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. En tot cas, donaria la paraula a la il·lustre diputada per si accepta, diguem-ne, aquesta modificació.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, senyor president, accepto aquesta modificació, davant la bona predisposició del Grup de la majoria, i entenem, doncs, que puguem estudiar en un futur proper, doncs, de veure com i de quina forma podem introduir la paraula «cavista». En aquest sentit, doncs, retiro l'altre tros i posaríem a votació el primer tros dels dos punts de la Proposició no de llei.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. Per tant, entenem que el primer punt quedaria: «Establir les negociacions necessàries amb els ens públics i entitats privades afectades, per tal que l'entrada "cava" amb l'accepció de "vi escumós" sigui introduïda en els diccionaris que s'editen en català.» Per tant, es converteix en singular. I la segona: «Establir les negociacions per tal que l'entrada "cava" amb l'accepció de "vi escumós" sigui introduïda en el Diccionari de la Reial Acadèmia de la Llengua.» Tothom hi està d'acord? (Pausa.)

Bé, en tot cas..., procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, en tot cas, doncs, queda aprovada aquesta Proposició no de llei per unanimitat. Gràcies.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla de reactivació de la comarca de les Garrigues

Passem al segon punt de l'ordre del dia..., amb aquesta modificació que hi ha hagut, per tant, estariem en el tercer: debat i votació de la Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla de reactivació de la comarca de les Garrigues, presentada per la diputada senyora Maite Utgés. Té la paraula.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Aquesta Proposició no de llei tracta de la necessitat de realitzar un pla d'obligada reactivació a la comarca de les Garrigues. Ningú no pot dubtar que a Catalunya patim grans desigualtats territorials; hi ha comarques desenvolupades i dinàmiques i comarques caracteritzades per l'estancament i l'atonía econòmica.

Les Garrigues són una de les cinc comarques del que s'anomena «de la Catalunya dura», i aquest diagnòstic es realitza sobre la base de considerar tres factors: el despoblament, la dinàmica del sector industrial i la renda per càpita generada.

Les dades, concretament, són que les Garrigues comprenen el 2,5% del territori de Catalunya i tan sols el 0,34 de la població; que la densitat de població comarcal se situa entorn als 25 habitants per quilòmetre quadrat, mentre que la mitjana catalana és de 187. I les perspectives per als propers anys tampoc no són gens engrescadores; totes les dades apunten cap a la tendència demogràfica actual, és a dir que en conjunt es continuarà perdent habitants.

Sobre la importància del sector industrial, podem dir clarament que es caracteritza també per la seva poca rellevància dins el conjunt de Catalunya i, per exemple, la inversió realitzada a la comarca de les Garrigues durant l'any 91 representa un 0,02% del total de les inversions realitzades a la resta de Catalunya.

Respecte a la renda familiar disponible per càpita, la comarca de les Garrigues ocupa el número 38 del rànquing comarcal català, per tant, tan sols tres comarques tenen una renda disponible inferior. I el més preocupant de tota aquesta exposició és que al tombant dels anys noranta la comarca de les Garrigues es troba en una situació que en línies generals no és sensiblement diferent de la que fa vint anys endarrere portava aquests autors a dir-ne, conceptuar-la com a «Catalunya dura».

De tot això es dedueix que la política d'equilibri territorial i d'igualtat social nosaltres considerem que s'ha destacat per la seva absència. Per tant, considerem absolutament prioritari redreçar aquesta situació, i és en aquest sentit que presentem aquesta Proposició no de llei, que insta el Consell Executiu a la realització d'un pla d'obligada reactivació, amb la inversió de 2.000 milions de pessetes/any. Aquest Pla ens permetria l'endegament d'un conjunt de polítiques sectorials coordinades i ben articulades, capaces de reorientar i canalitzar aquests processos econòmics i socials. Pensem que aquesta mesura és absolutament urgent si es vol tenir un progrés harmònic de tot el territori. Mesures com aquesta són absolutament indispensables per a la política reequilibradora d'aquest territori.

És per tot això que demanem el suport de la resta de grups parlamentaris a aquesta Proposició no de llei. No obstant, per acabar, els vull dir que aquesta és una iniciativa que ja va aprovar el Parlament l'any 87: l'any 87 el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu «a elaborar un pla de reactivació per a les comarques de les Garrigues, el Priorat i la Conca de Barberà, en col·laboració amb les entitats locals i econòmiques afectades». Aquesta va ser una moció aprovada per unanimitat i, per tant, si de la votació del Grup de la majoria, d'alguna manera, no s'aprova aquesta Proposició no de llei també he de dir que buscarem altres mecanismes parlamentaris per demanar el compliment d'una moció que va ser aprovada per unanimitat.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. No havent-hi esmenes, passem al posicionament dels diferents grups.

Només dir que si no hi ha cap manifestació en contra s'entén que s'accepten les correccions lingüístiques que s'han repartit als grups.

Bé, en tot cas, per posicionar-se, per Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. En principi dir que Iniciativa estem d'acord amb tot el diagnòstic que fa la diputada del Partit Socialista, que la comarca de les Garrigues és una de les comarques més deprimides i amb més pocs recursos

i amb escasses perspectives de tot Catalunya. En tot cas, l'únic retret que faríem és que no és l'única ni potser és la pitjor dins el rànquing de renda per càpita disponible. Avui, en les dades últimes disponibles, que són les de l'any 87, ja no entra com a número 38 sinó com a número 37, i al darrere hi ha quatre comarques, que són la Conca de Barberà, el Montsià, el Priorat i la Terra Alta. Dir que pot ser que dedicar-hi una especial atenció a una comarca podria significar menystenir les altres; jo suposo que no és aquesta la voluntat ni de la diputada ni del Grup Socialista; dir que crec que valdria la pena que féssim tota una tasca d'incentivar i reactivar totes aquestes comarques, la majoria d'interior, amb escasses perspectives de desenvolupament, en aquesta política que tothom diem, però que no es practica, tant des del Govern..., de promoure el reequilibri territorial, i l'altre dubte que tenim és que no sé si una partida de 2.000 milions de pessetes l'any és prou, és massa o és massa poc.

Crec que primer hauríem de fer el Pla de reactivació, després hauríem de decidir quines són les actuacions que s'han de fer i, en funció de quines actuacions, caldria veure quines partides pressupostàries hi destinem, perquè podria ser que 2.000 milions fossin pocs per a aquesta necessitat. Jo el que vull dir és que no es tracta primer de posar els milions i després de veure què farem, sinó primer veure què cal fer i després destinem-hi els recursos suficients.

No obstant això, com que compartim, com hem dit, la inquietud i les preocupacions de la diputada i del Grup Socialista, Iniciativa per Catalunya votarem a favor de la Proposició.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. No havent-hi cap representant del Partit Popular... Bé, en tot cas... (*El Sr. Llorens entra a la sala.*) Bé, il·lustre senyor diputat, senyor Llorens, estem en el moment de posicionament dels grups respecte a la Proposició no de llei sobre la reactivació de la comarca de les Garrigues. Si es vol posicionar sobre aquesta Proposició no de llei o, si no hi té inconvenient el Grup d'Esquerra Republicana, en tot cas faríem potser el..., en fi, que...

El Sr. LLORENS: Senyor president, lamento l'absència aquesta. He calculat malament el torn... Era per donar suport, dir simplement que donàvem suport..., per dir que donem suport a la iniciativa presentada pel Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Gràcies, senyor diputat. Per a posicionament, pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. L'il·lustre senyor diputat no s'equivocava del tot perquè, efectivament, ell ja va donar suport a una proposició no de llei en termes similars, no ben bé exactes, però similars, que havia presentat Esquerra Republicana sobre la reactivació de la comarca de les Garrigues, i que, doncs, per a desconsol, en aquest cas, de la il·lustre diputada, no va triomfar; així com la de l'any 87 sí, l'última que s'havia presentat en aquesta mateixa cambra, doncs, no va tenir el suport del Grup de la majoria.

En tot cas, per coherència amb aquella Proposició no de llei que vam presentar el nostre Grup, evidentment, donarem suport a la que ha presentat el Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Tanmateix, també expressar, evidentment, el nostre acord amb la intervenció del diputat del Grup d'Iniciativa, el senyor Gimeno, en el sentit que hi ha una assignatura pendent per part del Govern, que és important, i cada cop ho és més, i com més va més pendent és, que és el reequilibri territorial d'aquest país.

Assignatura pendent que es concreta, evidentment, en molts temes parcials i puntuals, però que tampoc ara és el moment de dir-los però que, en definitiva, no deixa de ser, doncs, això, l'assignatura pendent, des del nostre punt de vista, més important que en aquests moments té el Govern: el reequilibri territorial.

Probablement si aquest tema s'hagués plantejat no caldria fer proposicions no de llei ni altres propostes en aquest Parlament sobre tal o tal altra comarca, ja que, evidentment, les Garrigues és un cas, i n'hi ha d'altres.

Per tant, acabo, doncs, anunciant el nostre vot favorable a aquesta proposta del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per al posicionament, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Companys.

El Sr. COMPANYS: Moltes gràcies, senyor president. En tot cas, la nostra argumentació anirà en la mateixa línia que va anar la Proposició no de llei presentada pel Grup d'Esquerra Republicana no fa molts dies. I, per tant, jo diria que és una proposició de similars característiques.

M'agradaria fer una petita reflexió: evidentment que si ens pregunten si estem satisfets amb el nivell que en aquest moment estan les Garrigues o la Terra Alta o altres comarques del nostre territori, la nostra resposta seria no, no estem satisfets i, per tant, volem que l'equilibri territorial sigui cada dia més una realitat i que les coses funcionin millor. Però si vostè em pregunta si en aquest moment el Govern de Catalunya, el Govern de la Generalitat està fent un esforç important al respecte, li he de dir que clarament sí i, realment, i de forma especial a les Garrigues –en què em centraré en la meua intervenció–, jo diria que en els últims cent anys mai s'havia fet l'esforç que s'està fent en aquests moments de forma especial a les Garrigues.

Quan parlo de Garrigues –i també ho vaig dir en l'altra Proposició no de llei– m'agradaria fer una petita matisació, perquè Maials, Almatret, Llardecans, Sarroca i tota una sèrie de municipis d'aquests no són de les Garrigues, ja sé que no són de les Garrigues, però les seves característiques són de Garrigues, i entenc que quan es parla de la revitalització, almenys nosaltres com a Govern o com a Grup que dona suport al Govern, quan parlem de les Garrigues i quan parlem de plans d'accions d'aquesta comarca, entenem també aquells municipis que, si bé són del Segrià, les seves característiques són característiques pròpies de climatologies o de microclimes de Garrigues i, per tant, penso que seria una injustícia que parlem d'un pla pensant en les Garrigues i no pensar en Maials, o en Almatret, o en Llardecans, o en Sarroca, o en Alcanó o en Sunyer. Per tant, penso que aquest tema és un tema important per tenir una consideració global al respecte.

Respecte al despoblament, és cert que és una de les comarques que ha sofert un despoblament més important, però, en aquest moment, almenys per les dades que tinc jo, és que la tendència no és al despoblament, sinó al manteniment; no al manteniment del despoblament, sinó al manteniment de la població. I això és degut, entre altres coses, com deia abans, a l'esforç important que des del Govern de Catalunya, el Govern de la Generalitat, s'està fent, en carreteres, per exemple, en inversions en Agricultura, en Governació i en Obres Públiques. En aquest moment, les obres dels últims dos anys o tres i les que estan en aquest moment en vigor, que s'estan fent en aquest

moment, van per damunt dels 3.500 milions de pessetes. Els regadius, el gota a gota, per exemple, que sembla que després de dos anys que la Confederació hagi trigat a donar la concessió d'aigües –en aquest moment, pel que ha dit el conseller, i jo encara no ho sabia– i, per tant, sembla ser que la concessió d'aigües està aprovada.

Podem començar amb el tema del gota a gota: els regs del Segarra i Garrigues, 56.000 hectàrees, això vol dir una operació equivalent a tota la superfície que en aquest moment té el Pla d'Urgell, que és una zona, la segona regable de tot l'Urgell, per tant, és una transformació importantíssima, amb profunditat, de tot el que és aquesta zona; la creació dels polígons industrials de les Borges Blanques o la Granadella, que jo penso que estan en vies de construcció, finançats en gran part pel Govern de Catalunya. Penso que són línies importantíssimes que porten cap a la modernització d'aquestes comarques, malgrat que –com he dit abans– entenem que la seva situació és una situació clarament millorable. La portada d'aigua de boca, pràcticament acabada, penso que també contribuirà de forma clara al desenvolupament d'aquestes comarques.

De tota manera, jo, senyora diputada, i de forma especial, hi ha hagut una cosa que m'ha sorprès una mica i és que no hagi utilitzat almenys una proposició, almenys una proposició no de llei, el mecanisme que li donava en aquest moment en què estem discutint els pressupostos de la Generalitat, d'haver ficat alguna esmena demanant... Jo no l'he trobat en Agricultura; jo vull creure que hi és; no l'he trobat en Agricultura, però sí que n'he trobat una en els pressupostos, que és l'esmena 115 seva, que és a l'articulat, en la qual fan una proposta que jo crec que és interessantíssima –10.000 milions de pessetes per a les zones de muntanya pirinenques, molt interessant–, però que per tirar endavant aquests 10.000 milions de pessetes, que no sabem exactament com es podria fer, es carreguen tots els regs, entre ells els regs gota a gota, a les Garrigues, tots els regs del Segarra-Garrigues i, de forma especial, totes les ZOE, que són unes zones d'ordenació i explotacions que, evidentment, són per a la muntanya, però de forma molt especial van dirigides a aquelles zones més necessitades del nostre país i, per tant, la gran quantitat de camins i d'inversions que s'han fet a les Garrigues i a la Terra Alta i a altres zones s'han fet a base d'inversions ZOE i per tant, trobo molt rar que –llevat de posar unes línies clares de potenciació a través d'aquesta esmena– desapareguin aquestes partides que són tan importants.

Per tant, en base al que he dit, el nostre Grup votarà en contra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Bé, fets els posicionaments, passem a la votació.

Vots a favor de la Proposició no de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra, 7 a favor i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla de reposició de masses forestals

Passem al número 3 de l'ordre del dia que, de fet, seria el 4: debat i votació de la Proposició no de llei sobre l'elaboració

d'un pla de reposició de masses forestals, presentada pel diputat del Grup Socialista senyor Manuel Nadal.

Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ramon Vilalta.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Moltes gràcies, senyor president. Dir-li que probablement aquesta Proposició no de llei hauria escaigut molt més a la Comissió de Política Territorial que en aquesta Comissió; però, atès que s'ha conduït en aquesta Comissió, jo crec que els motius que la justifiquen són molt clars, molt evidents i que, per tant, no val la pena donar-hi excessius tómbos.

La qüestió és la següent: en la realització de les nombroses obres públiques, bàsicament carreteres i vies de circulació, que s'han produït en el curs del temps a tot Catalunya, queden, cada cop més, espais de domini públic sobrants a les vores i entremig de les vies i, cada vegada més, aquestes zones de domini públic són més extenses en el seu conjunt acumulat. Sent com són zones que no tenen un ús predeterminat, acaben convertint-se en abocadors o en llocs on creix l'herbassar de qualsevol manera.

La Proposició no de llei que es presenta té, per tant, en conseqüència, dos objectius claríssims: d'una part, recuperar i estendre les zones verdes aprofitant aquestes zones de domini públic no utilitzades i, en segon lloc, raons d'estètica, de millora del paisatge per si i per també per suavitzar l'efecte que es produeix sobre el conductor, sobre els conductors que transiten per aquestes vies públiques. Per tant, tot i considerant que probablement el lloc més escaient per a discutir-ho hauria estat la Comissió de Política Territorial, un cop plantejat el tema aquí, en aquesta Comissió, tampoc ens sembla malament prendre una resolució, si és possible, que servirà per instar, lògicament, el departament que més convingui, el de Política Territorial, o el de Política Territorial i el d'Agricultura conjuntament, perquè això es pugui portar a bon termini. Res més; jo crec que les raons que avalen la proposta són molt clares i que, per tant, la justificació del tema no requereix més paraules.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Hi ha una esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. He de dir als dos representants dels dos grups que hi ha les esmenes lingüístiques, que entenc que si no han esmentat res és que estan d'acord amb les correccions fetes.

Bé, en tot cas, té la paraula, pel Grup d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Moltes gràcies, senyor president. Jo, si li sembla, faria el posicionament al mateix temps ja, i dir-li que les esmenes no les tinc, no les he vist; per tant, no puc dir si em semblen bé o no. En tot cas, faig confiança a l'il·lustre diputat senyor Vilalta. Diu que sí; està bé, doncs.

Bé, pel que fa a l'esmena presentada per Esquerra Republicana, em sembla que és una esmena, des del punt de vista pràctic, del tot lògica, en tant que, desgraciadament, desgraciadament —tot s'ha de dir—, la xarxa viària no és de competència exclusiva de la Generalitat; hi ha d'altres administracions que encara tenen competències sobre algunes carreteres a Catalunya i, per tant, ens va semblar oportú fer la rectificació en el sentit que les altres administracions que actuen a Catalunya en matèria de carreteres també tinguin la mateixa obligació que aquest Parlament i instaríem, en cas de la seva aprovació —d'aquesta Proposició no de llei— el Govern de la Generalitat...

Seria una mica l'equiparació, evidentment, amb altres administracions.

A part d'això, doncs, penso que és òbvia la defensa d'aquesta esmena. Dir que, evidentment, el nostre Grup votarà a favor, tot i que estem d'acord amb el sentit que deia abans un senyor diputat que, probablement, aquesta sigui una proposició no de llei molt més lògica per a la Comissió de Política Territorial que no pas per a la d'Agricultura, però tanmateix, ja que s'ha substanciat aquí, doncs, evidentment, dir que el nostre Grup hi votarà a favor; que els arguments ja han estat clarament i prou ben exposats i que, en tot cas, el que és evident és que és important que es faci l'esforç de convertir aquests espais en espais més o menys verds, que no pas com ara, fa pocs dies en aquesta mateixa cambra també, un il·lustre senyor diputat ens explicava com s'hi podien trobar fins i tot cotxes abandonats, en aquests espais. Per tant, corregir una cosa que no està bé, doncs, és lògic i, per tant, el nostre vot favorable, el nostre suport a aquesta Proposició.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per al posicionament dels diferents grups, primer, per Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Gimeno. *(Pausa.)*

Sí, perdó; té la paraula el representant del Partit Popular, l'il·lustre diputat senyor Llorens.

El Sr. LLORENS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el parlamentarisme, també entenem nosaltres, des del nostre Grup polític, que no és solament debat les línies de pensament i les diferències de models de societat que tenim uns grups polítics i uns altres, sinó també arribar a acords per tal d'abordar qüestions que potser no havien estat contemplades en aquest sentit. Propostes imaginatives, com m'atreveixo a qualificar la que presenta el Grup Socialista, no poden menys que merèixer el suport del Grup en nom de qui tinc l'honor de parlar en aquests moments. I dir, en aquests moments, que el nostre suport és favorable i que esperem que sigui recollit d'aquesta manera per la majoria de grups de la cambra. No cal afegir grans qüestions, però sí insistir que aquesta Proposta que alimenta la iniciativa socialista té un parell de vessants importants.

Per una banda, nosaltres, el nostre Grup polític, i penso que tots els de la Cambra, estem d'acord a augmentar tot el que sigui espais naturals, reserves forestals per a Catalunya. És un pulmó, embelleix el paisatge, és una necessitat que el medi natural sigui potenciat com cal, més ara que la preocupació del medi ambient és una preocupació sentida per la major part dels ciutadans. Però és que, en aquest cas que ens ocupa, hi ha un altre factor important: Catalunya és un país turístic, és el primer país, és la primera part d'Espanya que es veu quan s'entra per la frontera i, llavors, des d'aquest aspecte, a nosaltres ens sembla una brillant iniciativa que tot el que pugui ser el primer que veuen els turistes, que vénen a representar una de les principals fonts d'ocupació de Catalunya, que pugui ser atractiu per a ells, i potenciar-ho em sembla una bona idea. En aquest sentit el nostre Grup també pensa que és enriquidora de la proposta l'esmena presentada per Esquerra Republicana de Catalunya i també la fem nostra; també la fem nostra i també li donem suport.

Per últim, afegir que ja s'ha plantejat abans qui podia..., l'única, diguem-ne, dificultat que pot sortir en allò que dèiem a vegades «d'excuses de mal pagador» és que la competència no

sigui d'aquesta Comissió, perquè, és clar, a la millor era de la de Política Territorial; fins i tot, per preveure aquesta circumstància i perquè no serveixi d'argument per rebutjar una cosa que és perfectament raonable, jo m'atreveixo a sol·licitar que es podria acceptar instar la corresponent comissió de portar a cap aquestes propostes que presenta el Grup Parlamentari Socialista.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per al posicionament del Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Per manifestar la nostra conformitat i, a més a més, el grat amb què vam veure aquesta Proposició, dir que votarem favorablement tant si s'accepta l'esmena, que creiem també molt acceptable perquè en tot cas planteja un aspecte que no havia estat tractat a la Proposició, com si no s'accepta.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. I, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Oriol Suñer.

El Sr. SUÑER: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo estic d'acord amb els diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula en el fet que és una proposició no de llei que, en tot cas, afecta més Política Territorial; també afecta les diputacions i, si anem a mirar prim, també, ajuntaments i el mateix Departament d'Agricultura, perquè també fa carreteres. Jo hauria d'afegir alguns matisos com són que antigament era costum disposar al llarg de les carreteres sengles fileres d'arbres, un a cada costat, plantades arran mateix de la plataforma vial. Aquestes disposicions tenien per origen donar major confort als usuaris de la carretera quan s'hi circulava a peu, amb carro o bé amb vehicles molt lents.

Aquesta disposició, ara, s'ha tornat perillosa quan la circulació principal a les nostres carreteres ha augmentat tant en nombre de vehicles com en velocitat i prestacions d'aquests. Aquestes circumstàncies i la necessitat d'eixamplar les carreteres han motivat la quasi desaparició de l'arbrat, tot i que certament donaven ombra als usuaris i un caire de major contacte amb la natura. Encara recordem que, per tallar un arbre al costat de la carretera, per raons de seguretat, s'havien de plantar tres plançons allà on indiqués el responsable d'aquesta. Ara, aquestes pràctiques i costums són substituïdes per criteris de respecte al paisatge, disminució de l'impacte ambiental i altres mesures correctores que, cada vegada més, són assumides per totes les administracions amb responsabilitat sobre carreteres.

Les disposicions vigents sobre l'avaluació d'impacte ja preveuen l'obligació de respectar el paisatge amb plantacions d'arbres o altre tipus de vegetació, segons les necessitats. Cal remarcar aquesta obligatorietat en els projectes d'execució d'autovies i autopistes. Aquestes disposicions s'han ampliat també, segons la llei estatal, a variants i a nous traçats. El Govern de la Generalitat té ultimada una nova llei de carreteres, d'immediata tramesa a aquest Parlament, en què contempla també l'obligació d'acompanyar un estudi d'impacte als projectes de totes les carreteres. Per tant, senyores i senyors diputats, la posició del Grup Parlamentari que jo represento és de votar en contra d'aquests dos punts de la Moció, perquè entenem que no és necessari que s'elabori un pla de reposició de masses forestals, tal com demanen els dos punts de la Moció, ja que les carreteres catalanes són bàsicament —i ho torno a repetir— de

quatre administracions: l'estatal, la Generalitat, la diputació i els ajuntaments. I, tal com he explicat abans, totes aquestes tenen disposicions i immediats projectes perquè es compleixi a totes les xarxes viàries el projecte d'impacte ambiental, sempre que s'entengui que afectin les superfícies laterals, que són propietat de la carretera.

Respecte a altres actuacions en zones més allunyades de la carretera, cal remarcar que els projectes d'urbanització promoguts tant per organismes oficials com per particulars requereixen no sols l'aprovació urbanística habitual, sinó també l'autorització de l'Administració titular de la carretera. En aquest cas, el Govern de la Generalitat, tant des dels informes urbanístics com des de les autoritzacions de carreteres, vetlla sempre perquè les actuacions en aquestes zones no edificades siguin sempre espais enjardinats i revegetació.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per manifestar-se sobre l'esmena d'Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Vilalta, del Grup Socialista.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Senyor president, simplement per dir-li que el Grup Socialista assumeix per coherència absoluta l'esmena d'Esquerra Republicana que pretenia, efectivament, influir no només en el Govern de Catalunya, sinó també en les altres administracions públiques que tenen responsabilitats i competències en el tema, que és una mica..., que és d'alguna manera el retret que li feia a la proposta al portaveu de Convergència i Unió.

Efectivament, assumint l'esmena es tracta d'adreçar-se a totes les administracions públiques de Catalunya que tenen competències en carreteres perquè això que l'illustre portaveu de Convergència i Unió, que diu que es fa, creiem nosaltres que no es fa encara; no sé si es farà en el futur, quan hi hagi una llei de carreteres, però el cert és que en aquest moment a les voreres de les carreteres de Catalunya hi han nombrosos abocadors, i deixalles, i herbassars, i a vegades, fins i tot, com es deia l'altre dia en el Ple, efectivament, restes de cotxes abandonats i, per tant, molta brutícia, que contribueix molt poc a la imatge d'aquest país de qualitat que tots tantes vegades diem que defensem i que pretenem.

Per tant, la posició del Grup Socialista és assumir plenament, per coherència lògica, l'esmena d'Esquerra Republicana incorporant-la a la Proposició no de llei.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Es passa a la votació.

Vots a favor de la Proposició no de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé. Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra, 5 a favor... Perdó, la Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla de reposició de masses forestals ha estat rebutjada per 11 vots en contra, 5 a favor i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre la revisió de la Llei 3/1988, de protecció dels animals

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la revisió de la Llei 3/88, de protecció dels animals, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa

per Catalunya. Per defensar-la té la paraula l'illustre diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Aquest és un tema periòdicament aparegut en aquesta cambra, ja en l'anterior legislatura, però en aquesta potser un parell de vegades. Pensem que és un tema prou transcendent i que val la pena tornar-ne a debatre, tornar-ne a parlar en aquesta Comissió, encara que sigui.

La Llei de protecció dels animals, de l'any 88, té avui gairebé tres anys de vigència. Es va aprovar a principis de l'any 88 i estem a finals del 92. Hem de dir des d'Iniciativa que, indubtablement, s'ha avançat en el nivell de protecció dels animals i, paralelment, s'ha avançat també en el procés de conscienciació ciutadana sobre les aberracions, sobre els graus de menyspreu respecte a moltes espècies d'animals que existia en els anys 85, 86, 88 i principi del 90. No obstant això, el que també està clar és que, tot i que la Llei va ser aprovada per unanimitat en un esforç molt notable del conjunt dels grups parlamentaris d'aquell moment, s'han evidenciat deficiències en la Llei que han comportat en alguns moments certa conflictivitat. No voldria dir-los tots, però sí anomenar dos dels més paradigmàtics, un dels quals ha comportat fortes discussions en aquesta cambra.

El tema dels bous de Cardona, el de si es poden matar els bous a Cardona o no es poden matar en aplicació estricta d'un apartat de la Llei, amb la interpretació de si la plaça era permanent o no era permanent, ens fa veure que existeix la incongruència que quan els bous no són un negoci, sinó que és una festa de caràcter popular, com el cas de Cardona, hi ha tot el pes de la Llei, una llei que realment en el sentit literal podria entendre's que no permet aquesta activitat, però en canvi sí que permet que impunement puguin ser banderillats, puguin ser picats i puguin ser morts a espasa, públicament, altres bous en llocs tancats, privats, que són font de negoci. Llavors aquest és un motiu que, a aquella gent afectada –fonamentalment Cardona, però també hi han altres pobles en què, d'incidència menor, però que també hi ha aquest conflicte, sobretot a les terres de l'Ebre– provoca una notable indignació per part de la gent afectada.

Un altre tema, que també va sorgir aquest estiu passat, era el tema de la caça amb vasc dels ocells, fonamentalment dels tords, que és una activitat que està centrada principalment a les comarques meridionals, a les comarques de l'Ebre, i que té la seva expressió també al nord del País Valencià. Hi ha una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en què planteja que una aplicació estricta de Llei, l'article 33.3 de la Llei, diu que la utilització del vasc per a la captura d'ocells fringíl·lids s'ha de regular reglamentàriament en l'ordre general de vedes.

Suposem que no hi ha cap dubte que en el moment que va ser concebut aquest apartat de l'article 33 era per contemplar la possibilitat que allà baix, en aquelles comarques del sud de Catalunya, això no produís un autèntic terrabastall per part de la gent que tradicionalment s'han dedicat a aquesta activitat de la caça amb vasc, però resulta que van equivocar-se de família, i quan van dir ocells fringíl·lids vol dir que autoritzaven –o s'autoritzava, segons la Llei– la cacera amb vasc d'una sèrie d'espècies protegides, com poden ser els pinsans, les cadeneres, etcètera, i en canvi, com que no diu res de la família muscicà-

pids, que són la família dels tords i de les merles, no es podien caçar els tords i les merles. Amb la qual cosa arribem a aquella contradicció: el tord i la merla, segons la Llei, no són espècies protegides i els fringíl·lids sí que són espècies protegides. Llavors, pensem que va ser una equivocació en el moment que es discutia la Llei, que no es va pensar prou bé, no es va tenir en compte: són famílies pròximes però, evidentment, no són iguals. I que el tribunal, lògicament, diu que la Llei autoritza a caçar fringíl·lids i no autoritza caçar espècies no fringíl·lides.

Bé, hi ha una altra incongruència en aquest fet. Hi ha determinades organitzacions que han plantejat una gran lluita davant de la necessitat de prohibir la caça del tord amb aquest mètode, el mètode de la caça amb vasc, i en canvi no es diu res respecte als efectes que causa la caça amb escopeta, la caça amb mitjans molt més virulents, molt més contaminadors, molt més agressius que no la caça amb vasc, i que el mateix Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ens ha reconegut que les víctimes, és a dir, les peces capturades per escopeta, són bastant superiors a les peces que es capturen per aquest mètode tradicional de la caça amb vasc. I que això, també, l'aplicació de la normativa per part del Departament, ha fet reglaments d'aplicació irregular: fan unes normes i després procuren no complir-les massa o, fins i tot, han arribat, després d'aquesta sentència, a fer autoritzacions atípiques, de dubtosa legalitat, que han tornat a ser recorregudes pels que van plantejar la legalitat o no de caçar amb vasc el tord i que poden portar a una dinàmica de no acabar mai, o a produir una sèrie de circumstàncies conflictives.

Cal dir que no estem defensant la tecnificació de caceres tradicionals. No estem dient que la caça amb vasc per mitjà de cassets i a vegades per aparells estereofònics sigui desitjable i sigui autoritzable, però sí que creiem que les tradicions populars podrien mantenir-se millor que aquelles tradicions que són més una font de negoci, com és el que hem dit amb la caça amb escopeta, d'ús evidentment molt més recent que altres qüestions, que altres sistemes més tradicionals.

Que hi ha conflictivitat en l'aplicació de la Llei i que cal buscar-li alguna fórmula per resoldre alguna d'aquestes irregularitats que s'han posat de manifest o deficiències posades de manifest durant aquests anys, es veu també pràcticament en el fet que aquí en aquesta cambra han entrat quatre propostes dels quatre grups parlamentaris que no estan al Govern, que insten el Govern a modificar aquesta Llei.

La proposta d'Iniciativa no era modificar la Llei directament, no era dir: «Modificarem aquest reglament o modificarem aquest apartat o l'altre apartat de tal article», sinó que el que Iniciativa exposem en aquesta Proposició no de llei, que voldríem que es mirés amb tota l'atenció per part dels grups parlamentaris, és que revisem o..., és a dir, analitzem quina ha estat la realitat de l'aplicació d'aquesta Llei en aquests anys, en aquests anys des del 88 fins al 92, que vegem quines deficiències hi ha, que això ho fem d'una forma tranquil·la, assossegada, sense obligar a ningú a modificar cap article si no és fruit d'aquest consens, d'aquesta anàlisi tranquil·la, i que una vegada que ens posem d'acord –i nosaltres sol·licitem que hi participi gent que n'entengui, gent que visqui en aquesta problemàtica–, una vegada que ens posem d'acord en què és el que caldria modificar per millorar-la, poguéssim proposar al Parlament la revisió, si s'escau, d'algun dels apartats aquests millorables i que

això pogués contribuir a fer una llei que, avançant en aquesta major conscienciació –com hem dit al principi– que podria permetre major grau de protecció, que podria significar anar una mica més enllà en aquest sentit de conscienciació ciutadana respecte a l'eliminació de pràctiques que comporten brutalitat amb els animals, evitès les incongruències i seguíssim mantenint la voluntat de tirar endavant una llei que va ser, en el seu moment, una de les més avançades de la Comunitat Europea i una de les primeres, o la primera que es va fer en l'Estat en aquest sentit.

Dir, i acabo ja, que voldríem que fos tingut en compte que no instem a canviar la Llei ja, sinó que instem a millorar-la amb la voluntat i la participació de tots. I millorar-la en el sentit, com he dit, d'evitar incongruències i perfeccionar els errors o les insuficiències que hi han en aquests moments.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. No havent-hi cap esmena, passem al posicionament dels diferents grups. Pel Grup Popular té la paraula l'il·lustre diputat senyor Llorens.

El Sr. LLORENS: Sí. Gràcies, senyor president. Molt breument, per anunciar en nom del Grup Popular l'abstenció davant d'aquesta proposta que presenta Iniciativa per Catalunya. No perquè no estiguem d'acord en moltes de les qüestions que es presenten, no per trencar el que ve essent una tradició, que és recolzar totes aquelles propostes que ens pensem o que nosaltres considerem que milloren el marc actual que tenim, però nosaltres pensem que s'han fet algunes afirmacions un tant delicades. La cacera, doncs, és un deport que molts hi tenen molt entusiasme, que no té per què anar en contra de la llei del respecte a la natura. En tot cas, són qüestions molt delicades i nosaltres ens reservàrem per a tràmits –diguem-ne– més estudiats, per definir la nostra posició. Com que aquí semblava, per les propostes o les declaracions que ha fet l'il·lustre representant d'Iniciativa per Catalunya, que s'anava per una direcció que potser és l'adient, però que ha de ser més estudiada i que és més complexa i que pot motivar algunes..., la seva aplicació, diguem-ne, alguns rebutjos i algunes reaccions, nosaltres, lamentant-ho, ens reservem i presentem l'abstenció a aquesta proposta d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per al posicionament del Grup d'Esquerra Republicana té la paraula l'il·lustre diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Moltes gràcies, senyor president. Evidentment, estem davant d'un tema complex que té diverses accepcions i que toca temes tan diversos com poden ser la cultura, el medi ambient, l'agricultura, l'esport... Evidentment, això ens fa pensar que amb la prudència amb què ha estat plantejada aquesta Proposició no de llei per part del grup proponent, Iniciativa per Catalunya, ha de tenir una resposta favorable. Sobretot, si es tracta de revisar una llei que, efectivament, és una llei que es va consensuar i que es va tirar endavant amb la unanimitat de tots els grups, però també d'una llei que ha estat polèmica, que és polèmica i que serà polèmica.

Ens posava l'exemple de casos flagrants, com és el cas del correbou de Cardona, en contraposició amb les places de toros o les curses de toros, de braus, que es fan en algunes places de Catalunya. Aquesta és una contraposició clara. Però també cal dir que a nivell del país s'ha anat creant tota una certa confusió en tota la qüestió aquesta, important, una confusió que moltes vegades ha portat, doncs, per exemple, en una tradició que és

molt important en el sud del Principat, com són els correbous, a igualar tots els correbous als correbous de Cardona, i no és exactament així. S'ha anat creant aquesta cultura a l'entorn de tota aquesta problemàtica i, per tant, seria bo una major clarificació i un major, doncs, afinament de la Llei, en definitiva.

En l'esperit, com he dit ja abans, ja hi estem d'acord, en l'esperit de la proposta, i també en l'esperit de la manera de fer la proposta. Destaquem especialment..., destaquem especialment el que seria la participació d'altra gent, d'entesos, d'antropòlegs, d'estudiosos, etcètera, en la revisió d'aquesta Llei. Pensem que és important, entre altres coses perquè no es produeixin errors, perquè no es produeixin, doncs, coses que després ens en podríem penedir tots plegats.

Fa pocs dies s'ha presentat, i està en aquests moments en debat de ponència, una llei que pretén regular d'alguna manera la cultura popular i tradicional de Catalunya, juntament amb l'associacionisme. Ja hi ha hagut els diferents posicionaments dels grups, i no es tracta ara aquí d'entrar en el debat d'aquesta Llei; del que sí que es tracta, però, per exemple, és de fer una reflexió: en aquella Llei de cultura popular i tradicional, ni per casualitat hi és present un aspecte important de la cultura popular i tradicional que sí que és present en aquesta Proposició, que, doncs, bé, en definitiva, és totes aquestes manifestacions que són reals en una part important del país. Per tant, bé, doncs, en bé de la cultura popular i tradicional de tot el país, de dalt a baix i d'esquerra a dreta, entenem que seria bo que com a mínim en aquest aspecte sí que hi hagués una revisió i, per tant, donarem suport a la Proposició no de llei presentada pel Grup d'Iniciativa.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Vilalta.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Senyor president, la posició del Grup Socialista és favorable a la iniciativa que ens presenta el diputat senyor Gimeno, en representació d'Iniciativa per Catalunya, i ho és perquè considera que, efectivament, les lleis són susceptibles de reforma i cal que siguin reformades, cal que siguin modificades quan el pas del temps posa en evidència els buits, les mancances o les insuficiències de la norma legislativa. Al Grup Socialista ens ha deixat molt mal gust de boca tot el tractament que s'ha fet, especialment, del cas del correbou de Cardona, que com se sap va provocar una iniciativa legislativa del Grup Socialista que no va ser acceptada pel Parlament. Dic que ens ha deixat molt mal gust de boca el tractament que ha tingut el tema del correbou en el curs del temps, i podríem afegir-hi altres manifestacions de cultura popular similars que es produeixen en altres indrets de Catalunya i que una llei feta certament per consens, però de perfils excloents en aquest sentit, no ha permès resoldre adequadament.

Per tant, a nosaltres ens sembla que aquestes mancances i aquestes insuficiències que s'han posat en evidència en el curs del temps deuriem ser contemplades i, per fer-ho, el que és lògic és replantejar-se els continguts de la Llei i, si és possible, no fer-ho pas a través d'una proposició de llei, sinó precisament a través d'una iniciativa com és una proposició no de llei que insti l'obertura del procés, i fer-ho, si és possible, amb tant de consens com va haver-hi llavors.

Per tant, amb la voluntat que això sigui així, amb la voluntat que això pogués fer-se d'aquesta manera i pogués preservar-se aquest consens que es va produir en aquell moment, nosaltres

som favorables a la iniciativa que ens ha proposat el senyor Gimeno.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jaume Camps.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Moltes gràcies, senyor president. Tant breument com sigui possible, atesa l'hora, i permeti'm només saludar la Mesa i els companys i companyes diputades d'aquesta Comissió d'Agricultura, en la qual no tinc oportunitat de participar.

Jo distingiria dos aspectes, de la Proposició no de llei. Un aspecte és la confusió, o l'eventual confusió que hagi sofert la Llei en confondre els fringíl·lids amb els... «minuscàpids»? (*Al·gú diu: «Muscicàpids»*.) Muscicàpids, muscicàpids... Per tant, que potser els ponents de la Llei ens vam deixar... —de la qual m'honoro d'haver-ne format part, l'any 1988—, potser vam confondre bou amb bèstia grossa, o vam confondre un fringíl·lid amb un muscicàpid.

Els n'explicaré una. Errors, és possible que n'hi hagin, i jo li'n dic un —i em permetrà la petita anècdota, senyor president. Nosaltres vam prohibir rotundament, de forma flagrant, clara i inequívoca, la cacera de l'«ornit», en la Llei de protecció dels animals de Catalunya, i, quan ja estàvem a punt d'aprovar la Llei, a un company diputat se li va acudir: «Què deu ser, això de l'«ornit»?» I, realment, home!, no pas jo, que no sé distingir una escarola d'un enciam —i un fringíl·lid d'un muscicàpid ja és ciència oculta—, però tampoc vaig saber què era l'«ornit». Finalment, vàrem descobrir que, en traduir un annex que venia en llengua castellana, que es deia «urogallo», els traductors del Parlament —o d'allà on fos: no vull pas, Déu me'n guard, donar la culpa als traductors—, havien anat al diccionari, havien vist «urogallo: ornit» —abreviatu d'«ornitologia»— i l'hi van fotre pel descosit. I, naturalment, es tractava del gall fer.

Bé, doncs, de la mateixa manera que la Llei es va «colar», i només *in extremis* vam poder salvar la prohibició de la cacera de l'«ornit», és possible que vàgim confondre els fringíl·lids amb els muscicàpids. En tot cas, aquest és un defecte puntual que ha estat, crec, en la seva aplicació per part de la Conselleria... I recordo perfectament la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que en feia una aplicació, per mi, equivocada, massa estricta i massa literal, del contingut de la Llei. Crec que a través... Crec que és un error del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, l'aplicació que fa de l'article 32 de la Llei. És allò d'*El mercader de Venècia*: «Un quilo de carn, però ni una gota de sang». I les lectures jurídiques que no agafen l'esperit de la norma i que s'aferren a la paraula són sentències que apliquen malament, apliquen com el mercader de Venècia, les lleis. I això, als tribunals, els que hi batallem diàriament hi estem força, força acostumats. Però, bé, en tot cas, la Conselleria, a través d'aquestes autoritzacions..., que jo no crec que siguin mal donades, és una ordre ministerial perfectament vàlida, o en tot cas està emparada per la Directiva 79/969 de la Comunitat Europea; per tant, a través d'aquestes autoritzacions específiques, creiem que aquest és un bon tema.

Però..., perdó, en el supòsit que això no sigui així, en el supòsit que aquesta errònia sentència —a la meua forma de creure— impliqui la modificació de la Llei, en el supòsit que l'ordre ministerial que ha dictat el Departament d'Agricultura, Ramaderia

i Pesca no sigui adequada, en el supòsit que les autoritzacions i el control que això representa no siguin adequats, aquest és un punt de la Llei molt concret i molt determinat, que —parlo a títol personal— no tindriem cap inconvenient a suprimir aquest error material mitjançant una proposició de llei de tots els grups! I per què de tots els grups? Els ho explicaré.

I aquí entro a fons en el tema autèntic, per entendre'ns, amb tot el respecte a la cacera de barraca, a la cacera amb vasc, que a les zones d'on vostè procedeix és molt i molt important, i no vull pas menystenir-la ni un sol punt. Estic convençut que aquest no és el problema de fons de la Llei. El problema de fons de la Llei és tot un altre. El problema de fons de la Llei és que es va adoptar... no per consens: per unanimitat! Unanimitat en la qual s'hi va deixar cada grup un tros, en la negociació, i a vegades trossos molt importants, trossos molt i molt importants. Però aquest és el drama: que quan es fa una llei de consens, una llei per unanimitat, una llei que va tenir tots els *lobbies* i els grups de pressió imaginibles, des de totes les societats protectores d'animals fins a totes les penyes taurines o no taurines... El problema no és la cacera de l'«ornit» o la cacera, amb tots els meus respectes, dels fringíl·lids: el problema és «toros sí, toros no»; el problema és l'article 4 de la Llei, molt concretament.

N'hi poden haver d'altres. I estem disposats a suprimir aquests errors materials, o aquests errors d'interpretació. Pensem que és una llei..., la primera a l'Estat espanyol, una de les més avançades d'Europa, de la qual tots els grups ens vam felicitar, i que porta quatre anys d'aplicació. I que no es pot contemplar la Llei, la seva bondat o la seva maldat, que tots vam estar-hi d'acord, en funció del problema de Cardona. El problema de Cardona, tot i essent molt important, no qualifica una excel·lent llei, una llei avançada, i que pel meu gust va quedar curta —pel gust d'altres senyores i senyors diputats, segurament, devia quedar massa, massa avançada.

Anem al problema de fons. El problema de fons és l'article 4 de la Llei. L'article 4 de la Llei va ser fruit d'un pacte, erroni o no, en el qual vaig participar, i un pacte, molt concretament, amb el ponent d'Esquerra Republicana en aquell moment, que no era cap altre que el president Barrera. I jo l'he explicat a tort i a dret, en privat, i no vull molestar l'atenció de la presidència de la Mesa per tornar a explicar el pacte, i el pacte entrava en tot un delicat..., mmm..., punta de boixets —per no dir *encaje de bolillos*—, en què s'inclouia també el correbou de Cardona. I potser ens vam equivocar, però vam dir que, almenys, els correbous, sense mort de l'animal. Perquè ens semblava que de fet... —i ens segueix semblant—, que mai podrem trobar, avui per avui, una posició que inclogui la unanimitat en aquest tipus de qüestió. I perquè ens sembla que aquest era un just punt mitjà, atesa la situació social catalana. I crec, sincerament, que és un error, la Proposició no de llei. Pel que li diré: el problema no és un problema científic, senyor Gimeno —volguts companys, no amaguem l'ou!—; el problema no és que vinguin antropòlegs, científics, i ens diguin que el correbou de Cardona és la segona plaça de Catalunya, després de la d'Olot, la tercera a l'Estat espanyol, i que el correbou de Cardona procedeix del segle XIV. Això ja ho sabem.

Jo, en una intervenció al Ple del Parlament, intervenció que va molestar una senyora diputada del Grup Socialista..., no la vull repetir, però el fet que existeixi una tradició arrelada i catalana no vol dir *per se* que aquesta tradició sigui bona o que cal-

gui mantenir-la. Per tant, ens sembla i ens pot seguir semblant que aquell era un punt just, era un punt just d'unió, i ens sembla que tots els grups de la cambra no necessitem instar el Govern perquè iniciï un procés d'estudis, de científics, antropòlegs, que ens diguin com hem de canviar la Llei. Siguem valents. O és que no tenim capacitat legislativa pròpia com per, tots els grups de la cambra, veure si ens situem d'acord i podem canviar la Llei? La podem canviar quan vulguem. Per què necessitem el Govern? Per què passem els neulers al Govern, quan aquest és un problema polític dels grups parlamentaris?

Moltes vegades ens queixem que el Parlament és menystingut, que la prepotència del Govern ofega el Parlament... Tenim una ocasió magnífica! No necessitem per a res el Govern, perquè ens digui que Cardona existia abans del segle XVIII, que el correbou és una cosa formidable o no és formidable! Posem-nos d'acord. Nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, ens negarem sempre, com ho hem fet, a «toros sí» del Grup Popular, «toros no» d'Esquerra Republicana. Per dir... Perdó: estic caricaturitzant, estic caricaturitzant. Però no acceptem la hipocresia, entre cometes, la hipocresia política que representa voler passar els neulers a una comissió d'estudi que dormi el dolç son dels justos i que arribin uns científics, uns antropòlegs, i ens diguin que... Perquè, escolti, qualsevol es pot comprar el Cossío. O un company de Convergència està a punt de treure, pel proper Sant Jordi, la història de les curses de braus a Catalunya —un llibre excel·lent, per cert, que poso..., els anuncio que tots els amants de la tauromàquia tindran a la seva disposició, perquè és un estudi aprofundit i selecte sobre aquesta matèria.

Tots ens podem informar. Aquest no és un problema científic: és un problema polític. I si voleu abastar el problema polític, som-hi. Ara: no passem els neulers al Govern. Per aquesta raó votarem no a la Proposició no de llei, i convido els companys que, quan vulguin reunir-se en una taula per canviar de llei, nosaltres serem els primers a asseure'ns-hi.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Bé, passem a la votació.

Vots a favor de la Proposició no de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra, 6 a favor i una abstenció.

Proposició no de llei sobre les característiques de les zones sensibles de Catalunya, regulades pel Reial decret 1887/1991, del 30 de desembre, i sobre la inclusió com a zona sensible d'una àmplia franja del delta de l'Ebre

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre les característiques de les zones sensibles de Catalunya, regulades pel Reial decret 1887/91, del 30 de desembre, i sobre la inclusió com a zona sensible d'una àmplia franja del delta de l'Ebre, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya; per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. El Reial Decret 1887, del 91, sobre millora de les estructures agràries, és un de-

cret del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que era la modificació d'aquest 808 en base a la modificació també del 797 de la Comunitat Econòmica Europea.

Aquest decret canvia les mesures d'ajut i les fórmules que s'han d'utilitzar i els percentatges d'ajuts, etcètera, i introdueix, en el seu article 28, una qualificació de zones sensibles. Parla —a partir de l'article 28 fins a l'article 34— de què s'entén per zones sensibles i què es pot fer quant a ajuts per a les zones que siguin declarades sensibles.

Parla que zones sensibles són aquelles en què la pràctica de la producció agrària ha de ser compatible —o necessàriament és compatible— amb les exigències de protecció del medi ambient i dels recursos naturals, o amb les exigències de la conservació de l'espai natural i del paisatge. Llavors diu que si una administració, l'Administració competent —en aquest cas nosaltres pensem que l'Administració competent a Catalunya és la Generalitat—, determinarà les zones sensibles que cregui convenient, definirà les pràctiques de producció que siguin compatibles amb les exigències de protecció del medi ambient i dels recursos naturals, que fixarà les regles i els criteris que s'han d'observar pel que fa a les pràctiques de producció previstes a l'article anterior, i que hi haurà, fixarà uns imports d'ajuts, uns imports que diuen que es fixen en 22.700 pessetes per hectàrea durant el termini mínim de cinc anys. I després dona una sèrie de normes per les quals es poden sol·licitar aquestes subvencions, de quina manera es lliuraran, etcètera.

Llavors, el delta de l'Ebre —però no és l'única zona que creiem que s'hauria de declarar zona sensible— és una zona de cultiu àmpliament majoritari de l'arròs, una zona en què l'arròs és considerat com un conreu que no sols es pot conceptuar com a negoci, sinó que també contribueix al manteniment de l'ecosistema deltaic. Això, els més prestigiosos científics, els estudiosos del Delta saben que el Delta configurat avui, tal com és, ho és, una zona humida, degut, precisament, al regadiu ampli i extens de l'arrossar en aquella zona. Repeteixo, per tant, que no és sols un negoci, no és sols un conreu que té una finalitat econòmica, sinó que, a més a més, contribueix a definir aquell paisatge i els recursos naturals que en bona part són declarats, des de fa molts anys, ja, o des de fa bastants anys, com un parc natural a Catalunya.

I ens trobem que les normes de protecció que s'estableixen per al parc natural, lògicament, impliquen una sèrie de prohibicions de consums de productes, ja sigui d'adobs com sigui d'insecticides o productes fitosanitaris. Això és lògic, perquè aquests productes poden tenir una acumulació en determinats llocs, poden influir en una determinada intoxicació de vegetals i, subsidiàriament, dels animals que hi viuen i, per tant, poden generar un efecte negatiu en el medi com en molts llocs ja ha passat.

Vol dir això que al Delta ja s'aplica, sobretot en zones properes a la zona definida estrictament com a parc, estes limitacions; es prohibeix als pagesos la utilització de determinats productes, i llavors això, lògicament, implica major presència de plagues i menor rendibilitat a l'hora de treure profit del conreu.

I tot això passa, a part de passar en una situació de dificultats creixents per a la rendibilitat de l'arròs, si a més a més hi ha aquestes dificultats sense que hi hagi compensacions evidents per part de l'Administració de cara als pagesos, provoca una

sensació que se'ls estan posant traves, tenen dificultats i hi ha tendències a buscar-hi altres aprofitaments, a abandonar o a queixar-se de l'escassa atenció de l'Administració respecte a les zones arrosseres.

Per tant, el que plantejem des del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya és que, tenint en compte que el Delta és una —potser la zona més important, sensible, per la raó que és una zona humida—, però que hi ha moltes zones sensibles que estan al voltant dels parcs naturals o dels espais d'interès natural que estan —ho suposem— a punt d'aprovació definitiva ja pel Govern de la Generalitat, el que demanem és que s'apliqui aquest article 28 i l'article 34, que diu que l'Administració competent és la que declara la zona sensible i aprova el programa corresponent, en definitiva diem que la Generalitat actuï sobre això, que pugui facilitar els ajuts corresponents als pagesos que viuen al voltant d'aquestes zones sensibles properes a espais d'interès natural i que, lògicament, puguin ser beneficiaris d'aquestes limitacions que s'exigeix als seus productes. I, concretament, per la seva importància i per la seva transcendència, el punt segon de la Proposició no de llei el que diu és que dins d'aquestes zones sensibles, òbviament, hi hauríem d'incloure una àmplia franja a l'entorn del que avui és el parc natural del delta de l'Ebre.

Per tant, com que pensem que està en la línia del Reial decret 1887 i perquè pensem que és important per al manteniment de l'ecosistema i del Delta i per a l'equilibri territorial i per evitar despoblaments rurals i tensions innecessàries, demanem el vot favorable de tots els grups de la cambra.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per a posicionament, no havent-hi cap representant del Partit Popular, es passa la paraula al representant d'Esquerra Republicana, il·lustre diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Moltes gràcies, senyor president, per anunciar el vot favorable a aquesta Proposició.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pérez de Tudela.

El Sr. PÉREZ DE TUDELA: Per anunciar també que el nostre Grup donarà suport a aquesta Proposició.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO I FORÉS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em toca fer la defensa, més que la defensa, el posicionament del Grup de Convergència i Unió davant aquesta Proposició no de llei presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, i em plau fer-la perquè en aquesta ocasió el nostre Grup ha de compartir absolutament la filosofia de la Proposició i l'argumentació exposada pel mateix diputat senyor Gimeno. És evident que en aquesta Comissió avui tindrem i hem tingut l'oportunitat de parlar sobre un aspecte que, de cara al futur, les polítiques agràries dels diferents països hauran d'estimular, és a dir, aquesta política agrària que dóna molta importància, cada vegada més, al manteniment en determinades zones del territori de pràctiques i conreus que són favorables i compatibles amb la conservació de la natura.

Pensem que en aquests moments a la Comunitat Econòmica Europea existeixen ja aproximadament unes 65 zones declarades com a zones sensiblement humides; zones ambientalment sensibles. A l'Estat espanyol ja en aquest moment se n'ha creat

una, la primera, a Castella, per tant, vol dir que serà una pràctica que a poc a poc s'anirà estenent per tots els països i, com no, al nostre país, a Catalunya.

El que passa és que la proposta penso que no té altre valor en aquests moments que el de facilitar, precisament, aquest debat, aquest comentari, perquè no pot aportar res més de positiu a l'acció de Govern, ja que amb el meu posicionament explicaré a les senyores i senyors diputats que el Govern de la Generalitat, des que es va publicar, precisament, el Reial decret 1991, de 30 de desembre, conseqüència de l'adaptació a l'Estat espanyol del contingut del Reglament 2328/91 de la Comunitat, està ja treballant en aquesta direcció, és a dir que l'esquema bàsic i la filosofia coincideixen, els aspectes que ha remarcat, en tot cas, els podria acabar de remarcar: es tracta d'introduir conceptes com la limitació d'aprofitaments forestals en boscos de creixement lent; manteniment de conreus interessants —prats i erms—; manteniment d'hàbitats de ribera; inundació de terres de conreu, com arrossars i pastures; limitació de plaguicides als arrossars i altres conreus de les zones humides, i compensació dels danys causats per la fauna als espais protegits. Per tant, es tracta d'un conjunt de mesures que han de permetre —com he dit— conviure l'agricultura i el manteniment del medi ambient.

La Generalitat està treballant ja en la redacció del mapa definitiu de les zones que denominarem sensibles a Catalunya; concretament en aquests moments s'està treballant sobre sis zones, no solament el Delta: el parc nacional d'Aiguastortes, el parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà, a part del delta de l'Ebre, les reserves naturals del delta del Llobregat, el parc natural del Cadí-Moixeró i les estepes del sud de Lleida.

Per tant, la Generalitat ja està actuant en esta línia. El dia 1 de juny d'enguany ja vaig veure una ordre de la Conselleria d'Agricultura en la qual, d'entrada, defineix ja el marc jurídic que permetrà la institucionalització de les zones ambientalment sensibles al nostre país. En aquests moments em consta que en la definició del Pla de desenvolupament integral o equilibrat del delta de l'Ebre s'introdueix ja aquest concepte com una actuació positiva i a més a plantejar i defensar, i als pressupostos de l'any 93 la Conselleria d'Agricultura també ja ha previst recursos per a la limitació d'usos en zones sensibles.

És a dir, que en aquests moments el Govern de la Generalitat porta ja una tasca feta en els pocs mesos que ha entrat en vigor aquesta normativa, i l'objectiu final serà la declaració com a zona sensible d'una superfície de més de 600.000 hectàrees a tot Catalunya, és a dir, el 20% del territori total del nostre país. Per tant, senyores i senyors diputats, el nostre Grup, tot i que com he dit des del principi està absolutament d'acord amb la filosofia i el que representa la Proposició no de llei, haurem de votar en contra simplement per posicionar-nos positivament, és a dir, hi votem en contra perquè, el que vostès demanen, el Govern de la Generalitat ja ho està fent.

Res més; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Passem a la votació.

Vots a favor d'aquesta Proposició no de llei?

Vots en contra?

Per tant, aquesta Proposició no de llei queda rebutjada per 12 vots en contra, 7 a favor i cap abstenció.

Vull recordar a les senyores i senyors diputats que el punt 7 ha estat retirat i que el punt 9 passa a ser el punt 8.

Proposició no de llei sobre la dotació suficient de veterinaris als escorxadors de Catalunya

Per tant, passem a fer el debat i votació de la Proposició no de llei sobre la dotació suficient de veterinaris als escorxadors de Catalunya, presentada per la diputada senyora Maite Utgés. Per defensar-la, té la paraula la il·lustre diputada.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Quan arran de les intoxicacions ocorregudes fa uns mesos com a conseqüència de la utilització indiscriminada i abusiva de determinats productes en l'alimentació dels animals de proveïment i també arran del descobriment per part de la policia judicial de diversos quilos d'acetat de trebolona, substància utilitzada també per a l'engreixament d'aquests animals, es va disparar l'alarma social respecte a un problema que ens afecta a tots, donat que, en última instància, tots som consumidors, i es va fer evident que no sabem amb claredat què és, quines són les substàncies que s'utilitzen, de tot plegat es desprèn que cal delimitar quina responsabilitat correspon a cada escala de la cadena alimentària, i com i amb quins mitjans es compta per fer-la efectiva.

Aquesta Proposició no de llei vol posar èmfasi en una d'elles, la dels escorxadors. L'any 1986 el Consell Executiu procedí a la reestructuració dels serveis veterinaris amb la publicació del Decret 5/1986, de 16 de gener.

La reestructuració dels partits oficials veterinaris a Catalunya, encara que pretengués una millora de la qualitat i l'eficàcia dels serveis sanitaris veterinaris, el cert és que al cap dels anys aquests objectius no només no s'han acomplert, sinó que s'han degradat les condicions sanitàries fins a extrems intolerables. Exemples com els brots d'intoxicacions citats anteriorment i, sobretot, les recents denúncies del sector veterinari en són clars exponents. És per tot això que cal adoptar mesures que permetin preservar la salut dels consumidors i lluitar contra aquests fraus alimentaris. Una de les mesures que cal adoptar per anar en aquesta direcció és la suficiència dels efectius veterinaris que han de dur a terme tasques de control i inspecció. D'una banda, el volum de carn sacrificada a Catalunya durant aquest any és aproximadament de 955.000 tones. I de l'altra, la plantilla actual és de 91 veterinaris a escorxadors. De tot això se'n dedueix que la *ratio* carn sacrificada/veterinari en escorxadors és de 10,9 tones/veterinari.

I preveient una mica la resposta que em pot donar el Grup de la majoria d'aquesta cambra, els vull dir que, tenint en compte que per aquest any el nombre de veterinaris als escorxadors pot augmentar fins a 124, el coeficient, aquest coeficient que estàvem dient, aquesta *ratio*, baixaria a 7,7 tones per veterinari, esperant el mateix volum de sacrifici, evidentment.

Nosaltres hem comprovat aquestes xifres, les hem comparat amb les d'Europa i comprovem que les dades de la Comunitat Europea són força diferents. Així em passa amb les xifres manejades per al càlcul de les taxes per a inspecció de carns fresques: em surt una mitjana de 3,6 tones any per veterinari. Aquestes dades ens situen clarament que a Catalunya, una vegada coberta la previsió de personal que té previst fer aquest any, estem amb una *ratio* doble per veterinari i any. Per tant, els nostres veterinaris han de controlar el doble de carn que els de la resta de comunitats. Per tant, és del tot evident que els efectius són clarament insuficients. És per tot això que demano a la resta de grups parlamentaris que donin suport a aquesta Propo-

sició no de llei que insta, concretament, a dotar dels efectius veterinaris suficients els escorxadors de Catalunya amb la finalitat de dur a terme les adequades tasques de control i d'inspecció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. Per a posicionament, no havent-hi esmenes, té la paraula, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, l'il·lustre diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Per dir que compartim el raonament de la Proposició no de llei del Grup Socialista; és una manifestació que també se'ns va fer arribar a tots els grups parlamentaris, crec, per part del Col·legi de Veterinaris; però que no sols això, sinó que la mateixa pràctica i el coneixement del tema a diverses zones de Catalunya fa palesa aquesta insuficiència de mitjans personals i de mitjans tècnics per fer una tasca efectiva i, per tant, dir que recolzarem totalment i sense cap reserva la Proposició no de llei.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Únicament per dir que votarem favorablement la Proposició no de llei que ha defensat la senyora Utgés.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Baptista Giménez.

El Sr. GIMÉNEZ: Moltes gràcies, senyor president. Per posicionar-me en nom de Convergència i Unió en contra de la Proposició no de llei del Grup Socialista.

En primer lloc, i atenent que hem tingut la visita de l'honorable conseller d'Agricultura, ens ha manifestat —i el nostre Grup, doncs, estem segurs que les seves manifestacions són del tot correctes— la comparació que ha pogut apreciar en les seves darreres visites a institucions europees, fins i tot a institucions de l'Estat espanyol, doncs, el bon grau de la política de control i inspecció de carns que s'aplica a Catalunya. A més cal dir que el Govern està treballant en el tema del control, com deia, i la inspecció de carns, i que en el tema dels veterinaris oficials d'escorxador puc dir que vam rebre una transferència, uns funcionaris traspassats, en número de 19, que l'any 1987 havien passat a ser 94 —o sigui, un increment de 75 places— i que l'any 1992..., sento no poder tenir la mateixa xifra que la companya diputada, però el nombre de veterinaris oficials d'escorxador és de 127.

En relació amb les *ratio* de la Comunitat Europea, el nostre Grup està convençut, i el Govern també, que es tracta d'un document elaborat per una ponència encarregada de fixar el nivell de taxes i que s'ha de considerar un document eminentment economicista i no sobre procediments tècnics de treball. La ponència esmentada parteix de dades maximalistes sobre temps d'inspecció que no han estat aprovades mai per la Comunitat Europea i únicament publicades en documents de treball. És inadmissible considerar que d'aquí se'n derivin uns estàndards tècnics obligatoris des del punt de vista d'inspecció. Quan s'extrapolen erròniament aquestes xifres per a Catalunya i es divideix el nombre de tones pel nombre de veterinaris oficials, d'escorxador, s'oblida que la major part dels 154 veterinaris de partit veterinari porten a terme les tasques de control als escorxadors d'aus i conills. Per tant, caldria sumar aquest col·lectiu quan es parla de tasques de control veterinari als escorxadors de Catalunya.

I en relació, per últim, amb el compliment de les previsions del Decret 5/86, la reestructuració dels serveis veterinaris, que va ser plantejada l'any 1986 pel Departament de Sanitat i Seguretat Social i pel Departament d'Agricultura, ha complert amb escreix els seus objectius, que eren: estructurar una plantilla a dedicació completa, dividir els efectius entre Sanitat -248 veterinaris l'any 1986- i Agricultura -129 veterinaris l'any 1986-, organitzar jeràrquicament els efectius per partits veterinaris/comarques sota de les ordres d'un coordinador, establir una part de la plantilla exclusivament dedicada al control sanitari d'escorxadors. Per tant, és evident que estem complint amb els objectius del Decret 5/86 i que, per tant, la política del Govern de la Generalitat, de control i inspecció de carns, és correcta, adequada i que el nombre de professionals, de veterinaris dedicats a aquestes tasques, doncs, és l'escaient, el possible, en aquest moment.

Recordar, per últim, que Catalunya va ser la primera comunitat autònoma que va realitzar una reestructuració veterinària i que el model adoptat ha estat seguit, gairebé, per tota la resta de comunitats autònomes.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Passem a les votacions.

Vots a favor de la Proposició no de llei, aixequin la mà?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra, 6 a favor i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre el suport tècnic necessari per a fer el control i la inspecció de les carns de Catalunya

Passem a l'antic número 8 de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre el suport tècnic necessari per a fer el control i la inspecció de les carns de Catalunya, presentada per la diputada senyora Maite Utgés.

Per a la seva defensa, té la paraula la il·lustre diputada.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president, per continuar una mica en el debat anterior. Evidentment que per tal d'existir aquest control que fem i que dèiem que és absolutament indispensable també es fan necessaris els mitjans tècnics suficients que permetin garantir que les carns i productes càrnics estiguin lliures de substàncies perilloses per a la salut dels consumidors, i donat que només hi ha un laboratori oficial que realitzi aquestes anàlisis necessàries per saber, del cert, si un animal ha estat tractat amb alguna substància prohibida, l'inspector, i en aquest cas el veterinari, davant d'aquesta falta de mitjans, es troba en una situació d'impotència per afrontar la seva feina d'una manera suficientment rigorosa.

Degut a aquests escassos mitjans laboratorials disponibles, per exemple, el temps necessari per a processar aquestes mostres que estava comentant i per rebre resposta és, com a mínim, d'un mes i, per tant, davant de la impossibilitat de poder retenir durant un mes aquests canals, durant tot aquest període de temps evidentment el camí, diguem, més fàcil és, d'alguna manera, obviar aquests controls. Per tant, i després de comprovar en quina situació es troben els sistemes de control sanitaris als

escorxadors, la Proposició no de llei que presentem insta el Consell Executiu a adoptar les mesures adients per a dotar del suport tècnic adequat la realització del control i la inspecció de les carns de Catalunya. A través d'aquest suport, d'aquestes mesures, nosaltres considerem que avui hem de posar èmfasi en el suport laboratorial, en el suport jurídic i en el suport de les activitats de formació continuada.

Suport laboratorial perquè és l'única manera de realitzar un diagnòstic cert de la presència d'aquestes substàncies. Instem que es realitzi una determinació ràpida; cal que l'Administració sigui tan àgil com sigui possible per endegar, evidentment, les mesures necessàries per garantir amb una grau de certesa raonable la qualitat de les carns que es comercialitzen a Catalunya. I això no és possible a través d'un laboratori per a tot Catalunya.

Suport jurídic per tal d'aplicar multes suficientment dissuasòries als infractors que no respectin la legislació. És imprescindible que l'Administració sigui rigorosa en l'aplicació i l'articulació dels procediments administratius, donat que les grans empreses comercialitzadores disposen d'un suport jurídic important que s'empara en argüïcies de caire procedimental. I per tant, a través d'això s'esquitllen molts cops del pagament de les sancions imposades. Els inspectors, en tant que representants de l'Administració, s'han de veure jurídicament protegits de forma suficient a l'hora de poder realitzar la seva tasca.

Suport en activitats de formació que garanteixin una homogeneïtzació de criteris i de prioritats, així com d'una informació fluïda tant de les directrius com de les problemàtiques reals del control dels escorxadors.

El Consell Executiu es va quedar molt tranquil amb la publicació del Decret sobre reestructuració del sector veterinari i ha descuidat -nosaltres pensem- una fase posterior que és, precisament, aquesta, la d'elaborar documents, criteris, directrius, prioritzar les funcions que s'han de realitzar en aquestes inspeccions. És per tot això que demanem el suport a aquesta Proposició no de llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora diputada. No havent-hi esmenes, passem al posicionament dels diferents grups. Per al seu posicionament, té la paraula el representant d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Víctor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Per manifestar la nostra conformitat total i absoluta amb la Proposició no de llei del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Únicament per anunciar el nostre vot favorable.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Giménez.

El Sr. GIMÉNEZ: Moltes gràcies, senyor president. Per posicionar-me en contra de la Proposició no de llei del Grup Socialista en nom de Convergència i Unió. Vull començar assenyalant el paradigma entre els escassos mitjans assenyalats per la companyia diputada i la consideració, que fem abans, en ordre a les paraules de l'honorable conseller d'Agricultura. També voldria dir que moltes vegades s'insisteix en generalitzar casos particulars i molt puntuals, que sens dubte són lamentables i que, amb seguretat, doncs, no són del tot evitables i, si

de cas, sí en la línia de garantir un òptim i raonable nivell de control.

Votarem en contra, també, perquè considerem que el Consell Executiu ja ha adoptat i continuarà adoptant les mesures adequades per a dotar del suport tècnic les activitats de control sanitari de la carn, i en aquest sentit voldria destacar que el Departament de Sanitat i Seguretat Social va decidir complementar els quatre laboratoris de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, de salut pública, transferits l'any 1978 per l'Administració de l'Estat, amb tres laboratoris més situats en àrees geogràfiques on s'havia constatat la necessitat de la seva existència. Aquests tres laboratoris, situats a Manresa, Tortosa i la Seu d'Urgell, varen ser dissenyats i finançats pel Departament de Sanitat i Seguretat Social i la seva posada en funcionament es va produir l'any 1987.

Els set laboratoris de salut pública del Departament de Sanitat i Seguretat Social disposen de 81 persones en l'actualitat i d'instrumentació analítica d'elevada tecnologia. Durant l'any 1991 al seu laboratori varen analitzar 11.280 mostres del PIRACC, les quals, sumades a les que va analitzar el Departament d'Agricultura, donen un total de 13.248 mostres. Quant a les mesures de suport jurídic, per tal d'evidenciar el que és obvi, que existeix l'adequat suport jurídic, cal tenir en compte com a indicador que durant els anys 1990 i 1991 el PIRACC —el Pla d'investigació de residus en animals i carns fresques— ha promogut la incoació de 210 expedients sancionadors, entre els dos departaments afectats, el Departament d'Agricultura i el de Sanitat i Seguretat Social.

Quant a activitats de formació continuada per tal d'informar els veterinaris oficials del Departament de Sanitat de nous coneixements tècnics i nous preceptes legals, l'Institut d'Estudis de la Salut i la Direcció General de Salut Pública varen dissenyar, organitzar i portar a terme cinc cursos diferents durant l'any 1991, i durant aquest any de 1992 s'estan portant a terme cinc cursos més, en catorze edicions, per diversificar la temàtica, el lloc i el professorat, a més de prestar la col·laboració tècnica i el desenvolupament de quatre cursos organitzats per entitats alienes al Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Passem a la votació.

Vots a favor de la Proposició no de llei?

Vots en contra?

Abstenció, no n'hi ha cap.

Bé, aquesta Proposició no de llei ha quedat rebutjada per 10 vots en contra, 7 a favor i cap abstenció.

**Proposició no de llei sobre l'elaboració
d'un pla d'actuació per a la rehabilitació
de les terres abandonades i sobre un programa
de conreus alternatius**

Passem al punt 10 de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla d'actuació per a la rehabilitació de les terres abandonades i sobre un programa de conreus alternatius, presentada pel Grup Socialista, i per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Alfred Pérez de Tudela.

El Sr. PÉREZ DE TUDELA: Senyor president, senyores i senyors diputats, vam presentar aquesta Proposició no de llei, una proposició no de llei que pretenia i pretén conèixer quina és la realitat, per una banda, tant de la quantia com del nivell de degradació que tenien les nostres terres, i de plantejar la possibilitat que el Govern treballés en aquest sentit, per una banda, i donés unes solucions alternatives en les quals poguéssim treballar conjuntament en aquest camp, i amb solucions imaginatives.

Davant, per una banda, que, per a sorpresa agradable meua, l'endemà de la presentació de la Proposició no de llei el mateix conseller, en la resposta que feia a la interpellació que li havia fet el company de grup, el senyor Ganyet, deia textualment: «Quan vostè menciona que caldria, doncs, replantar terrenys agrícoles abandonats, jo estic totalment d'acord amb vostè, però abans de poder fer això s'ha de veure quins són aquests terrenys agrícoles abandonats», la Proposició, una de les seves parts, anava fonamentada i va fonamentada en el sentit, precisament, de conèixer quina és aquesta la realitat.

Per altra banda, hi ha un altre aspecte que fa que adopti el plantejament que tot seguit els anunciaré, i és la possibilitat d'arribar a un acord de consens, a través d'un treball conjunt amb el grup de la majoria, per fer la presentació d'una proposició que vagi encaminada en aquest sentit. Per tant, la proposta és de retirada d'aquesta Proposició no de llei per elaborar-la conjuntament i fer una nova presentació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. En tot cas, dono dos minuts al representant del Grup de Convergència i Unió per explicar quin ha estat el motiu, diguem, que s'hagi arribat a aquest acord de retirar aquesta Proposició no de llei. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Serra.

El Sr. SERRA: Moltes gràcies, senyor president. Una vegada parlat amb el company il·lustre diputat del Grup Socialista, deia el Grup de Convergència i Unió, del plantejament fet en aquesta Proposició no de llei que s'havia presentat, després d'analitzar-la, que era un plantejament molt global, i coneixent la problemàtica del país i les tendències polítiques tant de la Generalitat de Catalunya com de la Comunitat Europea, hauríem votat en contra d'aquesta proposició, però, una vegada comentat el tema amb l'il·lustre diputat, em sembla positiu i penso que serà pràctic i és interessant per al país tornar a reconsiderar aquesta postura tant de nosaltres com de l'il·lustre diputat, per veure d'analitzar, una vegada més, aquesta problemàtica, que, en tot cas, en alguns punts no estàvem d'acord amb les conseqüències que portava el fet de l'abandó de terres, però sí que penso que és interessant tenir-lo en compte, donat que al país cada vegada hi ha menys agricultors i, per tant, buscar solucions perquè el nostre territori no quedi abandonat, ja no solament les terres, sinó que no quedi abandonat en l'aspecte humà, penso que és positiu per a aquest país, per a l'equilibri d'aquest país, penso que serà bo que, en tot cas, això pogués donar un missatge d'esperança i de confiança per a l'agricultura, que també li convé. Per tant, estem d'acord i espero que puguem fer un treball conjuntament, d'acord amb el Departament d'Agricultura i les parts implicades, que sigui positiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per tant, queda retirat aquest punt número 10 de l'ordre del dia. Bé, perdó, que-

da retirada la Proposició no de llei, per descomptat, una vegada havent exposat els motius d'aquesta retirada.

**Proposició no de llei sobre una campanya de
publicitat que incentivi el consum de llet
fresca i dels seus productes
derivats**

Bé, passem al punt onzè de l'ordre del dia: debat i votació de la Proposició no de llei sobre una campanya de publicitat que incentivi el consum de llet fresca i dels seus productes derivats, presentada pel diputat del Grup d'Esquerra Republicana, que la defensarà, l'il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Farem una defensa breu i molt sintetitzada, perquè la motivació d'aquesta Proposició no de llei es deriva de la situació actual del sector, o del subsector ramader a Catalunya. Aquesta és una qüestió que ha estat debatuda anteriorment, en la compareixença de l'honorable conseller, i que, a més, és una realitat que la totalitat dels diputats i diputades de la Comissió segurament coneixen en major o menor profunditat.

L'especialització és un camí per obtenir un espai, malgrat els enormes problemes de comercialització, derivats en part, també, de com van anar les negociacions per a l'adhesió de l'Estat a la Comunitat Europea, i en aquest sentit entenem que el consum de llet fresca, de llet del dia, la promoció de la llet fresca, la llet del dia permetria donar una sortida a determinades produccions, sobretot les que provenen d'aquells grups, d'aquelles empreses més petites, més reduïdes, petites empreses familiars agràries, petites cooperatives de producció, i en aquest sentit entenem que instar el Govern de la Generalitat a realitzar aquesta campanya, especialment, quan tantes i tantes campanyes es realitzen des del Govern, algunes amb un interès sens dubte molt menor i amb un impacte sens dubte molt menys social, creiem que el Govern no hauria de tenir motius..., perdó, el Govern, en aquest cas la majoria que dona suport al Govern no hauria de tenir motius per oposar-se a l'execució d'una campanya d'aquestes característiques.

Sense més preàmbuls, aquesta és la motivació bàsica de la nostra proposta.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Hi ha una esmena presentada pel Grup Socialista: per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Vilalta.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Senyor president, simplement, per a complementar el contingut de la proposta d'Esquerra Republicana, amb la qual estem absolutament d'acord, i a la qual votarem a favor, en el sentit d'incorporar, no solament al sector afectat, sinó a les associacions de consumidors i usuaris, a fi efecte que el pla de difusió i de promoció, en definitiva, compti precisament amb aquells que són realment els destinataris del pla, que és la ciutadania organitzada a través de les associacions corresponents de consumidors i usuaris.

Per tant, amb el desig que l'esmena fos acceptada i, en qualsevol cas, encara que no ho fos, prestaríem igualment suport a la iniciativa d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. No havent-hi cap representant del Grup Popular ni d'Iniciativa per Catalu-

nya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Oriol Suñer, com a representant del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. SUÑER: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, cal aclarir que el concepte de llet fresca no existeix, i que els consumidors entenen per llet fresca el producte que la legislació denomina llet pasteuritzada o llet crua certificada. La llet pasteuritzada és sotmesa per la indústria a un tractament tèrmic suau, i cal mantenir-la en refrigeració fins al seu consum. Aquest producte es conserva uns tres dies. La llet crua certificada és la llet procedent d'una granja de sanitat diplomada, i envasada per la mateixa explotació. Aquesta llet és d'un consum immediat i, per tant, també es pot incloure en aquesta promoció.

El Govern de la Generalitat, si mal no recordo, ja va endegar campanyes —i vostès també ho poden recordar— de consum de llet crua, així com també les empreses privades del sector han fet extenses campanyes que no han estat massa exitoses i no han produït augments espectaculars en el consum.

En aquestes campanyes tampoc queda massa clar a qui beneficien, si els productors, els consumidors o els industrials. El que sí és clar és que Catalunya ja té una quota lletera assignada a unes 500.000 tones i que, realment, es ven i es comercialitza tota, ja que aquí a Catalunya en som molt deficitaris.

En aquest aspecte no té gaire sentit fer una campanya per augmentar el consum, ja que podria provocar un efecte contrari, que seria la immediata entrada de llet crua per les nostres fronteres i que en molt poques hores un camió arriba d'Occitània a Catalunya molt fàcilment. El que sí que ha estat més coherent és el que ha fet el Govern de la Generalitat, juntament amb el sector, de demanar l'ampliació de quota, i això sí que realment beneficia molt directament els productors.

Pel que fa a la venda de llet al mercat, els consumidors s'inclinen per la compra de llet de llarga durada, ja que els suposa una major comoditat i un estalvi de temps.

Ja per acabar voldria dir que l'ideal seria que el Govern de la Generalitat pogués endegar campanyes, diguem-ne, de patriotisme alimentari, amb la C de Catalunya, incentivant el consum, no solament de la llet, sinó de tots els nostres productes. Però molt em temo que això no es pot fer, perquè la Comunitat ens ho prohibiria. Jo, senyors tots de l'oposició, de tots els grups parlamentaris, també els he de dir que en els pressupostos han fet..., quasi han reduït totes les partides a publicitat i a propaganda, per tant, també això ens seria molt difícil, poder fer aquesta propaganda que ara vostès ens demanen.

És per tots aquests motius abans esmentats que anuncio que votarem en contra de tots els punts de la moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Per al posicionament de l'esmena presentada pel Grup Socialista, té la paraula el representant d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. No és sense un enorme esforç i, allò, una mostra de disciplina gairebé prussiana que evito de cedir a la temptació de fugir d'allò que el Reglament em determina i, per tant, en la mesura que només puc posicionar-me sobre l'esmena presentada pel Grup Socialista, doncs, diria que naturalment l'acceptem, no únicament com una mostra, diguem-ne, de bona disposició, en relació amb la que el portaveu del Grup Socialista ha manifestat en relació amb

aquest tema, sinó perquè realment creiem que la incorporació de les organitzacions de consumidors i usuaris a l'estructura de mercat en què ens trobem seria summament positiva i arrodoniria el sentit de la nostra Proposició, que, malgrat tot, i amb aquella esportivitat que de vegades caracteritza els grups de l'oposició, doncs, mantenim viva i sotmesa al veredict de la votació dels senyors diputats i les senyores diputades.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor diputat. Passem a la votació.

Vots a favor d'aquesta Proposició no de llei?

Vots en contra?

Abstenció, no n'hi ha cap.

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 10 vots en contra, 5 a favor i cap abstenció.

(Remor de veus.)

Sí: ha estat rebutjada per 10 vots en contra, 5 a favor i cap abstenció.

(El debat corresponent al punt onzè de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts de tres del migdia i cinc minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Col·lecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

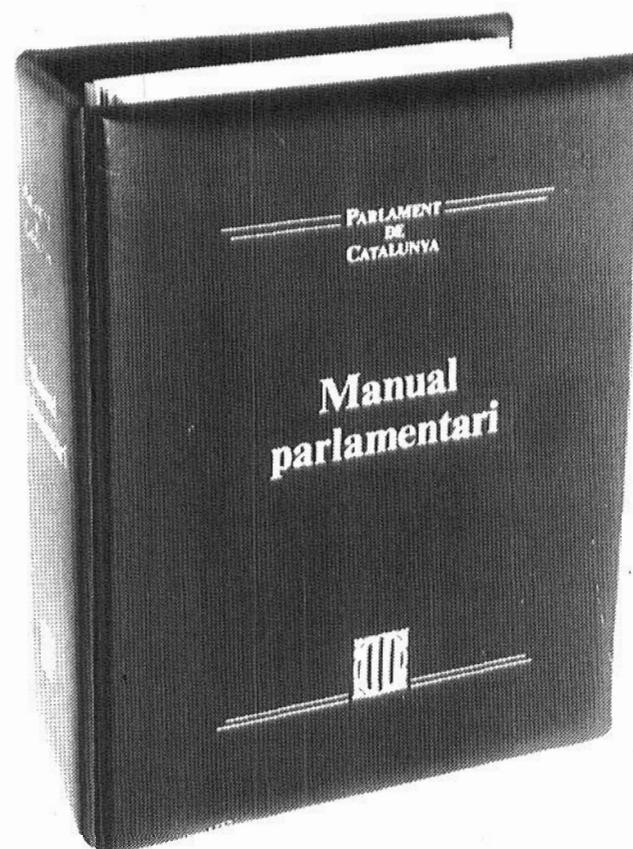
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- Normes bàsiques
 - Constitució Espanyola
 - Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - Lleis Orgàniques de l'Estat
- Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - Resultats Electorals
 - Diputats de la Legislatura Actual
 - Grups Parlamentaris
- Els òrgans de la Cambra
 - El Ple del Parlament
 - El President i la Mesa del Parlament
 - Junta de Portaveus
 - Diputació Permanent
 - Comissions Parlamentàries
 - Comissions permanents legislatives
 - Comissions permanents no legislatives
 - Comissions de legislatura
 - Comissions creades per llei
 - Comissions d'investigació
- Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - Estatuts de Règim i Govern Interior
 - Normes Complementàries de Règim Interior
 - Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - Organigrama dels Serveis del Parlament
 - Gabinet de Presidència
 - Oficialia Major del Parlament
 - Serveis Generals
 - Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- El treball parlamentari
 - Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - Índex de Tramitacions
 - Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- Directori institucional
 - Generalitat de Catalunya
 - Administració de l'Estat a Catalunya
 - Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - Altres Institucions de Catalunya
 - Institucions i Administració Central de l'Estat
 - Parlaments i Govern Autònoms
 - Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
simil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

☐ i ☐ m

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19...

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament

de Catalunya (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-3.468-82. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

